

Sabiedrības integrācija Rīgā

Rīgas pilsētas iedzīvotāju telefonaptauja

Analītiska atskaite

Jūnijs – augusts 2010

PĒTĪJUMA APRAKSTS

TNS LATVIA 2010. gada 29. jūnijā – 22. jūlijā veica pētījumu par sabiedrības integrācijas jautājumiem Rīgā. Pētījuma pasūtītājs ir Rīgas Domes Izglītības, kultūras un sporta departaments.

Pētījuma mērķis: identificēt līdzdalības un pašizpaušmes iespējas, kā arī sabiedrības integrācijas problēmas Rīgas iedzīvotājiem un noskaidrot pašvaldības iespējas uzlabot esošo situāciju, piedalīties sabiedrības integrācijas problēmu risināšanā.

Mērķa grupa: 18 – 74 gadus veci Rīgas pilsētas iedzīvotāji

Pētījuma metode: specializēta Rīgas pilsētas iedzīvotāju aptauja (Ad hoc).

Aptaujas metode: datorizētās telefona intervijas (*Computer Assisted Telephone Interviews (CATI)*) pēc respondenta izvēles - latviešu vai krievu valodā.

Izlases metode: pētījuma izlase tika veidota, izmantojot kombinētu stratificētās nejaušās atlases metodi.

Ģenerālais kopums: aptuveni 544 093 Rīgas pilsētas iedzīvotāji (*Avots: Pilsonības un Migrācijas Lietu Pārvalde, 2009. gada janvāris*).

Izlases lielums: 800 Rīgas pilsētas iedzīvotāji (ģenerālajam kopumam reprezentatīva izlase).

Aptaujas anketas izstrādāšana:

Anketas izstrādāšana: TNS Latvia sadarbībā ar Rīgas Domes Izglītības, kultūras un sporta departamentu, sākot no 2010.gada jūniju izstrādāja aptaujas anketu vairākos posmos.

Anketas projekta sagatavošana: TNS Latvia sadarbībā ar Rīgas Domes Izglītības, kultūras un sporta departamentu, balstoties uz 2001. gada pētījumā izmatoto anketu, precizēja, papildināja un izstrādāja jaunu anketas projektu, ko iesniedza RD Izglītības, kultūras un sporta departamentam izskatīšanai. Anketas projektā tika iekļauti gan jaunizveidoti jautājumi, gan precizēti esošie.

Anketas pārskatīšana: RD Izglītības, kultūras un sporta departamenta pārstāvji sniedza savus komentārus par sagatavoto aptaujas anketas projektu. TNS Latvia pilnveidoja koriģēto aptaujas anketas projektu, ņemot vērā RD Izglītības, kultūras un sporta departamenta ieteikumus, kā arī metodoloģiskos aspektus.

Anketas pilotāža: TNS Latvia intervētāji veica 3 pilotāžas intervijas, lai noteiktu intervijas ilgumu un identificētu iespējamās neskaidrības jautājumu formulējumos vai atbildēs.

Anketas gala varianta izstrādāšana un apstiprināšana: balstoties uz RD Izglītības, kultūras un sporta departamenta ekspertu ieteikumiem, kā arī anketas pilotāžas laikā iegūtajiem rezultātiem, tika izstrādāts anketas gala variants, uzlabojot atsevišķu jautājumu formulējumus. Anketas gala variants latviešu un krievu valodās pievienots atskaites pielikumā.

Respondentu atbildētības (*response rate*) veicināšanai tika sagatavota arī īpaša RD Izglītības, kultūras un sporta departamenta atbalsta vēstule ar pētījuma galveno tēmu un mērķu aprakstu, kuru intervētājs varēja pa faksu vai e-pastu nosūtīt izvēlētajam respondentam.

Intervētāju brīfings: pirms aptaujas tika veikts intervētāju brīfings, kuru vadīja TNS Latvia projekta vadītāja. Brīfinga laikā tika caurskatīta anketas programma, secīgi izejot cauri visiem jautājumiem, tos izskaidrojot.

PĒTĪJUMA APRAKSTS

Izlases veidošana: izlases veidošanā izmantota vairākpakāpju izlases metode.

1.pakāpe. Izlasē tika noteiktas kvotas pēc dzimuma, vecuma un tautības.

Tabulā attēlots iegūto datu salīdzinājums ar Pilsonības un Migrācijas Lietu Pārvaldes datiem:

	iedzīvotāju skaits izlasē pirms svēršanas (%)	iedzīvotāju skaits izlasē pēc svēršanas (%)	PMLP dati 2009. gads (%)
Dzimums			
Vīrieši	45.0	44.9	44.9
Sievietes	55.0	55.1	55.1
Vecums			
18 - 24	16.0	13.0	13.0
25 - 34	19.8	20.4	20.4
35 - 44	17.4	18.0	18.0
45 - 54	18.4	19.5	19.5
55 - 64	15.6	15.8	15.8
65 - 74	12.9	13.3	13.3
Tautība			
Latvieši	41.3	41.0	41.0
Krievi	44.4	43.3	43.3
Cita tautība	14.4	15.8	15.8

2. pakāpe. Balstoties uz kvotām un ģenerālā kopuma definīciju, no TNS Latvia rīcībā esošās telefonu datu bāzes (*Fiksēto telefonu datu bāze iegūta, nejauši sastādot 8 zīmju telefona numurus, kuru pirmie cipari atbilst Latvijā esošajai fiksēto telefonu sistēmai. Mobilo telefonu datu bāze iegūta, gan nejauši sastādot 8 zīmju telefona numurus, kuru pirmie cipari atbilst Latvijā esošajai mobilo telefonu sistēmai, gan izmantojot mobilos telefonus, kuri iegūti citu TNS Latvia pētījumu laikā, un mobilo telefona numuru īpašnieki ir paši piekrituši piedalīties arī citos TNS Latvia organizētos pētījumos.*) ar nejaušās izlases metodes palīdzību (izmantojot RUN skaitļa metodi) tika atlasīts par nepieciešamo četras reizes lielāks telefonu skaits, kas tika izmantots tālākai respondentu atlasei. Šāda izlases metode un apjoms ir pietiekams, lai, ņemot vērā izlases kļūdu, veiktu reprezentatīvu, detalizētu mērāmo parametru analīzi.

3. pakāpe. Mājsaimniecībā respondents tika atlasīts, izmantojot „jaunākā vīrieša” principu.

PĒTĪJUMA APRAKSTS

Svēršanas procedūras apraksts:

Saskaņā ar Pilsonības un Migrācijas Lietu Pārvaldes datiem uz 2009.gada janvāri, ir izstrādātas ideālās izlases proporcijas (trim pazīmēm – dzimums, vecums, tautība).

Tālākajā svēršanas procedūrā tika lietota īpaša datu svēršanas programma:

- 1.Solis – Statistikas datu ievadīšana speciālā datu svēršanas programmā.
- 2.Solis – Programma visām izlases vienībām piešķir vienādu svaru (1.0).
- 3.Solis – Programma nosaka varianti, kas visvairāk atšķiras no statistikas datiem un koriģē katra respondenta svaru (koeficientu) tā, lai izmantojot šos svarus, svērtā izlase būtu pēc iespējas tuvāka statistikas datiem šajā konkrētajā variantē.
- 4.Solis – Tiek atkārtota variantes meklēšana, kas piemērojot 3.solī piešķirto koeficientu (svaru) visvairāk atšķiras no statistikas datiem. Katra respondenta svars atkal tiek mainīts, lai iegūtu nepieciešamo sadalījumu noteiktajā variantē.
5. Solis un nākamie soļi – Programma ir iteratīva – tā atkārtojas, kamēr tiek atrasti vispiemērotākie svāri, kurus piemērojot, visas no sveramajām pazīmēm pietuvojas statistiskajam sadalījumam.

Procenti un vidējās vērtības, kas iekļautas pētījuma atskaitē ir svērtas, bet respondentu skaits nesvērts. Nesvērts respondentu skaits norādīts, jo tas jāņem vērā, nosakot iegūto rezultātu precizitāti

Rezultātu precizitāte: Pie šāda izlases apjoma pētījuma kopējā kļūda ir +/-3.46 % ar 95% varbūtības līmeni.

Detalizētāka informācija par rezultātu precizitāti ir pievienota Pielikumā "Rezultātu precizitāte".

Lauka darba veikšanas laiks: no 2010. gada 29. jūnija – 22. jūlijam.

Intervētāji: pētījuma lauka darbu veica 13 īpaši šī pētījuma veikšanai apmācīti TNS Latvia intervētāji.

Kvalitātes kontrole: Kvalitātes kontrole tika veikta visās pētījuma stadijās. Pētījuma kontroles posmi: intervētāju kontrole, datu kontrole. 10% interviju kontrole tika veikta, noklausoties interviju ierakstus.

Intervijas vidējais ilgums: 30,4 minūtes.

Projekta izpildes grupa:

No Rīgas Domes Izglītības, kultūras un sporta departamenta puses:

Ilona Stalidzāne, Projektu un sabiedrības integrācijas nodaļas vadītāja

Ilze Grīntāle, Projektu un sabiedrības integrācijas nodaļas Sabiedrības integrācijas projektu vadītāja

No TNS Latvia puses:

Projekta koordinēšana – Signe Kaņējeva, Revita Logina

Atskaites sagatavošana – Revita Logina

Programmēšana – Ilze Liepiņa, Gints Malzubris

Lauka darba koordinēšana – Ilze Gulbiņa

Kvalitātes kontrole – Dace Siliņa

Datu statistiskā apstrāde – Gundars Sporāns

Tabulu, grafiku veidošana – Olga Gutoviča, Evija Pļavinska, Aleksandra Galahina

ATSKAITE

SATURS

<i>GALVENIE SECINĀJUMI</i>	6
<i>RĪGAS IEDZĪVOTĀJU SOCIĀLI DEMOGRĀFISKAIS RAKSTUROJUMS</i>	14
<i>RĪGAS PILSĒTAS IEDZĪVOTĀJU SOCIĀLĀ IDENTITĀTE</i>	18
<i>RĪGAS PILSĒTAS IEDZĪVOTĀJI PAR TIESĪBĀM UN PIENĀKUMIEM PRET VALSTI</i>	25
<i>RĪGAS PILSĒTAS IEDZĪVOTĀJU POLITISKĀ LĪDZDALĪBA</i>	31
<i>IESAISTĪŠANĀS NEVALSTISKAJĀS ORGANIZĀCIJĀS</i>	34
<i>UZTICĒŠANĀS PAŠVALDĪBAS INSTITŪCIJĀM</i>	37
<i>RĪGAS PILSĒTAS IEDZĪVOTĀJU SOCIĀLIE KONTAKTI</i>	40
<i>STARPPERSONU UZTICĒŠANĀS, IECIETĪBA, ATTIEKSME PRET ATŠĶIRĪGĀM SABIEDRĪBAS GRUPĀM</i>	41
<i>ATTIEKSME PRET SABIEDRĪBAS INTEGRĀCIJU</i>	46
<i>LATVIEŠU VALODAS ZINĀŠANAS UN LIETOŠANA</i>	47
<i>MIGRĀCIJA</i>	53
<i>RĪGAS PILSĒTAS PAŠVALDĪBAS PIEDĀVĀTO IESPĒJU UN PAKALPOJUMU NOVĒRTĒJUMS</i>	54
<i>SABIEDRĪBAS, KOPIENAS (GRUPA, MĀJA, IELA, RAJONS) SADARBĪBA PROBLĒMU RISINĀŠANĀ</i>	60
<i>SABIEDRISKIE PASĀKUMI</i>	61

PIELIKUMS:

Rezultātu precizitāte

Aptaujas anketas latviešu un krievu valodās

ATSKAITE

GALVENIE SECINĀJUMI

Pētot sabiedrības integrācijas jautājumus Rīgas pilsētā, jāņem vērā, ka tās iedzīvotāju vidū ir salīdzinoši liels nepilsoņu skaits (pēc pētījuma datiem – 20%), pēc tautības latviešu un krievu tautības cilvēku īpatsvars ir līdzīgs (41% – latvieši, 43% – krievi, 16% – cita tautība), kā arī mājās krieviski sarunājas 60% rīdzinieku. Arī jauktajās ģimenēs (latvietis un krievvalodīgais) joprojām dominē krievu valoda.

Šajā pētījumā konstatēts, ka latvieši un krievvalodīgie plašsaziņas līdzekļus lielākoties patērē savā dzimtajā valodā. Latvijā joprojām mēdz būt situācijas, kad plašsaziņas līdzekļi latviešu un krievu valodās vienu un to pašu informāciju interpretē ļoti atšķirīgi, paužot diametrāli pretējus viedokļus (kā rezultātā latvieši un krievvalodīgie saņem atšķirīgu, tikai no viena skatu punkta pasniegtu informāciju). Ir jānovērš šo atšķirīgo informatīvo telpu pastāvēšana, sekojot, **lai abu valodu (latviešu un krievu) plašsaziņas līdzekļos tiktu sniegta objektīva informācija.**

Sociālā identitāte

Piederības sajūta ir nozīmīgs sabiedrības integrācijas priekšnosacījums. Pētījuma dati liecina, ka emocionālā līmenī piederība Rīgas pilsētai ir ļoti augsta – 80% aptaujāto jūtas „ļoti cieši” vai „cieši” piederīgi Rīgai. Rīgas pilsētai piederīgi jūtas kā latviešu, tā krievu tautības rīdzinieki. Rīdzinieki jūtas piederīgi Rīgai galvenokārt tāpēc, ka šeit ir uzauguši/pavadījuši bērnību, dzīvo un strādā Rīgā, Rīgā ir nodibinājuši ģimeni, ieguvuši izglītību. Tie cilvēki, kuri Rīgai nejūtas piederīgi (19%), to biežāk pamato ar brīvā laika/finanšu un vecuma grūtībām piedalīties Rīgas pasākumos/atpūsties, nav apmierināti ar esošo situāciju valstī (piem., bezdarbs, sociālo garantiju trūkums, valdības/politiku rīcība u.c.), kā arī nāk no citas vietas Latvijā/ārpus tās.

Arī lepnuma jūtas par savu valsti/pilsētu raksturo emocionālā līmeņa piederību. Vairākums aptaujāto (73%) „ļoti lepojas” vai „drīzāk lepojas” ar to, ka ir rīdzinieki/dzīvo Rīgā; attiecībā uz Latviju šis rādītājs ir zemāks – 61% aptaujāto „ļoti lepojas” vai „drīzāk lepojas” ar to, ka dzīvo Latvijā. Ja par to, ka ir rīdzinieks/dzīvo Rīgā, mazāk lepojas cilvēki ar zemākiem ienākumiem (strādnieki, bezdarbnieki), tad par to, ka dzīvo Latvijā, mazāk lepojas krievu un citu tautību pārstāvji; viņi arī salīdzinoši biežāk jūtas piederīgi Krievijai. **Uzlabojoties cilvēku dzīves kvalitātei, palielināsies arī viņu emocionālā piederība pilsētai, kurā viņi dzīvo.**

Cilvēki lepojas, ka dzīvo Rīgā tāpēc, ka ir šeit dzimuši un auguši, mīl savu pilsētu, viņiem patīk Rīgas arhitektūra, Rīga tiek vērtēta kā skaista pilsēta, Rīgā pieejama kultūras dzīve, nav mazsvarīgs arī fakts, ka Rīga ir Latvijas galvaspilsēta ar senu vēsturi. **Lai veicinātu rīdzinieku piederības sajūtu savai pilsētai, komunikācijā ir jāizmanto tie elementi, ar kuriem rīdzinieki lepojas.**

Arī atbilde uz jautājumu „Ja tiktu apdraudēta Latvijas neatkarība, vai Jūs būtu gatavs to aizstāvēt” ir emocionālās piederības rādītājs. Vairākums aptaujāto (76%) ir paiduši gatavību aizstāvēt Latviju, ja tiktu apdraudēta tās neatkarība. Salīdzinoši biežāk nebūtu gatavi aizstāvēt Latvijas neatkarību 25–34 gadus veci rīdzinieki, kā arī krievu tautības cilvēki.

Lokālā identitāte – piederība tuvākajai apkaimei/pilsētas mikrorajonam, Rīgai un Latvijai (54%, 80%, 77%), – ir daudz augstāka nekā globālā identitāte – piederība Eiropai (28%). Interesants ir fakts, ka piederība Rīgai un Latvijai ir augstāka nekā piederība tuvākajai apkaimei/pilsētas mikrorajonam. Jaunākiem cilvēkiem (18 – 24 gadus veciem) ir izteiktāka piederība Eiropai nekā citām vecuma grupām. Savukārt Krievijai piederīgi salīdzinoši biežāk jūtas krievi, Krievijas Federācijas pilsoņi, kā arī Latvijas nepilsoņi (kopumā 18% aptaujāto rīdzinieku).

ATSKAITE

Tiesības un pienākumi

Absolūtais vairākums rīdzinieku uzskata, ka katram Latvijas iedzīvotājam būtu jānodrošina sociālās tiesības (tiesības uz pensiju nodrošinājumu (99%) un tiesības saņemt bezdarbnieka pabalstu (98%)), tiesības uz vārda brīvību (96%) un tiesības saņemt pamatizglītību dzimtajā valodā (91%). Vairumam rīdzinieku ir svarīgas arī tiesības vēlēties vai izvirzīt savu kandidatūru uz pašvaldību vēlēšanām (78%), savukārt 58% uzskata, ka būtiski ir nodrošināt tiesības dibināt politisku partiju, organizāciju.

Aptaujātie Rīgas pilsētas iedzīvotāji tika lūgti izteikt savu viedokli attiecībā pieņemtajiem, kuri Latvijas iedzīvotājiem ir jāpilda pret valsti. Jāteic, ka 60% un vairāk aptaujāto uzskata, ka konkrētie pienākumi ir „jāpilda vienmēr”.

Rīdzinieki ir atbildīgi attiecībā uz pieņemtajiem, kuri viņiem ir jāpilda pret valsti. Absolūtais vairākums (87%) aptaujāto uzskata, ka ir jācieņa valsts simbolika (himna, karogs u.c.), vecāku pienākums ir nodrošināt bērnu izglītošanu atbilstoši viņu spējām un obligātās izglītības prasībām (86%) un dabas, kultūrvides, ainavu, vēstures un arhitektūras pieminekļu un vides aizsardzība ir katras personas, visas sabiedrības un valsts pienākums (84%). Vairākums (74%) pauž viedokli, ka vienmēr ir jāievēro valsts likumi, jārespektē citu personu nacionālā pašcieņa (74%), jācieņa latviešu tautas un Latvijā dzīvojošo nacionālo un etnisko grupu tradīcijas un paražas (74%). Attiecībā uz valsts valodas zināšanu rādītājs ir nedaudz zemāks – 66% aptaujāto uzskata, ka šis pienākums (zināt valsts valodu) ir jāpilda vienmēr, 27% uzskata, ka „parasti jāievēro”, bet 6% saka, ka „šad un tad jāievēro”. Arī attiecībā uz nodokļu un valsts nodevu maksāšanu rādītājs ir zemāks – 64% aptaujāto uzskata, ka šis pienākums (jāmaksā nodokļi un valsts nodevas) ir jāpilda vienmēr, 26% uzskata, ka „parasti jāievēro”, 8% saka, ka „šad un tad jāievēro”, bet 2% uzskata, ka „nav jāievēro vispār”.

Lai mazinātu to cilvēku skaitu, kuri uzskata, ka ne vienmēr ir jāmaksā nodokļi un valsts nodevas, **ir jāveic skaidrojošais darbs – jāinformē, kā Rīgas pilsētā tiek izmantota nodokļos samaksātā nauda**, un kādas ir nodokļu nemaksāšanas sekas (kā nodokļu nemaksāšana ietekmē, piem., pilsētas infrastruktūru). **Nepieciešams biežāk iesaistīt rīdziniekus dažādu lēmumu pieņemšanā, kas saistīti, piemēram, ar svētku organizēšanu, noformējumu veidošanu** un citām aktivitātēm. Šāda iesaistīšanās palielinātu rīdzinieku līdzdalību aktivitātēs, nostiprinātu viņu emocionālo piesaisti.

Attiecībā uz iedzīvotāju sociālās nodrošinātības un labklājības nodrošināšanu, rīdzinieku vērtējums ir polārs – 51% uzskata, ka par savu sociālo nodrošinātību un labklājību vispirms jā rūpējas katram pašam, savukārt 47% ir pretējās domās un uzskata, ka par iedzīvotāju sociālo nodrošinātību un labklājību jā rūpējas valstij un pašvaldībai.

To rīdzinieku vidū, kuri pauž viedokli, ka par savu sociālo nodrošinātību un labklājību vispirms jā rūpējas katram pašam, salīdzinoši biežāk ir cilvēki ar augstāko izglītību, Centra rajonā dzīvojošie, pašnodarbinātie (pats sev darba devējs), ar augstiem ienākumiem (401 Ls un vairāk).

Salīdzinoši biežāk uzskatam, ka par iedzīvotāju sociālo nodrošinātību un labklājību jā rūpējas valstij un pašvaldībai, piekrīt cilvēki ar pamatizglītību vai sākumskolas izglītību, pensionāri, bezdarbnieki, cilvēki ar zemiem ienākumiem (līdz 50 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē).

Lai mainītu priekšstatu, ka sociālā nodrošinātība un labklājība ir valsts un pašvaldības, nevis paša indivīda atbildība, nepieciešams celt šo cilvēku izglītības līmeni, kvalifikāciju, zināšanas un prasmes, t.i., atbalstot ne tikai ar naudu, bet arī ar ideju/padomu/iespējām, kā tālāk pašam pelnīt naudu.

ATSKAITE

Vairākums aptaujāto (78%) piekrīt, ka „Latvijā ir jāveicina mazākumtautību identitātes saglabāšana un nostiprināšana”, savukārt 19% aptaujāto uzskata, ka „Latvijas sabiedrībā nav vēlama atšķirīgu etnisko identitāšu pastāvēšana”.

Aptaujātie tika lūgti sniegt savu viedokli attiecībā uz baznīcas lomu iedzīvotāju labklājības nodrošināšanā.

Vairāk kā puse aptaujāto (54%) uzskata, ka „Baznīcas un draudzes pienākums ir sniegt ne tikai garīgu, bet arī materiālu atbalstu grūtībās nonākušiem cilvēkiem”. Savukārt 44% pauž viedokli, ka „Baznīcai un draudzei ir jāsniedz tikai garīgs atbalsts grūtībās nonākušiem cilvēkiem”.

Politiskā līdzdalība

Kopumā rīdzinieku interese par politiku ir vidēja – 5.4 punkti skalā no 0 (nekāda interese) līdz 10 (ļoti liela interese). 6% rīdzinieku nav nekādas intereses, 18% ir neliela interese, vidēja interese par politiku ir 53%, bet liela – 23% aptaujāto.

Savukārt izplatītākie politiskie uzskati rīdzinieku vidū ir – kreisi centriski (52%). Kreisi un kreisi centriski uzskati salīdzinoši biežāk ir krievu tautības cilvēkiem, kā arī ļaudīm, kuri izmanto plašsaziņas līdzekļus (prese, TV, radio) krievu valodā, savukārt labēji un labēji centriski uzskati salīdzinoši biežāk ir latviešiem, ļaudīm, kuri izmanto plašsaziņas līdzekļus latviešu valodā.

Aizņemti ģimenes un darba dzīvē, rīdzinieki tomēr ir arī sociāli aktīvi – aptuveni katrs trešais aptaujātais (30%) pēdējo 3 gadu laikā ir parakstījis kādu aicinājumu, petīciju (referenduma sasaukšanai, uzsaukuma vēstuli, cita veida aicinājumu, lūgumu), katrs piektais (20%) – mēģinājis kādu pierunāt/pārliecināt balsot par noteiktu politisku partiju, savukārt 18% aptaujāto ir atteikušies pirkt preci vai pakalpojumu politisku, etnisku vai sociālu apsvērumu dēļ. 14% aptaujāto ir iesaistījušies kādās nevalstiskajās organizācijās, tai skaitā brīvprātīgajā darbā, 13% ir izvietojuši vai komentējuši sociāli-politiska rakstura informāciju internetā vai citos plašsaziņas līdzekļos, bet 12% ir piedalījušies piketos, demonstrācijās, streikos vai mītiņos. Pēdējo 3 gadu laikā tieši vai rakstiski sazinājies ar Saeimas deputātiem, ministriem vai ierēdņiem ir aptuveni katrs desmitais aptaujātais (12%), savukārt 7% ir tieši vai rakstiski sazinājušies ar savas pašvaldības deputātiem.

Tas, ka katrs piektais rīdzinieks pēdējo 3 gadu laikā ir mēģinājis kādu pierunāt/pārliecināt balsot par noteiktu politisku partiju (iespējas LR pilsoņiem ir balsot Saeimas, pašvaldību un Eiropas Parlamenta vēlēšanās), liecina, ka rīdzinieki nav politiski atsvešināti, seko līdzīgai aktivitātei valstī un vēlas nodrošināt savu interešu pārstāvniecību demokrātiskā režīma ietvaros.

Tomēr mazs skaits rīdzinieku ir tieši vai rakstiski sazinājušies ar savas pašvaldības deputātiem. Būtu nepieciešams noskaidrot sazināšanos kavējošos faktoros (pašu rīdzinieku neieinteresētība/aizņemtība vai tomēr neticība savām spējām ko ietekmēt).

Nevalstiskās organizācijas

Absolūtais vairākums (86%) aptaujāto pēdējo 3 gadu laikā nav iesaistījušies kādās nevalstiskajās organizācijās, tai skaitā brīvprātīgajā darbā, savukārt 14% ir bijuši aktīvi, un darbojušies kādā nevalstiskā organizācijā. Biežāk rīdzinieki ir iesaistījušies kādās vides aizsardzības organizācijās, kā arī piedalījušies talkās/sabiedriskajos darbos un sociālās palīdzības organizācijās, kā galvenos iemeslus minot spēju kādam palīdzēt, nodrošināt tīrāku un sakoptāku vidi. Šķēršļi dalībai NVO ir intereses trūkums un aizņemtība.

ATSKAITE

Ņemot vērā, ka vides aizsardzība un talkas/sabiedriskie darbi (piem., Lielā Talka) ir izpelnījušies lielu sabiedrības atbalstu un līdzdalību, **turpināt atbalstīt kopīgu vides sakopšanu, kas pastiprinātu kopības sajūtu un veicinātu piesaisti pilsētai.**

Sabiedrības, kopienas sadarbība problēmu risināšanā

Puse aptaujāto rīdzinieku (51%) pēdējā gada laikā ar kaimiņiem no mājas vai ielas, kurā viņi dzīvo, ir labiekārtojuši māju vai apkārtējo vidi. Aptuveni katrs desmitais (11%) ir nodibinājis dzīvokļu īpašnieku apsaimniekošanas biedrību, savukārt 6% ir organizējuši vai piedalījušies „Kaimiņu dienās” vai savas ielas svētkos. Labiekārtojuši māju vai apkārtējo vidi salīdzinoši biežāk 55 – 64 gadus veci rīdzinieki.

Pētījuma dati liecina, ka rīdzinieki vēlas dzīvot labiekārtotā vidē, un ir spējīgi sadarboties ar citiem cilvēkiem, lai īstenotu savas vēlmes.

Uzticēšanās pašvaldību institūcijām

Kopumā vairāk kā puse rīdzinieku „ļoti lielā mērā” vai „drīzāk uzticas” cilvēkiem (62%), savukārt cilvēkiem „drīzāk” vai „nemaz neuzticas” vairāk kā trešdaļa aptaujāto (37%).

Rīgas pilsētas iedzīvotāji salīdzinoši visvairāk uzticas medijiem (prese, TV, radio) („ļoti lielā mērā uzticas” vai „drīzāk uzticas” 69%) un baznīcai (67%). Liela daļa sabiedrības uzticas Rīgas sociālajam dienestam (65%), Rīgas pašvaldības policijai (60%), Rīgas domei (57%) un tiesai (53%). Rīgas bāriņtiesu novērtēt nav spējusi gandrīz trešdaļa aptaujāto (27%) – iespējams, šiem aptaujātajiem līdz šim saskarsmes ar Rīgas bāriņtiesu nav bijis. Puse aptaujāto (50%) Rīgas bāriņtiesai uzticas, savukārt 23% – nē. Izpilddirekcijai uzticas nepilna puse aptaujāto (48%), bet 38% ir pretējās domās. Attiecībā pret sociālajiem tīkliem 28% nav viedokļa (iespējams, nekad nav izmantojuši), savukārt 43% pauž uzticību, 29% – neuzticas. Attiecībā uz valdību, Saeimu un politiskajām partijām vairākums aptaujāto pauž neuzticību, piedevām vairāk kā 40% aptaujāto šīm institūcijām „nemaz neuzticas”.

Uzticēšanos dažām institūcijām ietekmē aptaujāto tautība. Patreizējais Rīgas domes priekšsēdētājs Nils Ušakovs ir politisko partiju apvienības „Saskaņas centrs” valdes priekšsēdētājs. Šajā partijā ir liels krievu tautības cilvēku īpatsvars, un tā aizstāv krieviski runājošo cilvēku intereses. Iespējams, tāpēc Rīgas domei salīdzinoši biežāk uzticas tieši krievu tautības cilvēki. Vēl kāda atšķirība – latvieši salīdzinoši retāk uzticas baznīcai nekā krievi.

Rīgas pilsētas pašvaldības piedāvāto iespēju un pakalpojumu novērtējums

Pēc palīdzības sarežģītā situācijā (piem., iztikas līdzekļu trūkums, slimība, bezdarbs u.c.) rīdzinieki biežāk vērstos vietējā pašvaldībā (49%), pie radniekiem (38%), kā arī draugiem (24%). Pēdējo desmit gadu laikā būtiski ir pieaudzis to cilvēku skaits, kuri nepieciešamības gadījumā vispirms pēc palīdzības vērstos vietējā pašvaldībā. Iemesli tam ir salīdzinoši lielā informētība par daļu no pašvaldības piedāvātajiem pakalpojumiem (piem., 88% rīdzinieku zina, ka Rīgas pašvaldībā ir pieejams Sociālais dienests), pakalpojumi tiek uztverti kā pieejami (piem., 17% aptaujāto rīdzinieku pēdējo 6 mēnešu laikā ir izmantojuši Sociālā dienesta pakalpojumus), kā arī pakalpojumu vērtējums ir labs (piem., 66% rīdzinieku, kuri pēdējo 6 mēnešu laikā ir izmantojuši Sociālo dienestu, ar saņemtajiem pakalpojumiem ir apmierināti). Līdz ar to **pašvaldībai ir jāturpina veiksmīgi uzsāktais darbs pie pakalpojumu sniegšanas un rīdzinieku informēšanas par pašvaldībā pieejamajiem pakalpojumiem, kā arī jānoskaidro un jānovērš galvenie iemesli, kāpēc daļa aptaujāto tomēr ir neapmierināti ar saņemtajiem pakalpojumiem.**

ATSKAITE

Runājot konkrēti par Sociālā dienesta pakalpojumiem, 33% aptaujāto, kuri ir izmantojuši Sociālā dienesta pakalpojumus, ir palikuši neapmierināti (drīzāk neapmierināti – 25%, bet pilnībā neapmierināti – 8%). Šeit būtu svarīgi saprast, vai to cilvēku vidū, kuri ir palikuši neapmierināti ar saņemtajiem pakalpojumiem, ir tādi, kuriem palīdzība ir atteikta (piem., cilvēks neatbilst palīdzības saņēmēja statusam, nav spējis patstāvīgi pareizi noformēt visus nepieciešamos dokumentus, tai skaitā valodas barjeras dēļ, kā rezultātā palīdzība nav saņemta), vai arī cilvēki palīdzību ir saņēmuši, taču kopumā nav izveidojies kontakts ar Sociālā dienesta darbiniekiem, neapmierina dokumentācijas sagatavošanas process (garas rindas, jāierodas atkārtoti u.c.) utt.

Ņemot vērā to, ka palīdzība sarežģītās situācijās biežāk ir vajadzīga gados vecākiem cilvēkiem, kā arī cilvēkiem, kuri nonākuši iztikas līdzekļu trūkumā (piem., bezdarbs), tad **labākais veids, kā šiem cilvēkiem nodot informāciju par pašvaldībā pieejamajiem pakalpojumiem, ir izmantot kanālus, kuri šiem cilvēkiem jau ir pieejami/ neprasa būtiskus papildus izdevumus** (kā, piem., preses abonēšana).

Plašsaziņas līdzekļu vidē labākie komunikācijas kanāli varētu būt: TV, radio, bezmaksas avīzes un internets. (Par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem biežāk informācija tiek iegūta TV raidījumos (38%), internetā (35%) un klausoties radio (19%). Internets (39%), TV (34%) un radio (16%) tiek arī minēts kā labākie veidi, kā arī turpmāk saņemt informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem.)

TV, radio un bezmaksas avīzes ir īpaši piemērots informācijas kanāls gados vecākiem cilvēkiem, savukārt internets – jaunāka un vidēja gadagājuma cilvēkiem.

Internets ir arī labs komunikācijas kanāls cilvēkiem, kuri ir palikuši bez darba (bet nav ilgstošie bezdarbnieki). Liela daļa to cilvēku, kuri salīdzinoši nesēn ir palikuši bez darba, turpina lietot internetu (mājās, bibliotēkās u.c.). Pētījums parāda, ka 82% aptaujāto bezdarbnieku izmanto internetu (biežāk izmantotais portāls – Delfi).

Kaut arī 26% aptaujāto rīdzinieku pētījumā ir atzinuši, ka vispār nelasa presi vai arī nelasa presē par aktualitātēm valstī, tomēr *TNS Latvia Nacionālā Mediju pētījuma* pavasara dati¹ liecina, ka vislasītākie preses izdevumi 15 – 74 gadus veciem rīdziniekiem ir tieši bezmaksas avīzes „Rīgas santīms” un „5 minūtes” (gan latviešu, gan krievu valodā).

Nedrīkst aizmirst arī par mutvārdu slavas ietekmi uz informācijas apriti – pētījums parāda, ka 14% aptaujāto rīdzinieku par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem uzzina no radiem, draugiem vai paziņām.

Komunicējot par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem, īpaši jāpievērš uzmanība, lai šī informācija būtu skaidra, saprotama un precīza (tiktu pasniegta vienkāršā valodā/būtu labāk uztverama krievvalodīgajiem rīdziniekiem).

Starppersonu uzticēšanās, iecietība, attieksme pret atšķirīgām sabiedrības grupām

Etniskās distancēšanas mērīšanai aptaujātajiem tika piedāvāti septiņi komunikācijas līmeņi („līdz tuvai radniecībai/laulībām”, „kā ar tuvu draugu”, „kā ar kaimiņu”, „kā ar darba kolēģi”, „kā ar valsts pastāvīgo iedzīvotāju”, „kā ar tūristu”, „nedrīkst ielaist valstī vispār”).

¹ *Nacionālais Mediju Pētījums: Prese, Pavasaris 2010* norisinājās no 2010. gada 8. februāra līdz 2010. gada 9. maijam. Izmantojot datorizētās intervijas (CAPI) respondenta dzīvesvietā, visā Latvijā tika aptaujāti 3580 pastāvīgie Latvijas iedzīvotāji vecumā no 15 līdz 74 gadiem.

ATSKAITE

Kopumā sociālā distance rīdžiniekiem ir salīdzinoši vismazākā attiecībā pret latviešiem un krieviem (vairākums no aptaujātajiem vēlētos kontaktēties līdz tuvai radniecībai/laulībām vai kā ar tuvu draugu). Nākamie komunikācijā biežāk vēlamie ir invalīdi ar fiziskiem traucējumiem, maznodrošināti, nabadzīgi cilvēki, ebreji un citu tautību pārstāvji (ne latvieši, krievi, ebreji, čigāni/romi). Savukārt visatturīgākā attieksme (nedrīkst valstī ielaist vispār) ir pret narkomāniem, cilvēkiem no sektas vai kādas neregistrētas reliģiskās organizācijas, alkoholiķiem un homoseksuāli orientētiem cilvēkiem.

Tas, ka trešdaļa aptaujāto (33%) pauduši attieksmi, ka nedrīkst ielaist vispār valstī homoseksuāli orientētu cilvēku, sasaucas ar aptaujāto viedokli attiecībā uz divu izteikumu vērtēšanu: „Homoseksuālisms ir nosodāma parādība” vai „Pret homoseksuālismu ir jāizturas ar izpratni un iecietību”. Jo 33% aptaujāto uzskata, ka „Homoseksuālisms ir nosodāma parādība”, savukārt 65% pauž viedokli, ka „Pret homoseksuālismu ir jāizturas ar izpratni un iecietību”.

Attieksme pret sabiedrības integrāciju

67% aptaujāto rīdžinieku uzskata, ka „Sabiedrības integrāciju ir nepieciešams vadīt un kontrolēt no valsts iestāžu puses”, savukārt trešdaļa aptaujāto (31%) uzskata, ka „Integrācija Latvijā notiek pati par sevi, un tai nav nepieciešama īpaša vadība”.

Latviešu valodas zināšanas un lietošana

Vairākums rīdžinieku (72%) latviešu valodu („galvenokārt vai tikai latviešu” kā arī „latviešu vairāk nekā krievu”) izmanto valsts vai pašvaldības iestādēs. Puse rīdžinieku (51%) latviski sarunājas uz ielas/veikalā, savukārt darbā latviešu valodu biežāk kā krievu lieto 53% strādājošo. Mājās pārsvarā latviešu valodā runā 39%, bet ar draugiem/paziņām – 38% rīdžinieku.

Latviešu un krievu valodas zināšanu novērtējumam izmantota pašnovērtējuma metode – rīdžinieki paši vērtēja savas latviešu un krievu sarunvalodas zināšanas.

Kopumā puse (52%) Rīgas pilsētas iedzīvotāju savu prasmi sarunāties latviešu valodā vērtē kā labu – „runāju brīvi”. Savukārt aptuveni ceturtdaļa (23%) atzīst, ka „ar nelielām grūtībām varu sarunāties par jebkuru jautājumu”. Katrs piektais rīdžinieks (21%) „runā nedaudz, prot sarunāties tikai par vienkāršiem jautājumiem”, bet nepilni 5% rīdžinieku latviešu valodā „runāt neprot nemaz vai gandrīz nemaz”.

Rīdžiniekiem, kuri pēc tautības nav latvieši, tika jautāts par viņu latviešu zināšanu uzlabošanas pēdējo 3 gadu laikā. Aptuveni piektā daļa rīdžinieku (19%) (salīdzinoši biežāk – jaunieši) atzīst, ka viņu latviešu valodas zināšanas ir ievērojami uzlabojušās. Nedaudz uzlabojušās tās ir 29% rīdžinieku, savukārt puse vērtē, ka viņu latviešu valodas zināšanas pēdējo 3 gadu laikā nav uzlabojušās.

Puse (49%) Rīgas pilsētas iedzīvotāju, kuri brīvi nerunā latviski, atzīst, ka noteikti izmantotu iespēju uzlabot savas latviešu valodas zināšanas, ja Rīgas pašvaldība piedāvātu šādu iespēju (piem., latviešu valodas kursus) bez maksas, savukārt trešā daļa (29%) drīzāk izmantotu šādu iespēju. Šī vēlme būtu jāņem vērā, apsverot iespēju organizēt latviešu valodu kursus (piem., ar tālmācības paņēmienu).

ATSKAITE

Migrācija

Absolūtais vairākums aptaujāto (87%) tuvākā gada laikā neplāno pārcelties no Rīgas uz dzīvi citur Latvijā vai ārpus tās. Tomēr 12% aptaujāto tuvākā gada laikā plāno pārcelties – vairums (71%) no viņiem plāno doties ārpus Latvijas, un 28% plāno migrēt Latvijas ietvaros.

Sabiedriskie pasākumi

Pēdējo 6 mēnešu laikā kultūras/izklaides jomā apmeklētākie ir bijuši Rīgas pilsētas rīkotie svētku pasākumi, kurus apmeklējusi nedaudz vairāk kā puse aptaujāto rīdzinieku (54%). 44% ir apmeklējuši kādu mākslas izstādi, mākslas galeriju, muzeju, savukārt 41% ir bijis uz kino. Mūzikas koncertus apmeklējuši 38% aptaujāto, savukārt baudīt teātri, baletu vai operu bijuši 37% aptaujāto, bet sporta spēles apmeklējusi mazāk kā trešā daļa aptaujāto (27%).

Rīgas pilsētas svētkiem ir visaugstākā spontānā atpazīstamība (44%), savukārt kopumā Rīgas pilsētas svētkus zina absolūtais vairākums aptaujāto (95%).

Ar Rīgas pilsētas svētkiem apmeklētības ziņā sacenšas 18.novembra svētki: puse (51%) rīdzinieku ir bijuši uz Rīgas pilsētas svētkiem, un 54% – uz 18.novembra svētkiem.

Puse aptaujāto (52%), kuri paši personīgi nav apmeklējuši 18.novembra svētkus, tos ir vērojuši televīzijā.

Svētkiem Staro Rīga ir ļoti zema spontānā atpazīstamība (5%), šos svētkus kopumā zina 65% aptaujāto, bet apmeklējuši ir 45% rīdzinieku. Līdz ar to var teikt, ka šo pasākumu rīdzinieki zina un apmeklē, taču nesaista ar Rīgas pilsētu.

Līdzīgi ir ar pasākumu Baltā nakts, kurš netiek saistīts kā ar Rīgas pilsētas organizētu pasākumu – svētkiem ir ļoti zema spontānā atpazīstamība (2%), taču šos svētkus kopumā zina absolūtais vairākums (95%) aptaujāto, bet apmeklējuši ir 18% rīdzinieku.

Arī Maija Grāfa svētkiem ir salīdzinoši ļoti zema spontānā atpazīstamība – mazāk kā 1%, augsta virzītā atpazīstamība (60%), savukārt apmeklētība – salīdzinoši maza (nepilni divi procenti).

Kopumā kaut vienu Rīgas pilsētas organizētu pasākumu vai svētkus pēdējā gada laikā ir apmeklējis vairākums aptaujāto rīdzinieku (80%).

Galvenie iemesli, kāpēc aptaujātie apmeklē Rīgas pilsētas organizētus svētkus, ir interese/interesanti, iespējas izklaidēties, atpūsties, labi pavadīt laiku, kopības sajūta, iespēja būt kopā ar cilvēkiem.

Savukārt biežākie neapmeklēšanas iemesli ir veselības problēmas, laika un naudas trūkums, nepatika pret šāda veida pasākumiem, kuri nešķiet interesanti.

Kaut gan pēdējā gada laikā 80% aptaujāto ir bijuši vismaz uz vienu Rīgas pilsētas organizētu pasākumu, ne visi zina, ka šie pasākumi ir bez maksas. 5% uzskata, ka pasākumi ir par maksu, 15% – daļa ir par maksu, un daļa – bez maksas, savukārt 78% zina, ka pasākumi ir bezmaksas.

Rīdziniekiem ir grūti novērtēt Ģimenes, Annas vai Jura dienas svētku potenciālu – apmeklēšanu izšķirtu svētku programmas saturs. Tomēr attiecībā uz Ģimenes dienas potenciālo apmeklējumu atbalsts ir vislielākais – 64% rīdzinieku, iespējams, apmeklētu šādus svētkus. Jura un Annas dienu, iespējams, apmeklētu trešdaļa aptaujāto.

ATSKAITE

Ģimenes dienai atbalstu pauduši dažādu tautību rīdzinieki, kamēr Annas vai Jura dienas svinībām salīdzinoši biežāk atbalstu pauž latvieši. Iespējams, citu tautību rīdzinieki ir mazāk informēti par Annas un Jura dienu nozīmi.

Divām trešdaļām (42%) aptaujāto nav konkrētu ideju, kādus pilsētas mēroga svētkus vēl varētu organizēt Rīgas dome, savukārt 11% uzskata, ka pilsētai jau pietiek svētku, un jauni nav vajadzīgi. Rīdzinieki, kuriem bija kādas idejas, biežāk ieteica organizēt dažādus tematiskos svētkus, svētkus, kas domāti visai ģimenei (bērniem, ģimenei, jauniešu svētki, senioru svētki, Tēva diena, Mātes diena), kā arī gadskārtu svētkus (Ziemassvētki, Jaunais gads, Līgo svētki/Jāņi, Pavasara, Vasaras un Rudens svētki, Ražas svētki, Lieldienas).

ATSKAITE

RĪGAS IEDZĪVOTĀJU SOCIĀLI DEMOGRĀFISKAIS RAKSTUROJUMS

Vairākums aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju ir Latvijas Republikas pilsoņi (76%), katrs piektais aptaujātais ir nepilsonis (20%), bet divi procenti ir Krievijas Federācijas pilsoņi.

Aptaujāto Latvijas Republikas pilsoņu vidū 54% ir latvieši, 35% ir krievi un 12% ir citu tautību pārstāvji. Nepilsoņu vidū 69% ir krievi un 31% – citu tautību pārstāvji (piem., ukraiņi, baltkrievi, poļi u.c.).

Latvijas Republikas pilsoņi salīdzinoši biežāk ir latvieši, jauni cilvēki (18 – 34 gadus veci), neprecētie, cilvēki ar augstāko izglītību, vadītāji/vecākie speciālisti, cilvēki, kuru ģimenē ir divi bērni vecumā līdz 15 gadiem, cilvēki ar ienākumiem virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, luterāņi un katoļi, apmeklē baznīcu 1–2 reizes gadā vai neapmeklē nekad.

Nepilsoņi salīdzinoši biežāk ir krievi un citu tautību pārstāvji, vecāka gadagājuma cilvēki (45 – 64 gadus veci), cilvēki ar pamatzglītību vai sākumskolas izglītību, Ziemeļu rajonā dzīvojošie, strādnieki, pensionāri, cilvēki, kuru ienākumi ir 51 Ls – 150 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, pareizticīgie, apmeklē baznīcu retāk kā reizi mēnesī.

Trešdaļa (33%) aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju ir jauni cilvēki (18 – 34 gadus veci), 37% ir vidēja gadagājuma (35 – 54 gadus veci) un 29% ir vecāka gadagājuma ļaudis (vecumā no 55 līdz 74 gadiem).

Pēc tautības latvieši ir 41% aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju, krievi – 43%, bet 16%–iem ir cita tautība.

Salīdzinoši biežāk latvieši ir LR pilsoņi, vadītāji/vecākie speciālisti, cilvēki ar augstākiem ienākumiem (virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē), luterāņi, katoļi, kā arī cilvēki, kuri nepieder nevienai konfesijai.

Krievi salīdzinoši biežāk ir nepilsoņi vai Krievijas Federācijas pilsoņi, cilvēki ar ienākumiem 51 Ls – 100 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, pareizticīgie.

Bērnu līdz 15 gadiem ģimenē nav 63% aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju. Viens bērns ģimenē ir 24% aptaujāto, 10% ir divi bērni vecumā līdz 15 gadiem, bet 2% aptaujāto ģimenē ir trīs un vairāk bērni vecumā līdz 15 gadiem.

Vieni salīdzinoši biežāk dzīvo vecāka gadagājuma cilvēki (55 – 74 gadus vecie), sievietes, pensionāri, kā arī cilvēki, kuri dzīvo šķirti/ir atraitņi vai ir neprecējušies.

Ļoti zemi ienākumi (līdz 50 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē) salīdzinoši biežāk ir cilvēkiem pirmspensijas vecumā (45 – 54 gadi), bezdarbniekiem, kā arī cilvēkiem, kuru ģimenē ir 5 un vairāk cilvēki.

Latvieši salīdzinoši biežāk izmanto medijus latviešu valodā – lasa „Diena” un „Neatkarīgā Rīta avīze”, skatās TV latviešu valodā – LNT, TV3, LTV1, TV6. Klausās radio SWH, LR 2.programmu, Radio Skonto un LR 1.programmu. No interneta portāliem latvieši salīdzinoši biežāk lieto Tvnet.lv un Apollo.lv.

ATSKAITE

Savukārt krievi biežāk lasa presi krievu valodā – „MK Latvia”, „Vesti”, „Vesti segodnja”, „Čas”, „Subbota”. Biežāk skatītie TV kanāli – PBK (Pirmais Baltijas Kanāls), TV5, RTR Planeta Baltija un RenTV Baltija. Krievi salīdzinoši biežāk nekā aptaujātie kopumā neklausās radio (radio vispār neklausās 20% krievu). Salīdzinoši biežāk klausītie radio krievu tautības cilvēku vidū ir radio SWH+, Ruskoje Radio/Radio Biznes i Baltija un Latvijas Radio 4.programma. No interneta portāliem krievi salīdzinoši biežāk lieto Rus.delfi.lv.

Aplūkojot aptaujāto rīdzinieku reliģisko pārliecību, redzam, ka Rīgas pilsētā 43% aptaujāto pēc savas reliģiskās piederības ir pareizticīgie, 18% – katoļi, bet 16% – luterāņi. Pieciem procentiem aptaujāto ir cita reliģiskā piederība, 16% aptaujāto nepieder nevienai reliģiskajai konfesijai, savukārt 3% atsakās atbildēt uz šo jautājumu.

Analizējot pareizticīgo sociāli demogrāfisko profilu, varam secināt, ka salīdzinoši biežāk pareizticīgie ir krievi, nepilsoņi un Krievijas Federācijas pilsoņi, cilvēki ar ienākumiem 51 Ls – 150 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, ļaudis, kuri apmeklē baznīcu reizi mēnesī vai retāk kā reizi mēnesī.

Katoļi salīdzinoši biežāk ir latvieši vai citu tautību pārstāvji (ne krievi).

Luterāņi salīdzinoši biežāk ir vecāka gadagājuma ļaudis (65 – 74 gadus veci), latvieši, LR pilsoņi, cilvēki, kuri apmeklē baznīcu 1–2 reizes gadā.

Absolūtais vairākums (84%) rīdzinieku dzīvo daudzdzīvokļu mājās, kurās ir vairāk par 8 dzīvokļiem. 7% rīdzinieku dzīvo mājā ar vairākiem dzīvokļiem (līdz 8 dzīvokļiem), un 7% – atsevišķās mājās. Rindu ēkā (mājām kopējas sānu ārsienas) dzīvo mazāk kā 2% aptaujāto.

Latvieši salīdzinoši biežāk dzīvo atsevišķās mājās, bet krievi – daudzdzīvokļu mājās (vairāk par 8 dzīvokļiem).

Vairākums aptaujāto rīdzinieku (77%) ir dzīvojamās platības īpašnieki, savukārt 23% ir dzīvojamās platības īrnieki.

Latviešu vidū 70% ir dzīvojamās platības īpašnieku un 30% – īrnieki, savukārt krievu tautības cilvēku vidū 82% ir dzīvojamās platības īpašnieki un 18% – īrnieki.

Dzīvojamās platības īpašnieki salīdzinoši biežāk ir krievi, nepilsoņi, Kurzemes rajonā dzīvojošie, kā arī pensionāri.

Dzīvojamās platības īrnieki salīdzinoši biežāk ir latvieši, 25 – 34 gadus vecie, Centra rajonā dzīvojošie, kā arī cilvēki, kuri dzīvo vieni.

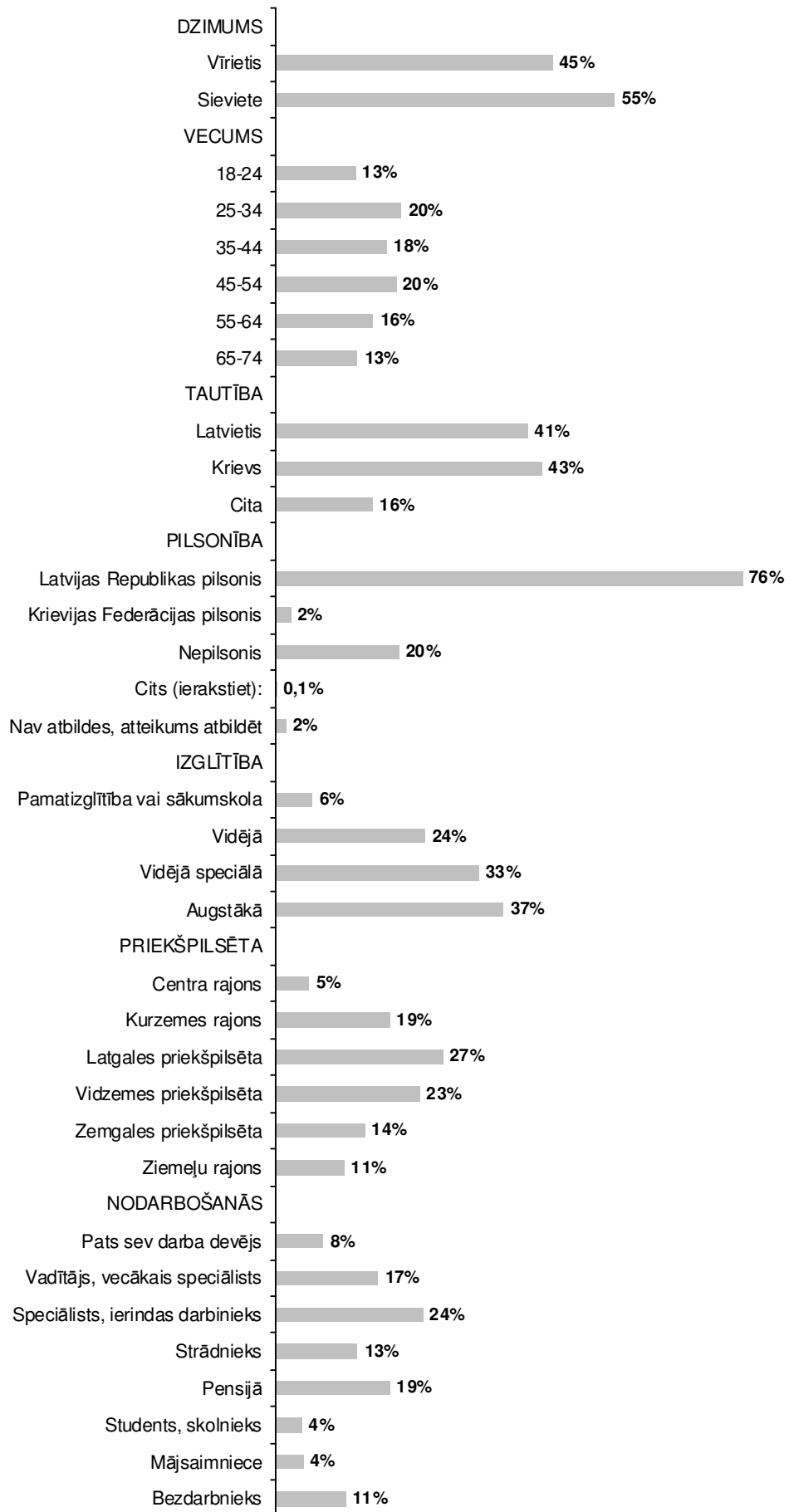
ATSKAITE

IZLASES

STRUKTŪRA (1)

Bāze: Visi

respondenti, n=800;

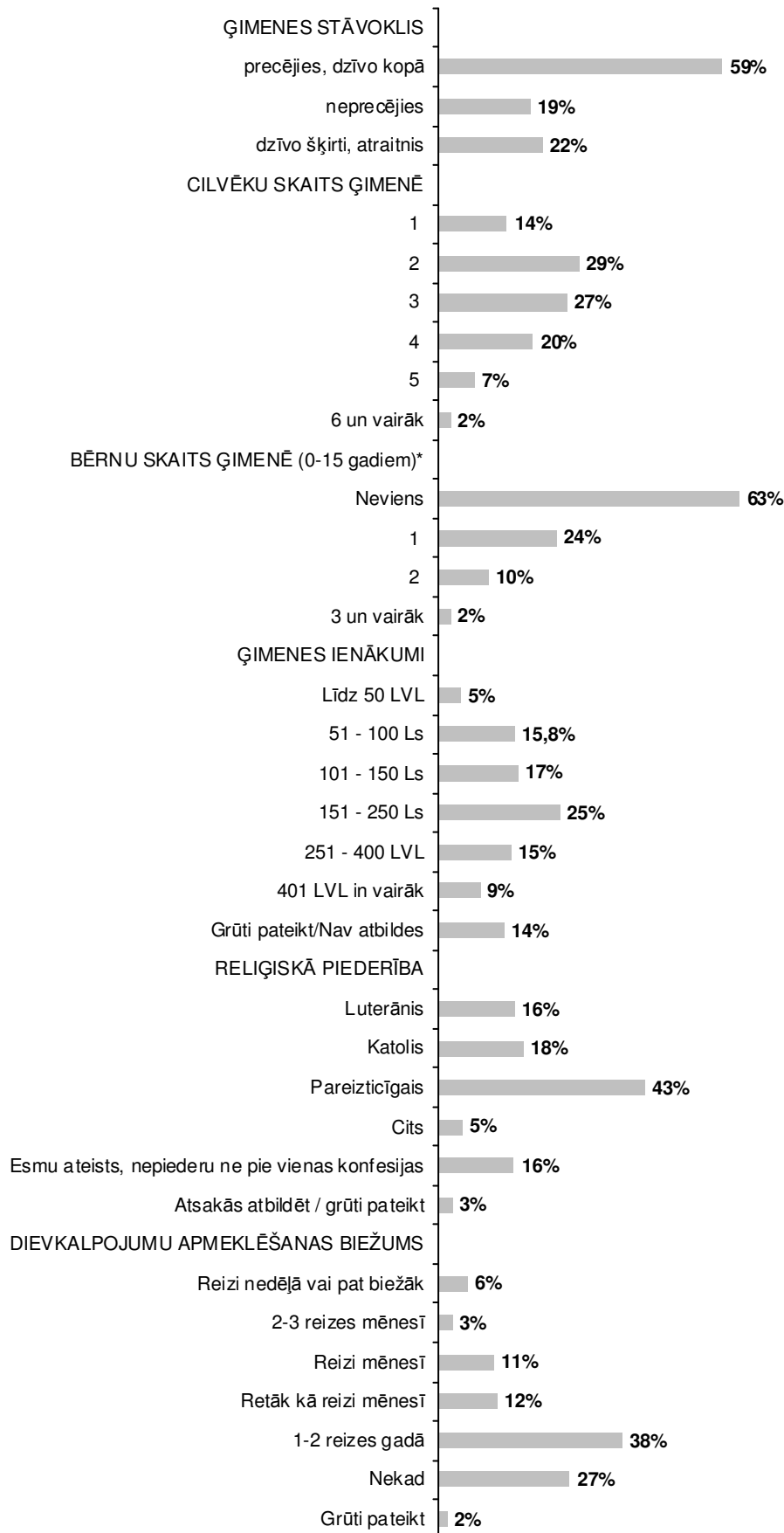

ATSKAITE

IZLASES STRUKTŪRA (2)

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Piezīme: *Bāze: Respondenti, kuriem ģimenē ir vairāk par 1 cilvēku (respondents + vēl kāds), n=687

ATSKAITE

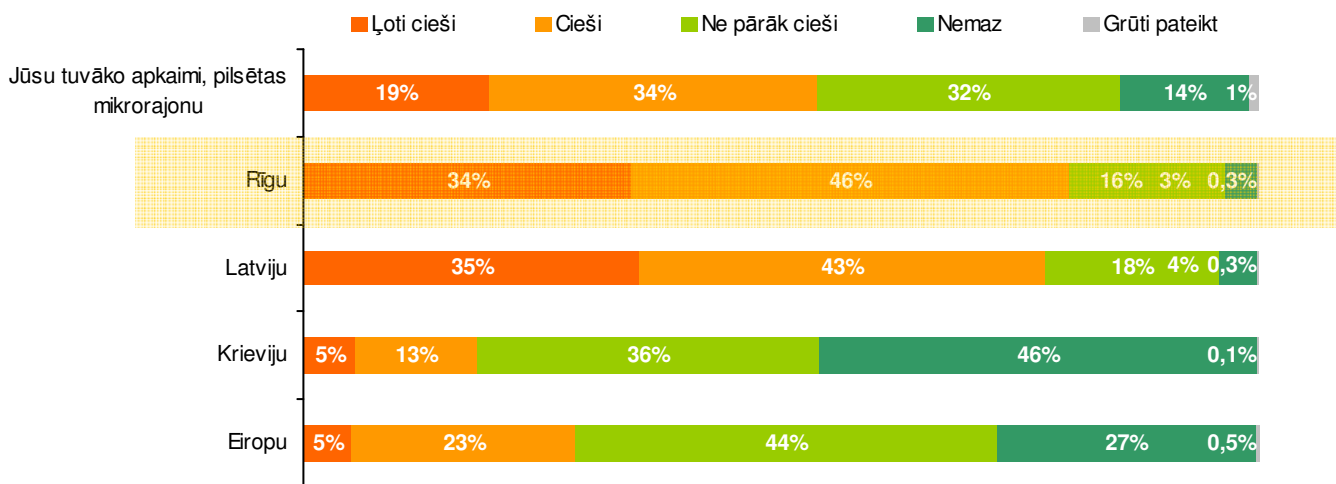
RĪGAS PILSĒTAS IEDZĪVOTĀJU SOCIĀLĀ IDENTITĀTE

Rīgas pilsētas iedzīvotāju vidū tika mērīta piederības sajūta tuvākajai apkaimei/mikrorajonam, Rīgai, Latvijai, Krievijai un Eiropai.

Visciešākā saikne aptaujātajiem rīdziniekiem ir ar Rīgu un Latviju, mazāk – tuvāko apkaimi, pilsētas mikrorajonu. Mazāk kā trešdaļa aptaujāto jūtas piederīga Eiropai, bet 18% – Krievijai.

Q7. Cik cieši Jūs jūtaties saistīts ar ...

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Absolūtais vairākums (80%) aptaujāto Rīgas iedzīvotāju atzīst, ka „ļoti cieši” vai „cieši” jūtas piederīgs Rīgai.

Rīgai piederīgi salīdzinoši biežāk jūtas Zemgales priekšpilsētas iedzīvotāji, savukārt salīdzinoši retāk Rīgai piederīgi jūtas iedzīvotāji vecumā no 35–44 gadiem, strādnieki, kā arī iedzīvotāji ar zemiem ģimenes ienākumiem (līdz 50Ls mēnesī uz vienu cilvēku).

Tāpat vairākums (77%) aptaujāto „ļoti cieši” vai „cieši” jūtas piederīgs Latvijai.

Latvijai piederīgi salīdzinoši biežāk jūtas vecāka gadagājuma ļaudis (55–74 gadi), pēc tautības – latvieši, kā arī pensionāri. Savukārt salīdzinoši retāk Latvijai piederīgi jūtas jaunāka un vidēja gadagājuma ļaudis (18–34 gadi) un bezdarbnieki.

Savai tuvākajai apkaimei, pilsētas mikrorajonam „ļoti cieši” vai „cieši” jūtas piederīga nedaudz vairāk kā puse (54%) aptaujāto.

Savai tuvākajai apkaimei, pilsētas mikrorajonam salīdzinoši biežāk piederīgi jūtas 55–64 gadus vecie, pēc tautības – krievi, nepilsoņi, pensionāri, kā arī pareizticīgie.

Savai tuvākajai apkaimei, pilsētas mikrorajonam salīdzinoši retāk piederīgi jūtas jaunāki cilvēki (25–34 gadus vecie), pēc tautības – latvieši, pēc nodarbošanās – speciālisti/ierindas darbinieki, aptaujātie ar augstiem ģimenes ienākumiem (401 Ls un vairāk uz vienu cilvēku ģimenē), pēc ģimenes stāvokļa – neprecētie, kā arī katoļi.

ATSKAITE

Eiropai „ļoti cieši” vai „cieši” jūtas piederīga gandrīz trešdaļa (28%) aptaujāto.

Eiropai salīdzinoši biežāk piederīgi jūtas jaunieši (18–24 gadus veci), cilvēki ar augstāko izglītību, Centra rajonā dzīvojošie, pēc nodarbošanās – vadītāji/vecākie speciālisti, kā arī studenti/skolnieki, aptaujātie ar ienākumiem 251Ls – 400 Ls uz vienu cilvēku ģimenē.

Eiropai salīdzinoši retāk piederīgi jūtas aptaujātie ar vidējo speciālo izglītību, Krievijas Federācijas pilsoņi, kā arī strādnieki.

Krievijai „ļoti cieši” vai „cieši” jūtas piederīgi 18% aptaujāto.

Krievijai salīdzinoši biežāk piederīgi jūtas krievi, Krievijas Federācijas pilsoņi, Latvijas nepilsoņi, kā arī pareizticīgie.

Krievijai salīdzinoši retāk piederīgi jūtas jaunāki cilvēki (25–34 gadus vecie), latvieši, LR pilsoņi, kā arī luterāņi un katoļi.

ATSKAITE

Piederība Rīgai

Biežāk minētie iemesli, kāpēc aptaujātie Rīgas iedzīvotāji jūtas piederīgi Rīgai, ir – dzīvesvieta pašam (54%) un ģimenei (25%), vieta, kur uzaugu, pavadīju savu bērnību (43%), darbavieta pašam (22%), vieta, kur mācījos skolā/augstskolā (15%), kā arī dzīvesvieta draugiem, paziņām (10%).

Q8.a. Kādi ir galvenie iemesli, kāpēc jūtaties piederīgs Rīgai?

Bāze: Respondenti, kuri jūtas ļoti cieši vai cieši piederīgi Rīgai, n=640;

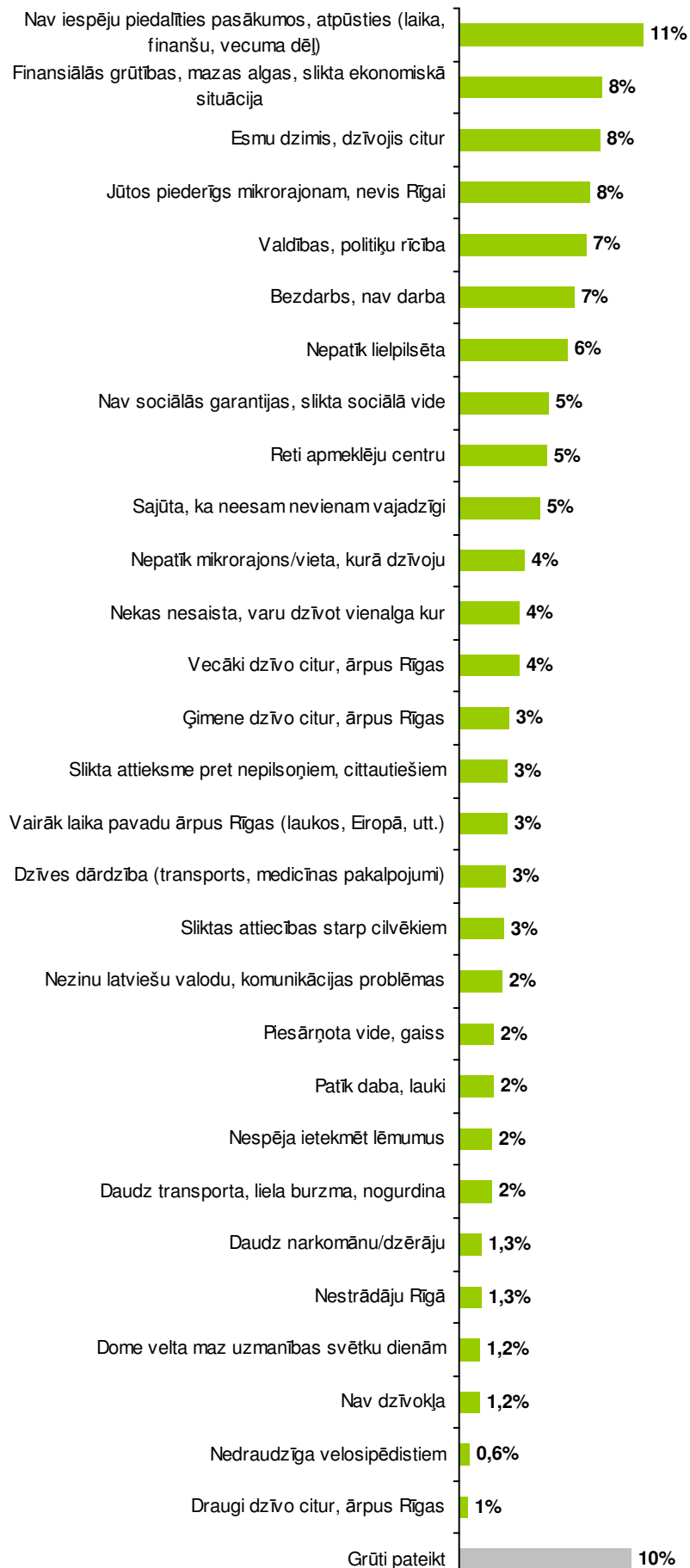

Aptaujātie, kuri nejūtas piederīgi Rīgai, savu attieksmi pamato ar brīvā laika/finanšu un vecuma grūtībām piedalīties Rīgas pasākumos/atpūsties (11%), finansiālām grūtībām, mazu algu, sliktu ekonomisko situāciju (8%), to, ka ir dzimis/dzīvojis citur (8%), bezdarbu (7%), valdības, politiķu rīcību (7%), nepatiku pret lielpilsētu (6%), sociālo garantiju trūkumu (5%), sajūtu, ka neesi nevienam vajadzīgs (5%), kā arī šie cilvēki reti apmeklē pilsētas centru (5%).

ATSKAITE

Q8.b. Kādi ir galvenie iemesli, kāpēc nejūtaties piederīgs Rīgai?

Bāze: Respondenti, kuri jūtas ne pārāk cieši vai nemaz nejūtas piederīgs Rīgai, n=158;

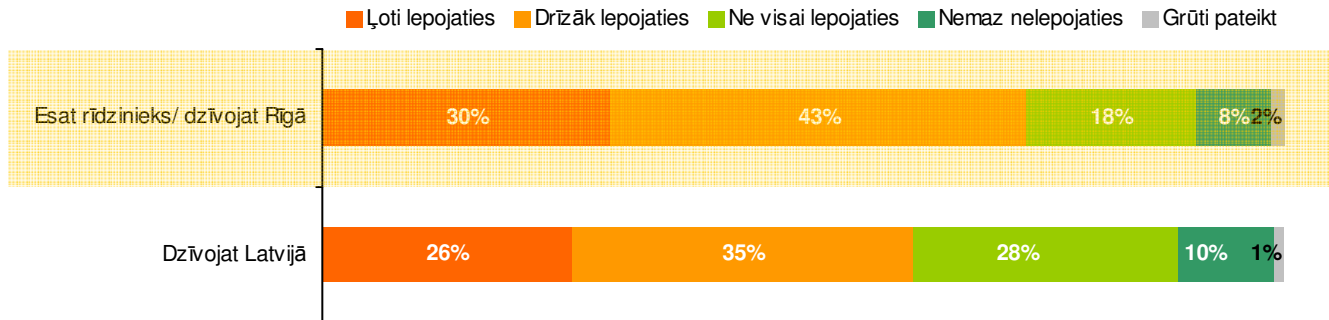
ATSKAITE

Lepnums būt rīdziniekam, dzīvot Latvijā

Vairākums aptaujāto (73%) ļoti lepojas vai drīzāk lepojas ar to, ka ir rīdzinieki/dzīvo Rīgā. Trīs piektdaļas (61%) aptaujāto ļoti lepojas vai drīzāk lepojas ar to, ka dzīvo Latvijā.

Q9. Cik lielā mērā Jūs lepojaties ar to, ka ...

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Salīdzinoši biežāk ar to, ka ir rīdzinieki/dzīvo Rīgā, lepojas vecāka gadagājuma ļaudis (65–74 gadus vecie), Centra un Ziemeļu rajonā dzīvojošie, pēc nodarbošanās – vadītāji, vecākie speciālisti, pensionāri, luterāņi, kā arī cilvēki, kuri dzīvo vieni.

Salīdzinoši retāk ar to, ka ir rīdzinieki/dzīvo Rīgā, lepojas strādnieki, bezdarbnieki, kā arī ļaudis, kuru mājsaimniecībā dzīvo trīs cilvēki, un mājsaimniecības, kurās ir viens bērns vecumā līdz 15 gadiem.

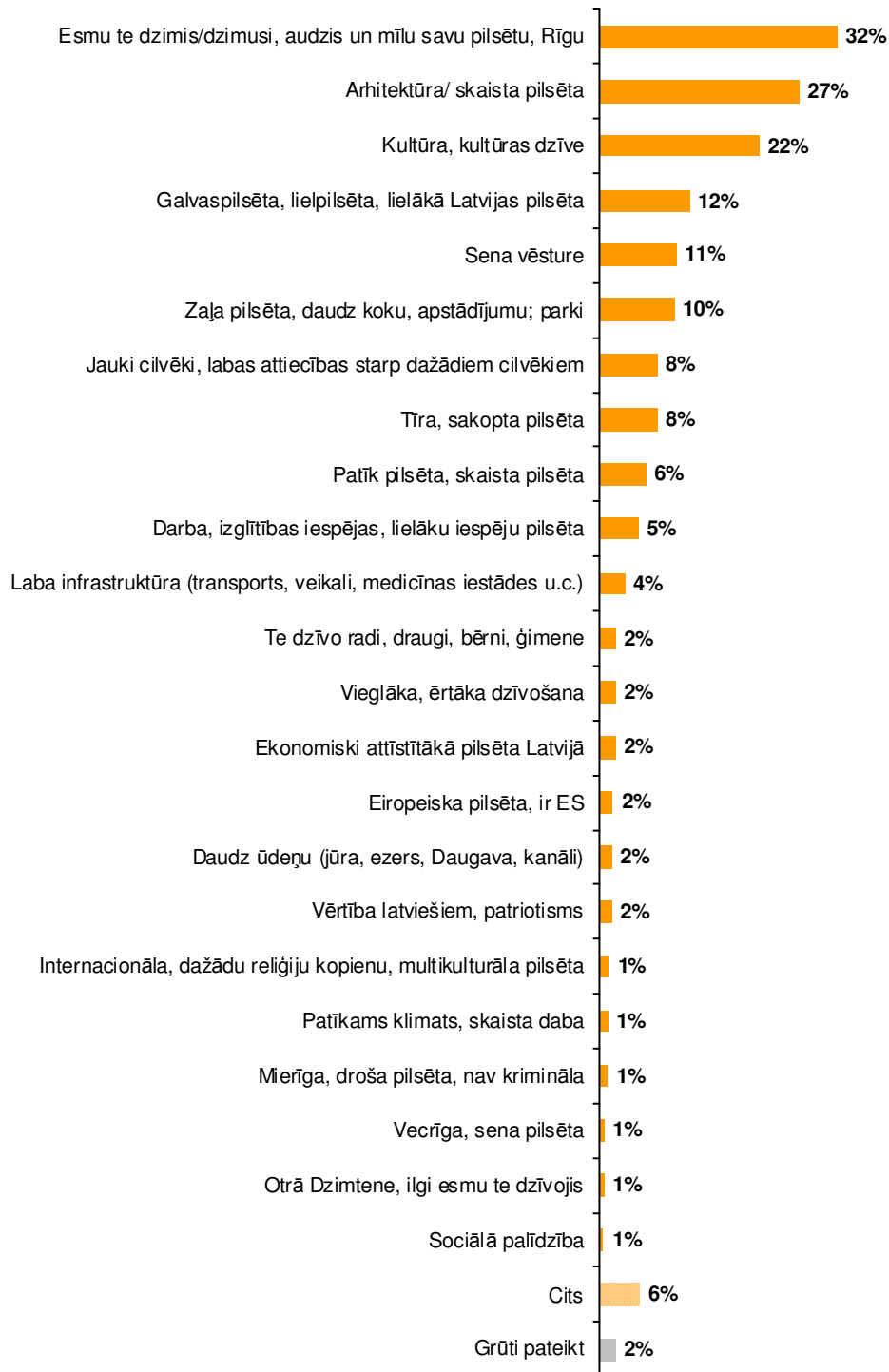
Trīs piektdaļas (61%) aptaujāto ļoti lepojas vai drīzāk lepojas ar to, ka dzīvo Latvijā.

Lepojas, ka dzīvo Latvijā, salīdzinoši biežāk vecāka gadagājuma ļaudis (55–74 gadus vecie), latvieši, pensionāri, ļaudis, kuru mājsaimniecībā dzīvo divi cilvēki, kā arī luterāņi.

Salīdzinoši biežāk nelepojas, ka dzīvo Latvijā, krievi un citu tautību pārstāvji, strādnieki, ļaudis, kuru mājsaimniecībā dzīvo 3 cilvēki, kā arī pareizticīgie.

ATSKAITE

Q10.a Kādi ir galvenie iemesli, kāpēc lepojaties, ka dzīvojat Rīgā? Kas liek izjust lepnumu?
Bāze: Respondenti, kuri ļoti vai drīzāk lepojas, ka ir rīdzinieki, n=586;

Biežāk minētais iemesls, kāpēc aptaujātie Rīgas iedzīvotāji lepojas, ka dzīvo Rīgā, ir fakts, ka šī ir viņu dzimtā pilsēta. „Esmu te dzimis, audzis un mīlu savu pilsētu, Rīgu” – atklāj trešdaļa aptaujāto (32%). Salīdzinoši biežs lepnuma iemesls aptaujātajiem ir arhitektūra/skaista pilsēta (27%) un kultūra/kultūras dzīve (22%). 12% aptaujāto kā iemeslu lepnumam min to, ka Rīga ir galvaspilsēta, lielpilsēta, lielākā Latvijas pilsēta, savukārt 11% lepojas ar Rīgas seno vēsturi.

ATSKAITE

Kultūru/kultūras dzīvi kā iemeslu lepnumam salīdzinoši biežāk minējušas sievietes, 55–64 gadus vecie, aptaujātie ar augstāko izglītību, kā arī cilvēki, kuri dzīvo šķirti/ir atraitņi.

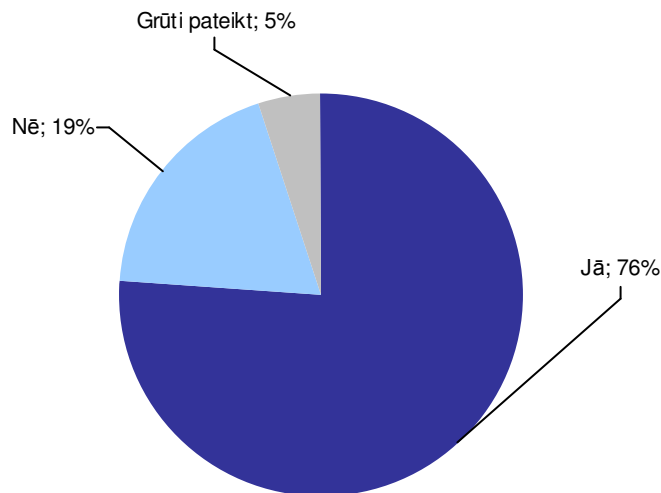
Latvieši, kā arī 25–34 gadus vecie salīdzinoši biežāk lepojas, ka dzīvo galvaspilsētā, bet Centra rajona iedzīvotāji salīdzinoši biežāk lepojas ar Rīgas seno vēsturi.

Gatavība aizstāvēt Latviju

Uz jautājumu, vai būtu gatavi aizstāvēt Latviju, ja tiktu apdraudēta Latvijas neatkarība, vairākums aptaujāto (76%) atbild apstiprinoši. Gandrīz piektdaļa (18%) ir noliedzoša – nebūtu gatavi aizstāvēt Latviju, ja tiktu apdraudēta Latvijas neatkarība, bet 5% nav viedokļa šajā jautājumā.

Q22. Ja tiktu apdraudēta Latvijas neatkarība, vai Jūs būtu gatavs to aizstāvēt?

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Gatavību aizstāvēt Latvijas neatkarību salīdzinoši biežāk pauduši vecāka gadagājuma ļaudis (55–74), latvieši, pensionāri, ļaudis ar ienākumiem 151 – 250 Ls, pēc ticības – katoļi, luterāņi, kā arī ļaudis, kas dzīvo šķirti/ir atraitņi.

Nebūtu gatavi aizstāvēt Latvijas neatkarību salīdzinoši biežāk 25–34 gadus vecie, pēc tautības – krievi.

ATSKAITE

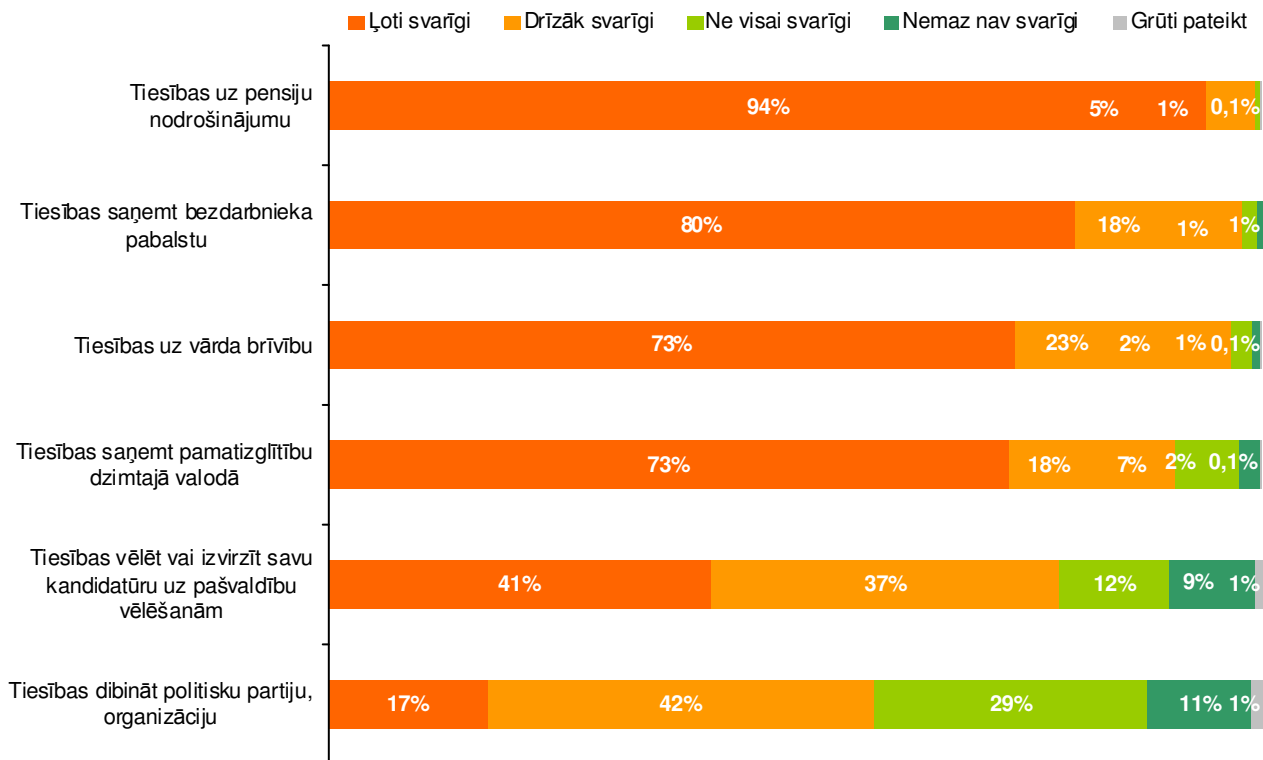
RĪGAS PILSĒTAS IEDZĪVOTĀJI PAR TIESĪBĀM UN PIENĀKUMIEM PRET VALSTI

Tiesības

Tiesības, kādas būtu svarīgi nodrošināt katram Latvijas iedzīvotājam: absolūtais vairākums aptaujāto uzskata, ka katram Latvijas iedzīvotājam būtu jānodrošina sociālās tiesības (tiesības uz pensiju nodrošinājumu (99%) un tiesības saņemt bezdarbnieka pabalstu (98%)), tiesības uz vārda brīvību (96%) un tiesības saņemt pamatizglītību dzimtajā valodā (91%). Vairumam aptaujāto ir svarīgas arī tiesības vēlēties vai izvirzīt savu kandidatūru uz pašvaldību vēlēšanām (78%), savukārt 58% uzskata, ka būtiski ir nodrošināt tiesības dibināt politisku partiju, organizāciju.

Q19. Jūsaprāt, kādas tiesības būtu svarīgi nodrošināt katram Latvijas iedzīvotājam? Vai šīs tiesības nodrošināt ir ļoti svarīgi, drīzāk svarīgi, ne visai svarīgi vai nemaz nav svarīgi?

Bāze: Visi respondenti, n=800

Tiesības uz pensiju nodrošinājumu salīdzinoši biežāk kā nepieciešamību uzsver vīrieši.

Tiesības saņemt bezdarbnieka pabalstu – Zemgales priekšpilsētā dzīvojošie.

Tiesības uz vārda brīvību salīdzinoši biežāk kā svarīgas min cilvēki ar augstāko izglītību (retāk – cilvēki ar pamatizglītību vai sākumskolas izglītību), latvieši, Vidzemes priekšpilsētā dzīvojošie, pēc nodarbošanās – vadītāji, vecākie speciālisti vai speciālisti, ierindas darbinieki, cilvēki, kuru mājsaimniecībās dzīvo četri cilvēki. Salīdzinoši retāk tiesības uz vārda brīvību kā svarīgas min ļaudis ar zemiem ienākumiem (līdz 50 Ls uz vienu cilvēku ģimenē), kā arī cilvēki ar pamatizglītību vai sākumskolas izglītību.

Tiesības saņemt pamatizglītību dzimtajā valodā salīdzinoši retāk kā svarīgas tiesības, kas būtu jānodrošina katram Latvijas iedzīvotājam, minējuši katoļi.

Tiesības vēlēties vai izvirzīt savu kandidatūru uz pašvaldību vēlēšanām salīdzinoši biežāk kā svarīgas tiesības, kas būtu jānodrošina katram Latvijas iedzīvotājam, minējuši jaunieši (18 – 24 gadus veci), ļaudis ar augstiem ienākumiem (401 Ls un vairāk uz vienu cilvēku ģimenē), kā arī neprecētie.

ATSKAITE

Salīdzinoši retāk kā svarīgas tiesības, kas būtu jānodrošina katram Latvijas iedzīvotājam, tiesības vēlēties vai izvirzīt savu kandidatūru uz pašvaldību vēlēšanām min 65 – 74 gadus vecie, kā arī pensionāri un ļaudis ar ienākumiem 51 – 100 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē.

Tiesības dibināt politisku partiju, organizāciju salīdzinoši biežāk kā svarīgas min jaunieši (18 – 24 gadus veci), pēc tautības – latvieši, studenti/skolēni, kā arī luterāņi.

Pienākumi

Aptaujātie Rīgas pilsētas iedzīvotāji tika lūgti izteikt savu viedokli attiecībā pienākumiem, kuri Latvijas iedzīvotājiem ir jāpilda pret valsti. Jāteic, ka 60% un vairāk aptaujāto uzskata, ka konkrētie pienākumi ir „jāpilda vienmēr”.

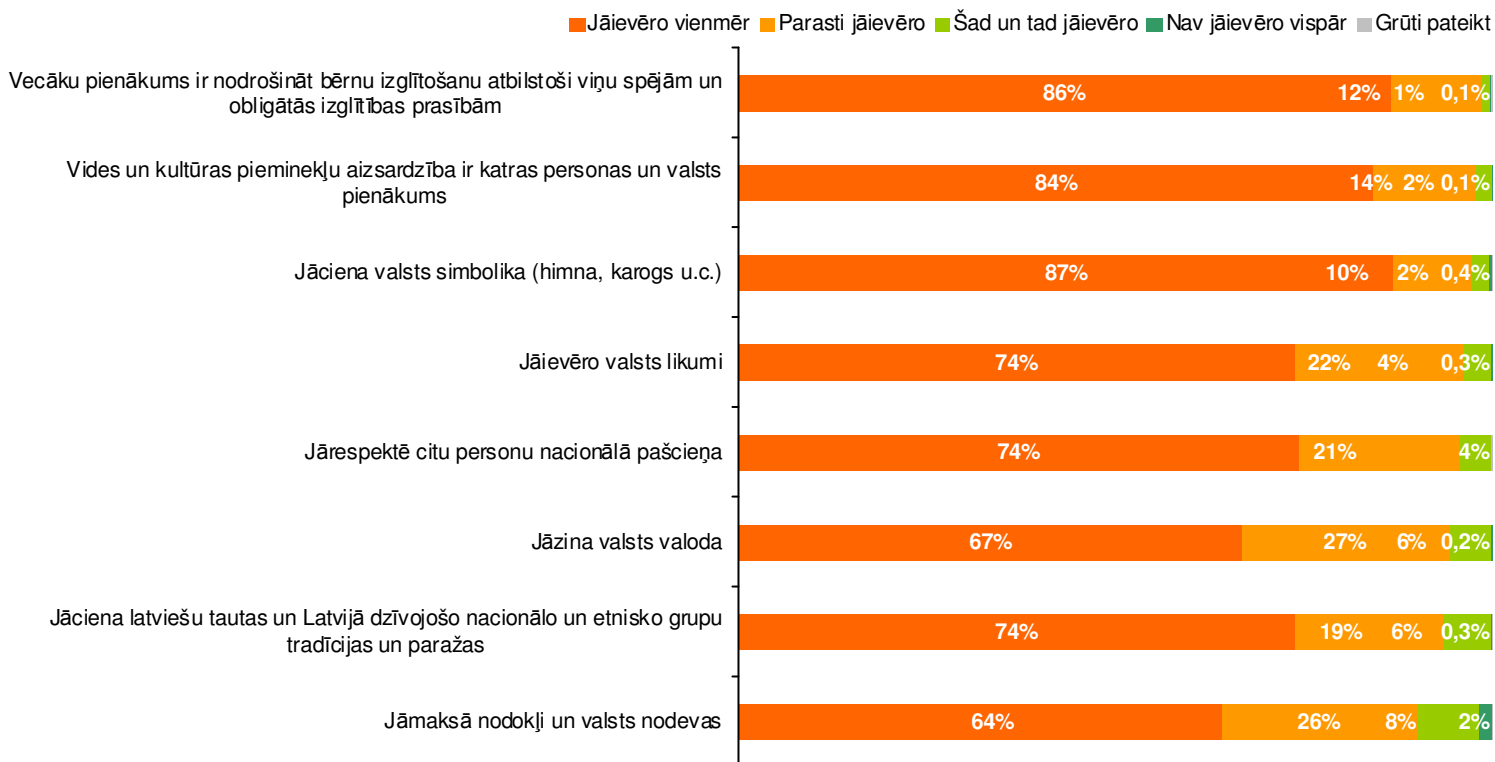
Absolūtais vairākums (87%) aptaujāto uzskata, ka ir jāciena valsts simbolika (himna, karogs u.c.). Vecāku pienākums ir nodrošināt bērnu izglītoshanu atbilstoši viņu spējām un obligātās izglītības prasībām – ir pārliecināti 86% aptaujāto. Savukārt 84% piekrīt, ka dabas, kultūrvides, ainavu, vēstures un arhitektūras pieminekļu un vides aizsardzība ir katras personas, visas sabiedrības un valsts pienākums. Vairākums (74%) pauž viedokli, ka vienmēr ir jāievēro valsts likumi, jārespektē citu personu nacionālā pašcieņa (74%), jāciena latviešu tautas un Latvijā dzīvojošo nacionālo un etnisko grupu tradīcijas un paražas (74%).

Attiecībā uz valsts valodas zināšanu rādītājs ir nedaudz zemāks – 66% aptaujāto uzskata, ka šis pienākums (zināt valsts valodu) ir jāpilda vienmēr, 27% uzskata, ka „parasti jāievēro”, bet 6% saka, ka „šad un tad jāievēro”.

Arī attiecībā uz nodokļu un valsts nodevu maksāšanu rādītājs ir zemāks – 64% aptaujāto uzskata, ka šis pienākums (jāmaksā nodokļi un valsts nodevas) ir jāpilda vienmēr, 26% uzskata, ka „parasti jāievēro”, 8% saka, ka „šad un tad jāievēro”, bet 2% uzskata, ka „nav jāievēro vispār”.

ATSKAITE

Q20. Jūsaprāt, kādi pienākumi katram Latvijas iedzīvotājam ir jāpilda pret valsti? Vai tie ir jāievēro vienmēr, parasti jāievēro, šad un tad jāievēro vai nav jāievēro vispār?
Bāze: Visi respondenti, n=800;

Aplūkosim aptaujāto sociāli demogrāfiskos profilus:

Jāciena valsts simbolika (himna, karogs u.c.) – salīdzinoši biežāk šādi uzskata vecāka gadagājuma ļaudis (65 – 74 gadus veci), bet retāk 25 – 34 gadus vecie. Salīdzinoši biežāk uzskatu, ka ir jāciena valsts simbolika, pauž pensionāri, luterāņi, kā arī ļaudis, kuri apmeklē baznīcu aptuveni reizi mēnesī.

Vecāku pienākums ir nodrošināt bērnu izglītšanu atbilstoši viņu spējām un obligātās izglītības prasībām – salīdzinoši biežāk šādi uzskata vecāka gadagājuma ļaudis (65 – 74 gadus veci), bet retāk jaunieši (18 – 24). Šim uzskatam salīdzinoši biežāk piekrīt ļaudis, kuri apmeklē baznīcu aptuveni reizi mēnesī.

Dabas, kultūrvides, ainavu, vēstures un arhitektūras pieminekļu un vides aizsardzība ir katras personas, visas sabiedrības un valsts pienākums – salīdzinoši biežāk šādi uzskata vecāka gadagājuma ļaudis (55 – 74 gadus veci), bet retāk jauni cilvēki (18 – 34). Šim uzskatam salīdzinoši biežāk piekrīt pensionāri, retāk – studenti/skolnieki un neprecētie.

Jāievēro valsts likumi – salīdzinoši biežāk šādi uzskata vecāka gadagājuma ļaudis (55 – 74 gadus veci), bet retāk jauni cilvēki (18 – 34). Šim uzskatam salīdzinoši biežāk piekrīt nepilsoņi, kā arī pensionāri, bet retāk – studenti/skolnieki.

Jārespektē citu personu nacionālā pašcieņa – salīdzinoši biežāk šādi uzskata vecāka gadagājuma ļaudis (55 – 74 gadus veci), bet retāk jauni cilvēki (18 – 34). Šim uzskatam salīdzinoši biežāk piekrīt krievi, nepilsoņi, Krievijas Federācijas pilsoņi, pēc reliģiskās pārliecības – pareizticīgie.

ATSKAITE

Jāciena latviešu tautas un Latvijā dzīvojošo nacionālo un etnisko grupu tradīcijas un paražas – salīdzinoši biežāk šādi uzskata vecāka gadagājuma ļaudis (55 – 74 gadus veci), bet retāk jauni cilvēki (18 – 34). Šim uzskatam salīdzinoši biežāk piekrīt citu tautību pārstāvji (ne latvieši un krievi), nepilsoņi un Krievijas Federācijas pilsoņi, pareizticīgie, kā arī pensionāri, bet retāk – studenti/skolnieki.

Jāzina valsts valoda – salīdzinoši biežāk uzskatu, ka šis pienākums (zināt valsts valodu) ir jāpilda vienmēr, pauž vecāka gadagājuma ļaudis (65 – 74 gadus vecie), latvieši, kā arī luterāņi.

Šis pienākums ir „parasti jāievēro” – salīdzinoši biežāk apgalvo 45–54 gadus vecie, kā arī krievi.

Jāmaksā nodokļi un valsts nodevas – salīdzinoši biežāk uzskatu, ka šis pienākums (maksāt nodokļus un valsts nodevas) ir jāpilda vienmēr, pauž 45 – 74 gadus vecie, nepilsoņi, pensionāri, cilvēki, kas dzīvo šķirti/ir atraitņi, kā arī Ziemeļu rajonā dzīvojošie.

Šis pienākums ir „parasti jāievēro” – salīdzinoši biežāk apgalvo jaunieši (18 – 24 gadus vecie), pašnodarbinātie (pats sev darba devējs), kā arī neprecētie.

Kam jārūpējas par iedzīvotāju sociālo nodrošinātību un labklājību

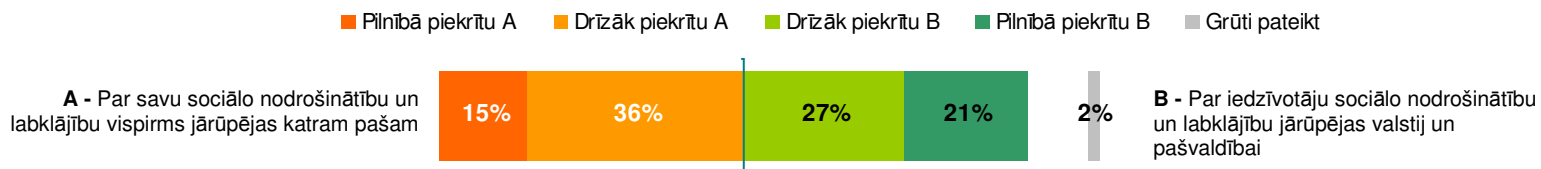
Aptaujātie Rīgas pilsētas iedzīvotāji tika lūgti izteikt savu viedokli, kuram no šiem diviem izteikumiem viņi piekrīt: „Par savu sociālo nodrošinātību un labklājību vispirms jārūpējas katram pašam” vai – „Par iedzīvotāju sociālo nodrošinātību un labklājību jārūpējas valstij un pašvaldībai”.

Aptaujāto vērtējums ir polārs – 51% uzskata, ka par savu sociālo nodrošinātību un labklājību vispirms jārūpējas katram pašam, savukārt 47% ir pretējās domās un uzskata, ka par iedzīvotāju sociālo nodrošinātību un labklājību jārūpējas valstij un pašvaldībai. 2% aptaujāto nav konkrēta viedokļa šajā jautājumā.

Q21. Sabiedrībā valda dažādi uzskati par sociāli-politiskajiem jautājumiem.

Kāda ir Jūsu attieksme pret šādu spriedumu pāriem – Jūs pilnībā vai drīzāk atbalstāt spriedumu A, vai arī drīzāk vai pilnībā piekrītat spriedumam B.

Bāze: Visi respondenti, n=800;

To aptaujāto vidū, kuri pauž viedokli, ka par savu sociālo nodrošinātību un labklājību vispirms jārūpējas katram pašam, salīdzinoši biežāk ir cilvēki ar augstāko izglītību, Centra rajonā dzīvojošie, pašnodarbinātie (pats sev darba devējs), ar augstiem ienākumiem (401 Ls un vairāk).

ATSKAITE

Salīdzinoši biežāk uzskatam, ka par iedzīvotāju sociālo nodrošinātību un labklājību jā rūpējas valstij un pašvaldībai, piekrīt cilvēki ar pamatizglītību vai sākumskolas izglītību, pensionāri, bezdarbnieki, cilvēki ar zemiem ienākumiem (līdz 50 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē).

Attieksme pret atšķirīgu etnisko identitāšu pastāvēšanu

Vairākums aptaujāto (78%) piekrīt, ka „Latvijā ir jāveicina mazākumtautību identitātes saglabāšana un nostiprināšana”. Tomēr 19% aptaujāto uzskata, ka „Latvijas sabiedrībā nav vēlama atšķirīgu etnisko identitāšu pastāvēšana”. 2% aptaujāto nav konkrēta viedokļa šajā jautājumā.

Q21. Kāda ir Jūsu attieksme pret šādu spriedumu pāriem – Jūs pilnībā vai drīzāk atbalstāt spriedumu A, vai arī drīzāk vai pilnībā piekrītat spriedumam B.

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Latvijā ir jāveicina mazākumtautību identitātes saglabāšana un nostiprināšana – salīdzinoši biežāk šādi uzskata krievi, nepilsoņi, pareizticīgie, kā arī cilvēki, kuri apmeklē baznīcu vidēji reizi mēnesī.

Latvijas sabiedrībā nav vēlama atšķirīgu etnisko identitāšu pastāvēšana – šādi salīdzinoši biežāk uzskata latvieši, pēc reliģiskās piederības – katoļi un luterāņi.

ATSKAITE

Baznīcas loma iedzīvotāju labklājības nodrošināšanā

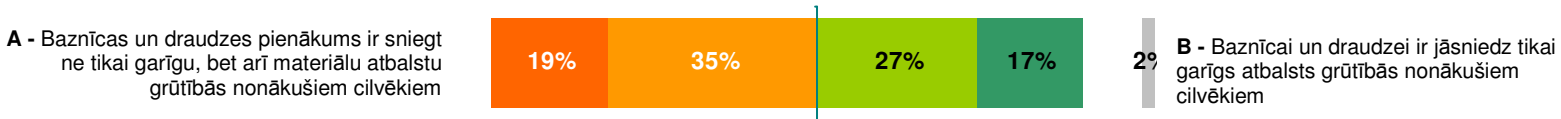
Aptaujātie tika lūgti sniegt savu viedokli attiecībā uz baznīcas lomu iedzīvotāju labklājības nodrošināšanā.

Vairāk kā puse aptaujāto (54%) uzskata, ka „Baznīcas un draudzes pienākums ir sniegt ne tikai garīgu, bet arī materiālu atbalstu grūtībās nonākušiem cilvēkiem”. Savukārt 44% pauž viedokli, ka „Baznīcai un draudzei ir jāsniedz tikai garīgs atbalsts grūtībās nonākušiem cilvēkiem”.

Q21. Kāda ir Jūsu attieksme pret šādu spriedumu pāriem – Jūs pilnībā vai drīzāk atbalstāt spriedumu A, vai arī drīzāk vai pilnībā piekrītat spriedumam B.

Bāze: Visi respondenti, n=800;

■ Pilnībā piekrītu A ■ Drīzāk piekrītu A ■ Drīzāk piekrītu B ■ Pilnībā piekrītu B ■ Grūti pateikt

Baznīcas un draudzes pienākums ir sniegt ne tikai garīgu, bet arī materiālu atbalstu grūtībās nonākušiem cilvēkiem – šādi salīdzinoši biežāk uzskata daudz bērnu vecāki (3 un vairāk bērni ģimenē).

Baznīcai un draudzei ir jāsniedz tikai garīgs atbalsts grūtībās nonākušiem cilvēkiem – šādi salīdzinoši biežāk domā studenti, skolēni, kā arī neprecētie.

ATSKAITE

RĪGAS PILSĒTAS IEDZĪVOTĀJU POLITISKĀ LĪDZDALĪBA

Interese par politiku

Kopumā par politiku vidēji liela interese ir nedaudz vairāk kā pusei (53%) aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju. Liela interese ir 23% aptaujāto, savukārt neliela – 18%. Par politiku nav nekādas intereses 6% aptaujāto.

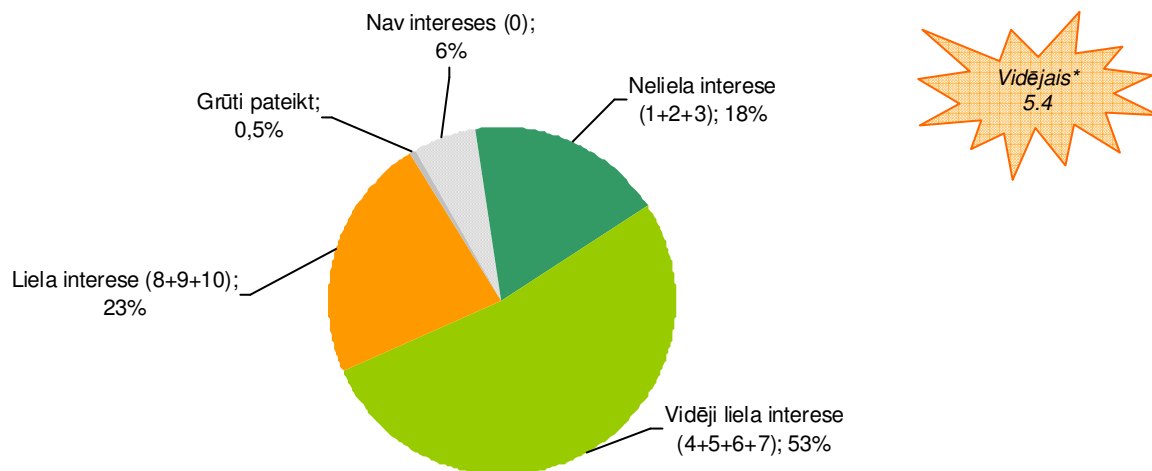
Q14. Kā Jūs raksturotu savu interesi par politiku?

Vērtējumam, lūdzu, izmantojiet skalu no 0 līdz 10, kur 0 nozīmē, ka Jūs vispār neinteresējaties par politiku, 1 – Jūsu interese ir niecīga, bet 10 – Jūsu interese par politiku ir ļoti liela.

Bāze: Visi respondenti, n=800;

*Bāze: Respondenti, kuri snieguši konkrētu atbildi, n=796;

Piezīme: Vidējais – vidējā vērtība skalā no 0 (nav intereses) līdz 10 (ļoti liela interese)

Liela interese par politiku salīdzinoši biežāk ir pašnodarbinātajiem, kā arī cilvēkiem, kuri klausās LR 1.programmu.

Vidēja interese par politiku salīdzinoši biežāk ir latviešiem, skolēniem/studentiem, kā arī luterāņiem. Šie cilvēki salīdzinoši biežāk izmanto medijus latviešu valodā: lasa žurnālu „Ieva” un laikrakstu „Diena”, skatās LNT, klausās radio SWH vai Star FM.

Aptaujātie, kuriem ir neliela interese par politiku, salīdzinoši biežāk izmanto medijus krievu valodā: lasa laikrakstu „Čas”, skatās TV3+ vai RenTV Baltija.

Nekādas intereses par politiku salīdzinoši biežāk ir bezdarbniekiem.

Vidējais rādītājs interesei par politiku ir 5,42 punkti skalā no 0 līdz 10, kur 0 nozīmē, ka „nav intereses par politiku”, bet 10 – „interese par politiku ir ļoti liela”. Analizējot vidējos rādītājus, redzams, ka salīdzinoši augstāks rādītājs nekā vidēji (t.i., interese par politiku lielāka) ir cilvēkiem ar augstāko izglītību, bet mazāks rādītājs – strādniekiem un bezdarbniekiem, kā arī cilvēkiem, kuru ģimenē ir viens bērns vecumā līdz 15 gadiem.

ATSKAITE

Politiskie uzskati

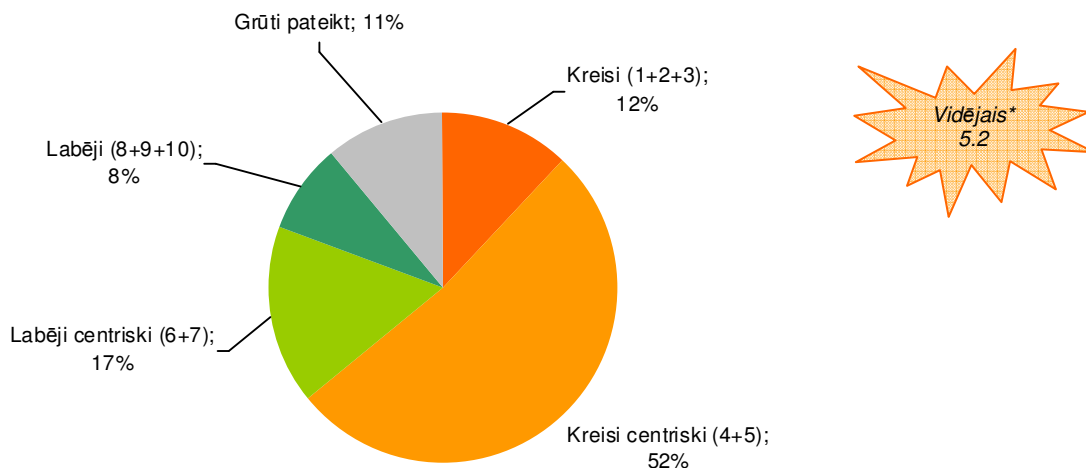
Puse (52%) aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju savus politiskos uzskatus ir definējuši kā kreisi centriskus, bet 12% – kā kreisus. Sevi par labēji centriskiem uzskata 16% aptaujāto, bet 8% aptaujāto savus uzskatus vērtē kā labējus. Aptuveni katram desmitajam aptaujātajam (11%) nav konkrētas atbildes uz šo jautājumu.

Q15. Politikā mēdz runāt par kreisajiem un labējiem. Izmantojot skalu no 1 līdz 10, kur 1 nozīmē "galēji kreisi uzskati" un 10 – "galēji labēji uzskati", kā Jūs raksturotu savus politiskos uzskatus?

Bāze: Visi respondenti, n=800;

*Bāze: Respondenti, kuri snieguši konkrētu atbildi, n=711;

Piezīme: Vidējais – vidējā vērtība skalā no 1 (galēji kreisie) līdz 10 (galēji labie)

Kreisi centriski uzskati salīdzinoši biežāk ir krieviem, kā arī pareizticīgajiem. Viņi salīdzinoši biežāk lasa „Telegraf” un „Vesti”, skatās PBK un RTR Planeta Baltija, lasa interneta portālu Delfi.

Labēji centriski – salīdzinoši biežāk latviešiem, cilvēkiem ar augstāko izglītību, kā arī luterāņiem. Salīdzinoši biežāk šie respondenti lasa laikrakstus latviešu valodā: „Diena”, „Dienas bizness” un „Neatkarīgā Rīta avīze”. Skatās TV latviešu valodā: LTV1, LTV 7, LNT, TV3, TV6. Klausās radio latviešu valodā: Latvijas Radio 1.programma un radio SWH, lieto interneta portālu Apollo.

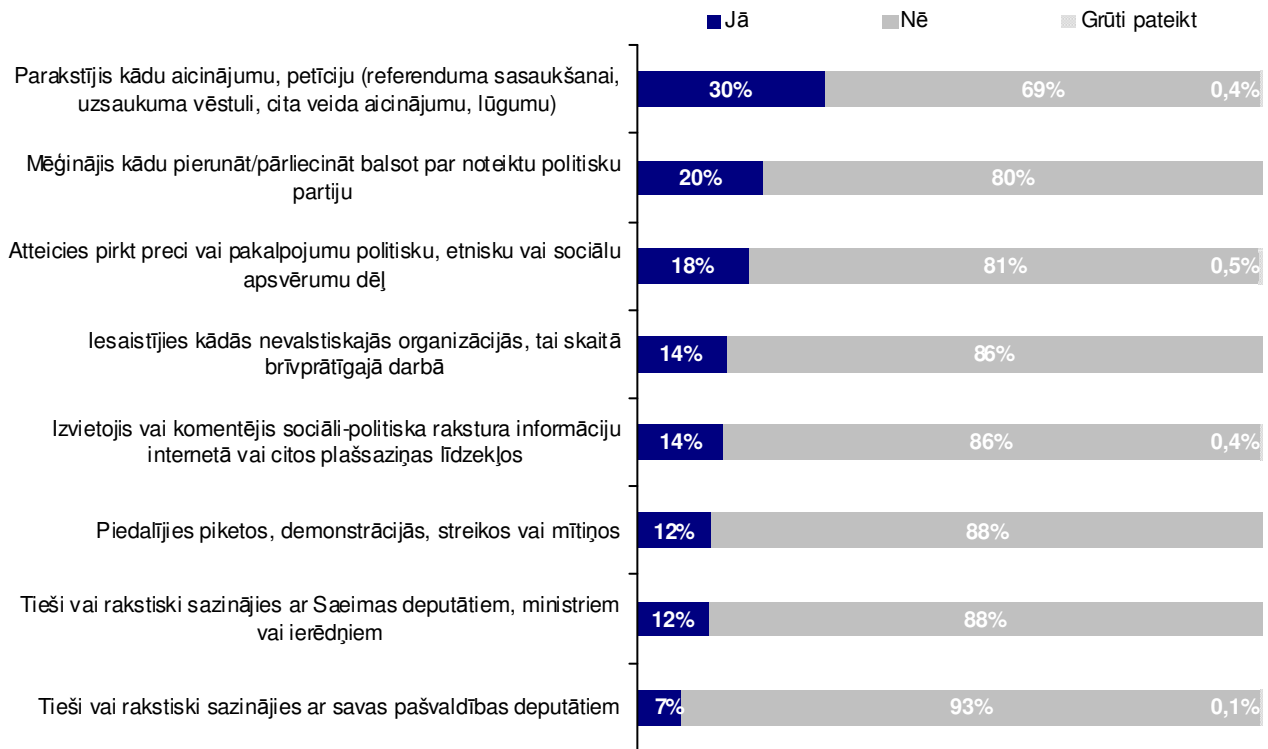
Sociālās aktivitātes

Pētījuma ietvaros tika mērīta arī aptaujāto sociālā aktivitāte. Aptuveni katrs trešais aptaujātais (30%) pēdējo 3 gadu laikā ir parakstījis kādu aicinājumu, petīciju (referenduma sasaukšanai, uzsaukuma vēstuli, cita veida aicinājumu, lūgumu), katrs piektais (20%) – mēģinājis kādu pierunāt/pārliecināt balsot par noteiktu politisku partiju, savukārt 18% aptaujāto ir atteikušies pirkt precī vai pakalpojumu politisku, etnisku vai sociālu apsvērumu dēļ. 14% aptaujāto ir iesaistījušies kādās nevalstiskajās organizācijās, tai skaitā brīvprātīgajā darbā, 13% ir izvietojusi vai komentējuši sociāli-politiska rakstura informāciju internetā vai citos plašsaziņas līdzekļos, bet 12% ir piedalījušies piketos, demonstrācijās, streikos vai mītiņos. Pēdējo 3 gadu laikā tieši vai rakstiski sazinājies ar Saeimas deputātiem, ministriem vai ierēdņiem ir aptuveni katrs desmitais aptaujātais (12%), savukārt 7% ir tieši vai rakstiski sazinājušies ar savas pašvaldības deputātiem.

ATSKAITE

Q16. Vai pēdējo 3 gadu laikā Jūs pats personīgi esat ...

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Salīdzinoši biežāk pēdējo 3 gadu laikā parakstījuši kādu aicinājumu, petīciju (referenduma sasaukšanai, uzsaukuma vēstuli, cita veida aicinājumu, lūgumu) ir aptaujātie ar augstāko izglītību, latvieši, LR pilsoņi, Centra rajonā dzīvojošie, pēc amata – vadītāji, vecākie speciālisti, pēc reliģiskās pārliecības – luterāņi. Salīdzinoši retāk šādas aktivitātes ir veikuši cilvēki ar pamatzglītību vai sākumskolas izglītību, krievi, nepilsoņi, strādnieki, pareizticīgie.

Mēģinājuši kādu pierunāt/pārliecināt balsot par noteiktu politisku partiju – salīdzinoši biežāk pašnodarbinātie, bet retāk – Zemgales priekšpilsētā dzīvojošie, kā arī aptaujātie, kuri apmeklē baznīcu aptuveni reizi nedēļā.

Izvietojusi vai komentējusi sociāli-politiska rakstura informāciju internetā vai citos plašsaziņas līdzekļos – salīdzinoši biežāk vīrieši, jauni cilvēki (18 – 34 gadus veci), cilvēki ar augstāko izglītību, pēc nodarbošanās – pašnodarbinātie, vadītāji/vecākie speciālisti vai studenti/skolnieki, ļaudis ar vidējiem un augstiem ienākumiem (sākot no 251 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē), kā arī neprecētie. Salīdzinoši retāk šādas aktivitātes veikušas sievietes, vecāka gadagājuma ļaudis (65 – 74), pensionāri, cilvēki ar vidējo speciālo izglītību, Ziemeļu rajonā dzīvojošie, ļaudis ar ienākumiem 51 – 100 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē, kā arī cilvēki, kuri dzīvo šķirti/ir atraitņi.

Piedalījušies piketos, demonstrācijās, streikos vai mītiņos salīdzinoši retāk ir Zemgales priekšpilsētā dzīvojošie, mājsaimnieces, cilvēki ar zemiem ģimenes ienākumiem (līdz 50 Ls uz vienu ģimenes locekli), kā arī pareizticīgie.

ATSKAITE

Pēdējo 3 gadu laikā tieši vai rakstiski sazinājušies ar Saeimas deputātiem, ministriem vai ierēdņiem salīdzinoši biežāk ir cilvēki ar augstāko izglītību, pašnodarbinātie. Retāk – vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74), nepilsoņi, strādnieki, kā arī cilvēki ar zemiem ģimenes ienākumiem (līdz 50 Ls uz vienu ģimenes locekli).

IESAISTĪŠANĀS NEVALSTISKAJĀS ORGANIZĀCIJĀS

Absolūtais vairākums (86%) aptaujāto pēdējo 3 gadu laikā nav iesaistījušies kādās nevalstiskajās organizācijās, tai skaitā brīvprātīgajā darbā, savukārt 14% ir bijuši aktīvi, un darbojušies kādā nevalstiskā organizācijā.

*Q17. Kādās nevalstiskajās organizācijās Jūs pats personīgi esat iesaistījies pēdējo 3 gadu laikā?
Bāze: Respondenti, kuri pēdējo 3 gadu laikā IR iesaistījušies kādā NVO, n=116;*

Iesaistījušies kādās nevalstiskajās organizācijās, tai skaitā brīvprātīgajā darbā, salīdzinoši biežāk cilvēki ar augstāko izglītību, vadītāji/vecākie speciālisti, neprecētie, kā arī tie, kuri apmeklē baznīcu reizi nedēļā vai pat biežāk. Salīdzinoši retāk nevalstiskajās organizācijās iesaistās vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadi), pensionāri, kā arī ļaudis, kuri nekad neapmeklē baznīcu.

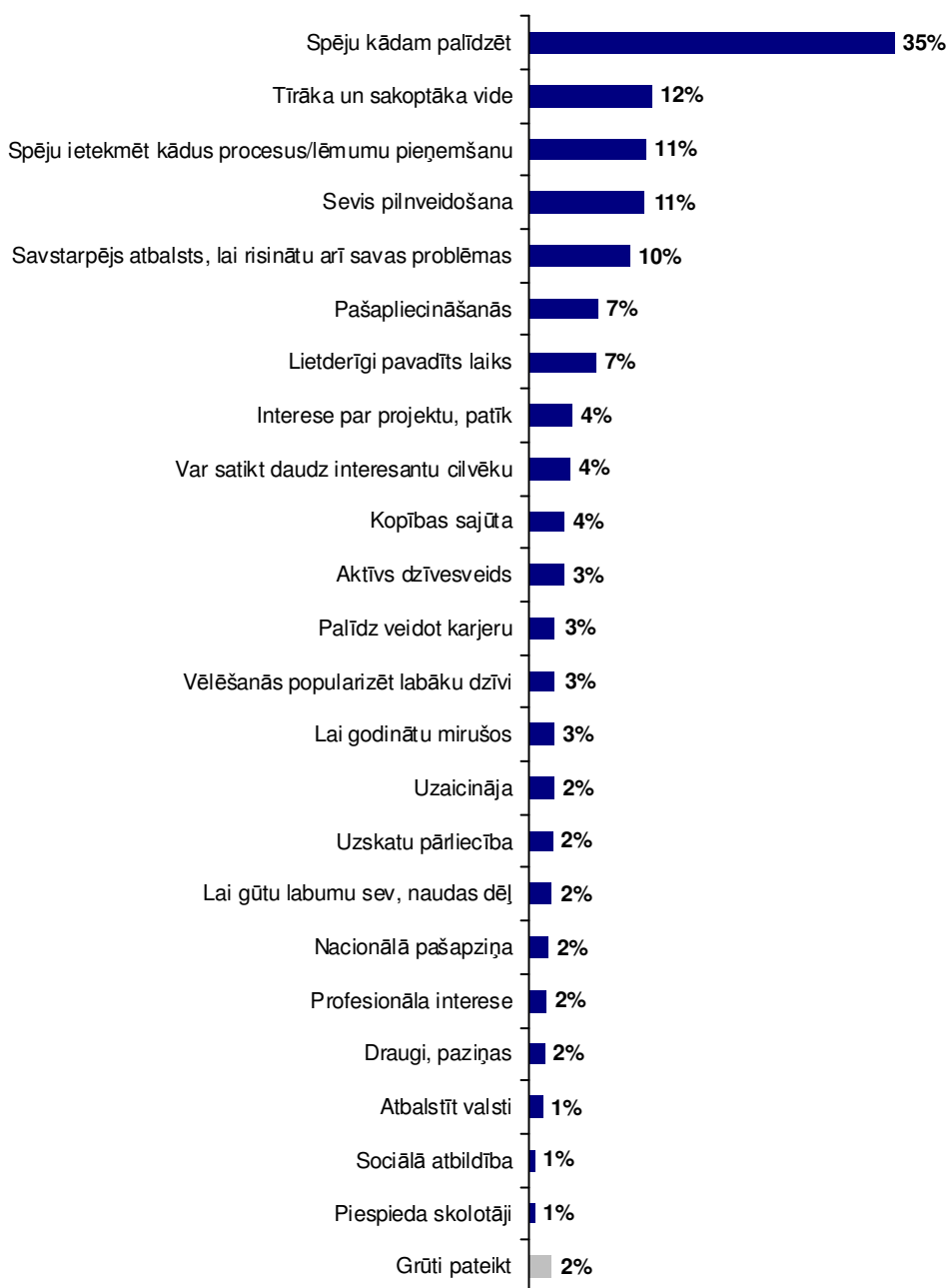
ATSKAITE

Nevalstiskās organizācijas un dalības iemesli

Jautāti, tieši kādās nevalstiskajās organizācijās aptaujātie ir iesaistījušies pēdējo 3 gadu laikā, aptaujātie ir minējuši, ka darbojušies vides aizsardzības organizācijās (16%), piedalījušies talkās/sabiedriskajos darbos (14%). Katrs desmitais aptaujātais (10%), kurš ir darbojies kādā nevalstiskajā organizācijā pēdējo 3 gadu laikā, ir darbojies sociālās palīdzības organizācijā (piem., sniedzis palīdzību veciem, slimiem cilvēkiem, invalīdiem, trūkcūcietējiem). Mazāk kā 10% ir apmeklējuši profesionālās apvienības, biedrības, politiskās partijas un grupas, jaunatnes klubus, organizācijas, studentu korporācijas, kā arī reliģiskās un baznīcu organizācijas, draudzes.

Q18.a. Kādi ir galvenie iemesli, kāpēc esat iesaistījāties šajos projektos?

Bāze: Respondenti, kuri pēdējo 3 gadu laikā IR iesaistījušies kādā NVO, n=116;

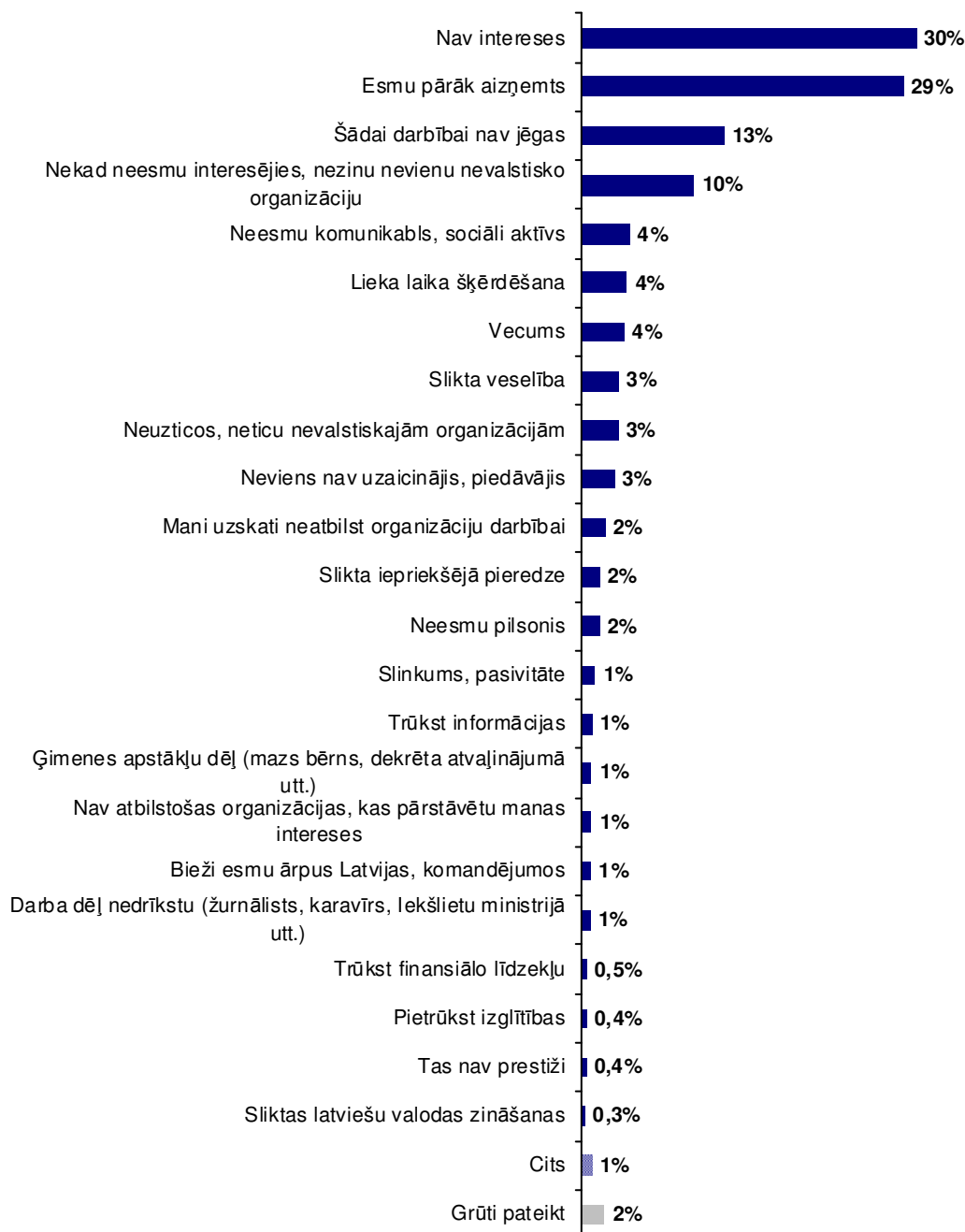

ATSKAITE

Kā galvenie iemesli darbībai nevalstiskajās organizācijās tiek minēta spēja kādam palīdzēt (35%), tiem, kuri piedalījušies talkās – tīrāka un sakoptāka vide (14%), spēja ietekmēt kādus procesus/lēmumu pieņemšanu (11%), kā arī sevis pilnveidošana (11%).

Galvenie iemesli, kāpēc aptaujātie nav iesaistījušies nevienā no nevalstiskajām organizācijām – „nav intereses” (30%), kā arī „esmu pārāk aizņemts” (29%). Aptuveni katram desmitajam aptaujātajam šķiet, ka šādai darbībai NVO nav jēgas (12%), bet 10% nekad nav interesējušies, nezina nevienu nevalstisko organizāciju. Aptaujātie neuzskata sevi par komunikabliem, sociāli aktīviem (4%), kā arī uzskata daļību NVO par lieka laika šķērdēšanu (4%).

Q18.b. Kāpēc Jūs pats personīgi neesat iesaistījies nevienā no nevalstiskajām organizācijām?
 Bāze: Respondenti, kuri pēdējo 3 gadu laikā NAV iesaistījušies kādā NVO, n=684;

ATSKAITE

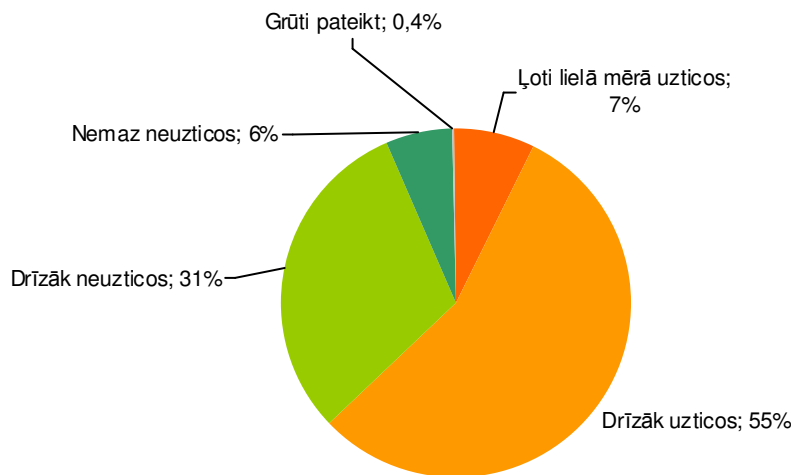
Jauniem cilvēkiem (25 – 34) salīdzinoši biežāk nav intereses dalībai NVO. Savukārt pārāk aizņemti dalībai NVO salīdzinoši biežāk ir jauni cilvēki (25 – 34), vadītāji/vecākie speciālisti, cilvēki ar augstiem ienākumiem (virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē).

UZTICĒŠANĀS PAŠVALDĪBAS INSTITŪCIJĀM

Aptaujas ietvaros tika mērīts aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju uzticēšanās līmenis cilvēkiem. Rezultāts – „ļoti lielā mērā” vai „drīzāk” cilvēkiem uzticas 63% aptaujāto. Savukārt 37% aptaujāto cilvēkiem drīzāk neuzticas vai nemaz neuzticas.

Q11. Cik lielā mērā Jūs uzticaties cilvēkiem?

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Salīdzinoši biežāk atbildi „ļoti lielā mērā uzticos cilvēkiem” vai „drīzāk uzticos cilvēkiem” snieguši vidēja gadagājuma cilvēki (55 – 64), cilvēki ar augstāko izglītību, vadītāji/vecākie speciālisti, cilvēki ar 151 – 250 Ls ienākumiem uz vienu cilvēku ģimenē.

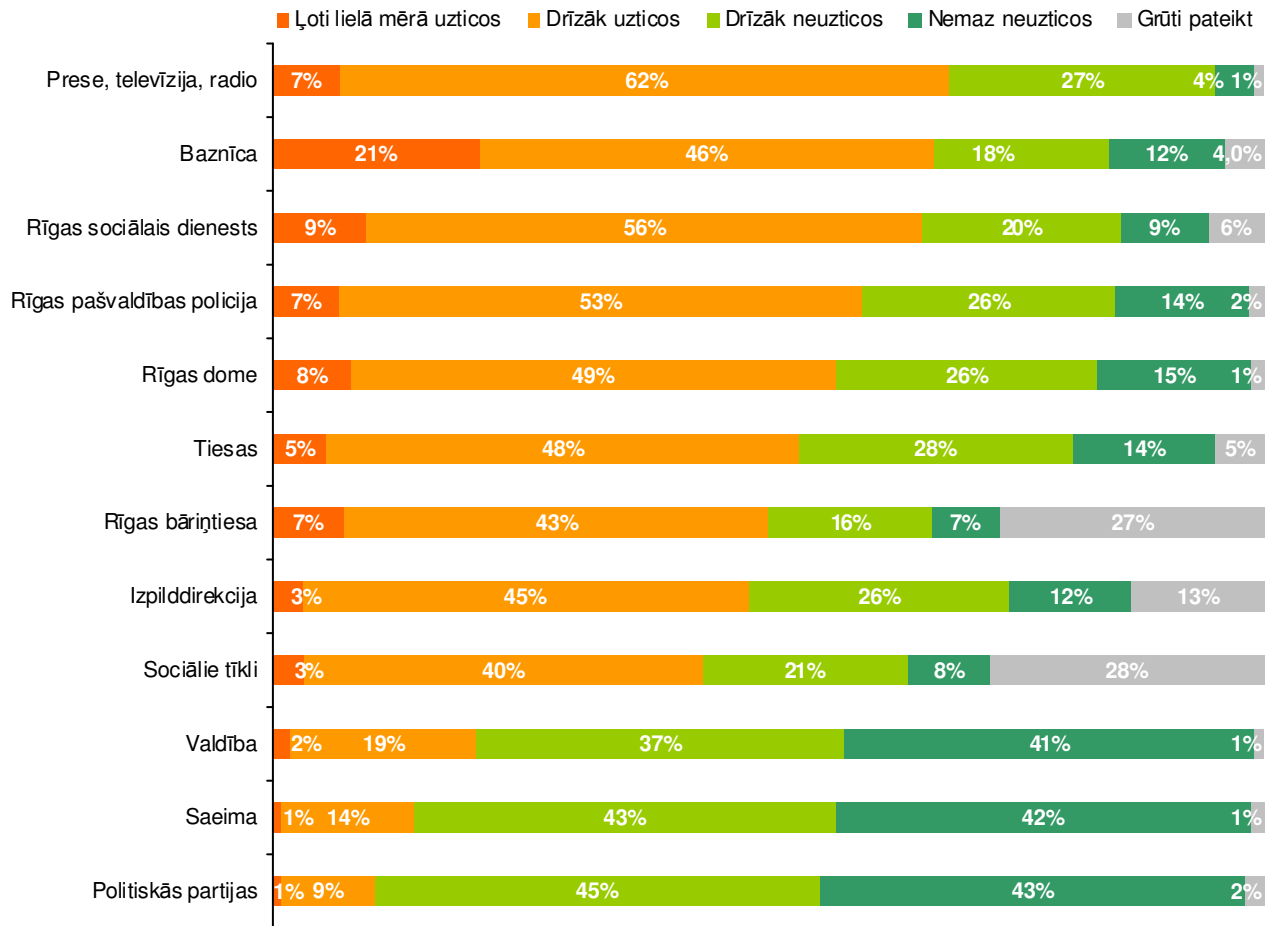
Neuzticēšanos cilvēkiem salīdzinoši biežāk pauduši jauni cilvēki (25 – 34 gadus veci), kā arī Centra rajonā dzīvojošie.

ATSKAITE

Uzticība dažādām institūcijām

Q12. Cilvēki uzticas vienām institūcijām vairāk, citām – mazāk. Cik lielā mērā Jūs uzticaties katrai no šīm institūcijām ...

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Aptaujātie Rīgas pilsētas iedzīvotāji salīdzinoši visvairāk uzticas medijiem (prese, TV, radio) – 69% ir atbildējuši, ka „ļoti lielā mērā uzticas” vai „drīzāk uzticas”. Baznīca ir institūcija, par kuru visvairāk aptaujāto ir teikuši, ka „ļoti lielā mērā uzticas” (21%), un 46% drīzāk uzticas (kopā uzticību pauduši 67% aptaujāto). Tāpat liela daļa sabiedrības uzticas Rīgas sociālajam dienestam (65%), Rīgas pašvaldības policijai (60%), Rīgas domei (57%) un tiesai (53%). Rīgas bāriņtiesu novērtēt nav spējusi gandrīz trešdaļa aptaujāto (27%) – iespējams, šiem aptaujātajiem līdz šim saskarsmes ar Rīgas bāriņtiesu nav bijis. Puse aptaujāto (50%) Rīgas bāriņtiesai uzticas, savukārt 23% – nē. Izpilddirekcijai uzticas nepilna puse aptaujāto (48%), bet 38% ir pretējās domās. Attiecībā pret sociālajiem tīkliem 28% nav viedokļa (iespējams, nekad nav izmantojuši), savukārt 43% pauž uzticību, 29% – neuzticas. Attiecībā uz valdību, Saeimu un politiskajām partijām vairākums aptaujāto pauž neuzticību, piedevām vairāk kā 40% aptaujāto šīm institūcijām „nemaz neuzticas”.

Aplūkosim aptaujāto sociāli demogrāfisko profilu:

Medijiem salīdzinoši biežāk uzticas cilvēki ar vidējo speciālo izglītību, Ziemeļu rajonā dzīvojošie, luterāņi, kā arī cilvēki, kuru mājsaimniecība sastāv no četriem ģimenes locekļiem.

ATSKAITE

Baznīcai salīdzinoši biežāk uzticas cilvēki citas tautības pārstāvji (ne latvieši vai krievi), nepilsoņi, Zemgales priekšpilsētā dzīvojošie, katoļi un pareizticīgie, cilvēki, kuri regulāri apmeklē baznīcu, kā arī cilvēki no ģimenēm, kurās ir viens bērns līdz 15 gadu vecumam.

Baznīcai salīdzinoši retāk uzticas jaunieši (18 – 24 gadi), latvieši, skolēni/studenti, cilvēki ar ienākumiem 251 – 400 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē, aptaujātie, kuri nepieder nevienai konfesijai, kā arī cilvēki, kuri nekad neapmeklē baznīcu. Salīdzinoši biežāk šie cilvēki ir neprecēti, kā arī viņu ģimenēs nav bērnu vecumā līdz 15 gadiem.

Rīgas sociālajam dienestam salīdzinoši biežāk uzticas vecāka gadagājuma cilvēki (55 – 64 gadi), studenti/skolnieki, cilvēki ar ienākumiem 151 – 200 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, kā arī neprecētie.

Rīgas pašvaldības policijai salīdzinoši biežāk uzticas jaunieši (18 – 24 gadi), neprecētie, bet salīdzinoši retāk cilvēki, kuri dzīvo šķirti/ir atraitņi.

Rīgas domei salīdzinoši biežāk uzticas krievi, kā arī cilvēki, kuri apmeklē baznīcu reizi mēnesī. Rīgas domei salīdzinoši retāk uzticību pauduši jaunieši (18 – 24 gadi), latvieši, cilvēki ar pamatzglītību vai sākumskolas izglītību, skolnieki/studenti, luterāņi, kā arī cilvēki no ģimenēm, kurās ir viens bērns līdz 15 gadu vecumam.

Tiesai salīdzinoši biežāk uzticas jaunieši (18 – 24 gadi), bet salīdzinoši retāk 25 – 34 gadus vecie, vadītāji/vecākie speciālisti, studenti/skolnieki, kā arī mājsaimnieces.

Rīgas bāriņtiesai salīdzinoši biežāk uzticas jauni cilvēki (18 – 34 gadi), latvieši, speciālisti/ierindas darbinieki, studenti/skolnieki, neprecētie, kā arī cilvēki no ģimenēm, kurās ir divi bērni līdz 15 gadu vecumam.

Izpilddirekcijai salīdzinoši biežāk uzticas cilvēki ar zemiem ienākumiem (līdz 50 Ls uz vienu cilvēku ģimenē), bet salīdzinoši retāk cilvēki ar ienākumiem 51 – 100 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, kā arī cilvēki no ģimenēm, kurās ir viens bērns līdz 15 gadu vecumam.

Sociālajiem tīkliem salīdzinoši biežāk uzticas jaunāki cilvēki (18 – 44 gadus veci), latvieši, vadītāji/vecākie speciālisti, studenti/skolnieki, neprecētie, ļaudis, kuru mājsaimniecībā ir četri cilvēki, kā arī viens vai divi bērni līdz 15 gadu vecumam. Savukārt nav viedokļa par uzticēšanos sociālajiem tīkliem salīdzinoši biežāk sievietēm, vecāka gadagājuma cilvēkiem (45 – 74 gadi), kā arī pensionāriem, cilvēkiem ar vidējo speciālo izglītību, nepilsoņiem, Ziemeļu rajonā dzīvojošajiem.

Valdībai uzticas salīdzinoši biežāk vecāka gadagājuma ļaudis (65 – 74 gadi), pensionāri, kā arī luterāņi.

Valdībai salīdzinoši retāk uzticas 25 – 34 un 45 – 54 gadus vecie, strādnieki, kā arī cilvēki no ģimenēm, kurās ir divi bērni līdz 15 gadu vecumam.

Saeimai uzticas salīdzinoši biežāk jaunieši (18 – 24 gadi), bet salīdzinoši retāk 45 – 54 gadus vecie.

Politiskajām partijām uzticas salīdzinoši retāk 25 – 34 gadus vecie, latvieši, kā arī Centra rajonā dzīvojošie.

ATSKAITE

RĪGAS PILSĒTAS IEDZĪVOTĀJU SOCIĀLIE KONTAKTI

Aptaujātie Rīgas pilsētas iedzīvotāji tika lūgti sniegt atbildi, kurp viņi vērstos, ja viņiem būtu nepieciešama palīdzība sarežģītā situācijā (piem., iztikas līdzekļu trūkums, slimība, bezdarbs u.c.).

2001.gada veiktajā pētījumā², aptaujājot 15 – 75 gadus vecus iedzīvotājus visā Latvijā, salīdzinoši visbiežāk sniegtās atbildes ir radnieki (68%) un draugi (16%). Pašvaldības iestādēs palīdzību nepieciešamības gadījumā lūgtu vien katrs desmitais aptaujātais Latvijas iedzīvotājs (10%).

2010.gada rezultāti, aptaujājot 18 līdz 74 gadus vecus Rīgas pilsētas iedzīvotājus, atklāj, ka ievērojami palielinājies to cilvēku skaits, kuri palīdzību sarežģītā situācijā meklētu vietējā pašvaldībā (49%), bet samazinājies to cilvēku skaits, kuri pēc palīdzības vērstos pie radniekiem (38%). Draugu atbalstu meklētu katrs piektais aptaujātais rīdzinieks (24%).

Q23. Kurp Jūs vērstos, ja Jums būtu nepieciešama palīdzība sarežģītā situācijā (piem., iztikas līdzekļu trūkums, slimība, bezdarbs u.c.)?

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Vietējā pašvaldībā salīdzinoši biežāk vērstos sievietes, kā arī cilvēki, kuru ģimenē ir divi bērni vecumā līdz 15 gadiem. Salīdzinoši retāk vietējā pašvaldībā palīdzību meklētu vīrieši, kā arī cilvēki ar augstiem ienākumiem (401 Ls un vairāk uz vienu cilvēku ģimenē).

² Pētījumu un rīcības programma „Ceļā uz pilsonisku sabiedrību”, Latvijas iedzīvotāju aptauja, 2000.gada novembris

ATSKAITE

Pie radniekiem salīdzinoši biežāk vērstos jauni cilvēki (18 – 34 gadus veci), neprecētie, cilvēki ar augstiem ienākumiem (virs 401 Ls un vairāk uz vienu cilvēku ģimenē), kā arī ļaudis, kuri nepieder nevienai konfesijai.

Retāk radnieku palīdzību sarežģītā situācijā lūgtu 45 – 54 gadus vecie, nepilsoņi, pensionāri, kā arī cilvēki, kuri dzīvo šķirti/ir atraisīti.

Draugu palīdzību sarežģītā situācijā izmantotu salīdzinoši biežāk vīrieši, jaunieši (18 – 24 gadi), neprecētie, vadītāji, vecākie speciālisti, kā arī ļaudis, kuri nepieder nevienai konfesijai.

Retāk – sievietes, vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadus veci), pensionāri, kā arī cilvēki, kuri dzīvo šķirti/ir atraisīti.

STARPPERSONU UZTICĒŠANĀS, IECIETĪBA, ATTIEKSME PRET ATŠKIRĪGĀM SABIEDRĪBAS GRUPĀM

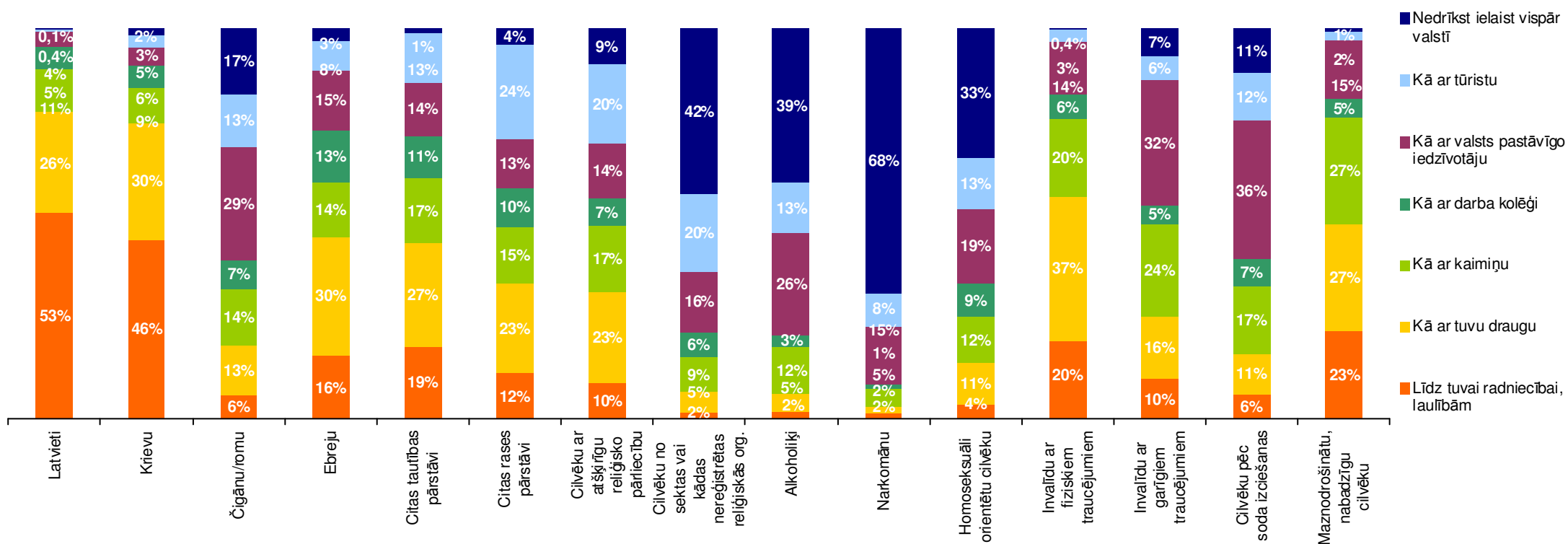
Etniskās distances mērīšanai aptaujātajiem tika piedāvāti septiņi komunikācijas līmeņi („līdz tuvai radniecībai/laulībām”, „kā ar tuvu draugu”, „kā ar kaimiņu”, „kā ar darba kolēģi”, „kā ar valsts pastāvīgo iedzīvotāju”, „kā ar tūristu”, „nedrīkst ielaist valstī vispār”.

Kopumā redzam, ka sociālā distance aptaujātajiem ir salīdzinoši vismazākā attiecībā pret latviešiem un krieviem (vairākums no aptaujātajiem vēlētos kontaktēties līdz tuvai radniecībai/laulībām vai kā ar tuvu draugu). Nākamie komunikācijā biežāk vēlamie ir invalīdi ar fiziskiem traucējumiem, maznodrošināti, nabadzīgi cilvēki, ebreji un citu tautību pārstāvji (ne latvieši, krievi, ebreji, čigāni/romi). Savukārt visatturīgākā attieksme (nedrīkst valstī ielaist vispār) ir pret narkomāniem, cilvēkiem no sektas vai kādas neregistrētas reliģiskās organizācijas, alkoholiķiem un homoseksuāli orientētiem cilvēkiem.

ATSKAITE

Q13. Es Jums nosaukšu dažādas iedzīvotāju grupas. Sakiet, lūdzu, līdz kādai pakāpei Jūs vēlētos, būtu ar mieru kontaktēties ar ...

Bāze: Visi respondenti, n=800;

ATSKAITE

Ar latvieti līdz tuvai radniecībai/laulībām vēlētos/būtu ar mieru kontaktēties vairāk kā puse aptaujāto (53%), bet kā ar tuvu draugu vēlētos kontaktēties 26% aptaujāto. Salīdzinoši biežāk līdz tuvai radniecībai ar latvieti vēlētos kontaktēties latvieši, cilvēki ar augstāko izglītību, Centra rajonā dzīvojošie, vadītāji/vecākie speciālisti, luterāņi vai cilvēki, kuri nepieder ne pie vienas konfesijas. Savukārt kā ar tuvu draugu ar latvieti vēlētos kontaktēties aptaujātie ar vidējo speciālo izglītību, cittautieši (ne krievi), kā arī nepilsoņi.

Ar krievu līdz tuvai radniecībai/laulībām vēlētos/būtu ar mieru kontaktēties gandrīz puse aptaujāto (46%), bet kā ar tuvu draugu vēlētos kontaktēties 30% aptaujāto. Salīdzinoši biežāk līdz tuvai radniecībai ar krievu vēlētos kontaktēties krievi, pareizticīgie, kā arī neprecētie.

Ar ebreju trešdaļa (30%) aptaujāto vēlētos kontaktēties kā ar tuvu draugu, 16% vēlētos kontaktēties līdz tuvai radniecībai/laulībām, savukārt 14% – kā ar kaimiņu, bet 13% – kā darba kolēģi. Ar ebreju līdz tuvai radniecībai/laulībām salīdzinoši biežāk vēlētos kontaktēties krievi, retāk – latvieši un luterāņi. Ar ebreju kā ar tuvu draugu salīdzinoši retāk vēlētos kontaktēties jaunieši (18 – 24 gadi) un latvieši.

Pret čigāniem/romiem aptaujātie izjūt lielāku distanci. Ar čigāniem/romiem aptaujātie biežāk vēlētos kontaktēties kā ar valsts pastāvīgajiem iedzīvotājiem (29%), un tikai 6% vēlētos kontaktēties līdz tuvai radniecībai/laulībām. Sievietes salīdzinoši biežāk paudušas vēlmi ar čigāniem/romiem kontaktēties kā ar valsts pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kamēr vīrieši ar čigāniem/romiem salīdzinoši biežāk ir gatavi kontaktēties līdz tuvai radniecībai/laulībām un tuvai draudzībai.

Ar citas tautības pārstāvi kā ar tuvu draugu vēlētos kontaktēties 26% aptaujāto, 18% vēlētos kontaktēties līdz tuvai radniecībai/laulībām, savukārt 17% – kā ar kaimiņu, bet 10% – kā darba kolēģi. Ar citas tautības pārstāvi līdz tuvai radniecībai/laulībām salīdzinoši biežāk vēlētos kontaktēties jaunieši (18 – 24 gadi), neprecētie, savukārt salīdzinoši retāk līdz tuvai radniecībai/laulībām vēlētos kontaktēties latvieši, luterāņi un cilvēki vecumā no 45 – 54 gadiem. 45 – 54 gadus vecajiem salīdzinoši biežāk citas tautības pārstāvis varētu būtu kā tuvs draugs.

Attiecībā uz citas rases pārstāvi aptaujāto rīdzinieku attieksme ir ļoti līdzīga kā attiecībā uz citas tautības pārstāvi. Ar citas rases pārstāvi kā ar tuvu draugu vēlētos kontaktēties 23% aptaujāto, 12% vēlētos kontaktēties līdz tuvai radniecībai/laulībām, savukārt 15% – kā ar kaimiņu, bet 10% – kā darba kolēģi. Ar citas rases pārstāvi līdz tuvai radniecībai/laulībām salīdzinoši biežāk vēlētos kontaktēties vīrieši (retāk – sievietes), jaunieši (18 – 24 gadi), cilvēki, kuri nepieder nevienai konfesijai (retāk – luterāņi), neprecētie.

Arī attiecībā uz cilvēku ar atšķirīgu reliģisko pārliecību (piem., musulmani u.c.) attieksme ir līdzīga kā pret citas tautības un citas rases pārstāvi. Ar cilvēku ar atšķirīgu reliģisko pārliecību kā ar tuvu draugu vēlētos kontaktēties 23% aptaujāto, 10% vēlētos kontaktēties līdz tuvai radniecībai/laulībām, savukārt 17% – kā ar kaimiņu, bet 7% – kā darba kolēģi. Ar cilvēku ar atšķirīgu reliģisko pārliecību līdz tuvai radniecībai/laulībām salīdzinoši biežāk vēlētos kontaktēties vīrieši, retāk – sievietes. Kā ar tuvu draugu salīdzinoši biežāk būtu gatavi kontaktēties jaunieši (18 – 24 gadi), Kurzemes rajonā dzīvojošie, retāk – luterāņi.

ATSKAITE

Salīdzinoši daudz distancētāki aptaujātie rīdzinieki ir pret cilvēku no sektas vai kādas neregistrētas reliģiskās organizācijas. Divas piektdaļas (42%) pauž viedokli, ka cilvēku no sektas vai kādas neregistrētas reliģiskās organizācijas nedrīkst ielaist vispār valstī. Katrs piektais aptaujātais (20%) ir gatavi kontaktēties kā ar tūristu, bet 16% – kā ar valsts pastāvīgo iedzīvotāju. To aptaujāto vidū, kuri cilvēku no sektas vai kādas neregistrētas reliģiskās organizācijas neielastu valstī vispār, salīdzinoši biežāk ir vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadi), ar ienākumiem 51 – 100 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē, salīdzinoši retāk šādi uzskata cilvēki, kuri nepieder nevienai konfesijai, jaunieši (18 – 24 gadi). Savukārt salīdzinoši biežāk kā ar tūristu ar cilvēku no sektas vai kādas neregistrētas reliģiskās organizācijas vēlētos kontaktēties luterāņi.

Ar alkoholiķi kontaktēties līdz tuvai radniecībai/laulībām, kā ar tuvu draugu vai kolēģi vēlētos samērā neliels skaits aptaujāto (kopā 10%). Kā ar kaimiņu kontaktēties būtu ar mieru 12% aptaujāto. Tomēr kopumā attieksme pret alkoholiķiem ir atturīga – 39% aptaujāto uzskata, ka alkoholiķus nedrīkst ielaist vispār valstī, 26% gatavi kontaktēties ar alkoholiķi kā ar valsts pastāvīgo iedzīvotāju, bet 12% – tikai kā ar tūristu. To aptaujāto vidū, kuri salīdzinoši biežāk ir teikuši, ka alkoholiķus nedrīkst ielaist vispār valstī, salīdzinoši biežāk ir sievietes, vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadi), cilvēki, kas dzīvo šķirti/ir atraitņi.

Attiecībā uz narkomāniem aptaujāto attieksme ir vēl skeptiskāka – vairākums pauduši attieksmi, ka narkomānus nedrīkst ielaist vispār valstī (68%), 8% kontaktētos kā ar tūristu, bet 15% – kā ar valsts pastāvīgo iedzīvotāju. Tuvāk kontaktēties ar narkomānu vēlētos nepilni 9% aptaujāto.

Trešdaļa aptaujāto (33%) pauduši attieksmi, ka nedrīkst ielaist vispār valstī homoseksuāli orientētu cilvēku. Kā ar tūristu ar homoseksuāli orientētu cilvēku gatavi kontaktēties 13% aptaujāto, 19% – kā ar valsts pastāvīgo iedzīvotāju. Savukārt 35% aptaujāto būtu ar mieru kontaktēties gan kā ar darba kolēģi (9%), gan kā ar kaimiņu (12%), tuvu draugu (11%) vai līdz tuvai radniecībai/laulībām (4%). To aptaujāto vidū, kuri salīdzinoši biežāk ir teikuši, ka homoseksuāli orientētus cilvēkus nedrīkst ielaist vispār valstī, salīdzinoši biežāk ir vīrieši (retāk – sievietes), vecāka gadagājuma cilvēki (55 – 74 gadi), nepilsoņi, strādnieki un pensionāri, cilvēki, kuri dzīvo šķirti/ir atraitņi. Salīdzinoši retāk šāds viedoklis ir sievietēm, jauniem cilvēkiem (35 – 44 gadi), cilvēkiem ar augstāko izglītību, latviešiem, speciālistiem/ierindas darbiniekiem, kā arī neprecētajiem.

Vairāk kā puse aptaujāto (57%) vēlētos kontaktēties ar invalīdu ar fiziskiem traucējumiem (redzes, dzirdes, kustību u.c.) līdz tuvai radniecībai/laulībām (20%) vai kā ar tuvu draugu (37%). Savukārt katrs piektais aptaujātais (20%) vēlētos kontaktēties kā ar kaimiņu.

Ar cilvēku, kurš ir invalīds ar garīgiem traucējumiem, līdz tuvai radniecībai/laulībām vai kā ar tuvu draugu kontaktēties vēlētos salīdzinoši mazāks skaits – 26% aptaujāto, bet kā ar kaimiņu kontaktēties vēlētos 24%.

Attiecībā pret cilvēku pēc soda izciešanas distance ir salīdzinoši liela – vairāk kā trešdaļa aptaujāto (36%) vēlētos kontaktēties ar cilvēku pēc soda izciešanas kā ar valsts pastāvīgo iedzīvotāju. 17% aptaujāto gatavi kontaktēties kā ar kaimiņu, bet līdz tuvai radniecībai/laulībām vai kā ar tuvu draugu kontaktēties gatavi 17% aptaujāto.

ATSKAITE

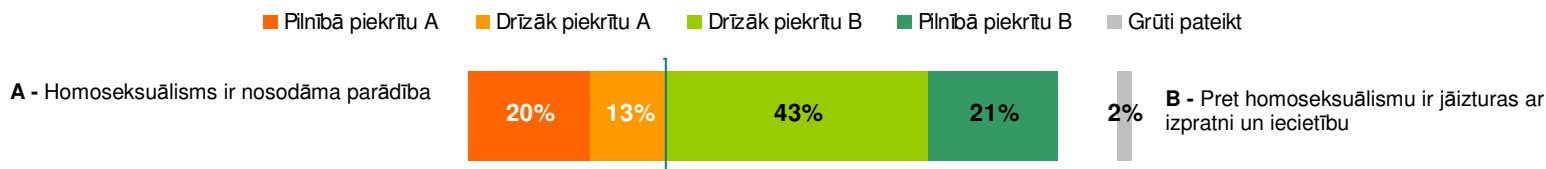
Ar maznodrošinātu, nabadzīgu cilvēku līdz tuvai radniecībai/laulībām vai kā ar tuvu draugu kopumā kontaktēties gatava puse aptaujāto (50%), un 27% gatavi kontaktēties kā ar kaimiņu.

Tas, ka trešdaļa aptaujāto (33%) pauduši attieksmi, ka nedrīkst ielaist vispār valstī homoseksuāli orientētu cilvēku, sasaucas ar aptaujāto viedokli attiecībā uz divu izteikumu vērtēšanu: „Homoseksuālisms ir nosodāma parādība” vai „Pret homoseksuālismu ir jāizturas ar izpratni un iecietību”. Jo 33% aptaujāto uzskata, ka „Homoseksuālisms ir nosodāma parādība”, savukārt 65% pauž viedokli, ka „Pret homoseksuālismu ir jāizturas ar izpratni un iecietību”.

Q21. Sabiedrībā valda dažādi uzskati par sociāli-politiskajiem jautājumiem.

Kāda ir Jūsu attieksme pret šādu spriedumu pāriem – Jūs pilnībā vai drīzāk atbalstāt spriedumu A, vai arī drīzāk vai pilnībā piekrītat spriedumam B.

Bāze: Visi respondenti, n=800;

„Homoseksuālisms ir nosodāma parādība” – šādi salīdzinoši biežāk uzskata vīrieši, vecāka gadagājuma cilvēki (55 – 74 gadus veci), citu tautību pārstāvji (ne latvieši vai krievi), nepilsoņi, pensionāri, kā arī cilvēki, kuri dzīvo šķirti/ir atraitņi.

„Pret homoseksuālismu ir jāizturas ar izpratni un iecietību” – šādi salīdzinoši biežāk atbildējušas sievietes, 25 – 34 gadus vecie, latvieši, Centra rajonā dzīvojošie, speciālisti/ierindas darbinieki, cilvēki ar augstiem ienākumiem (virs 401 Ls uz vienu cilvēku ģimenē), kā arī neprecētie.

ATSKAITE

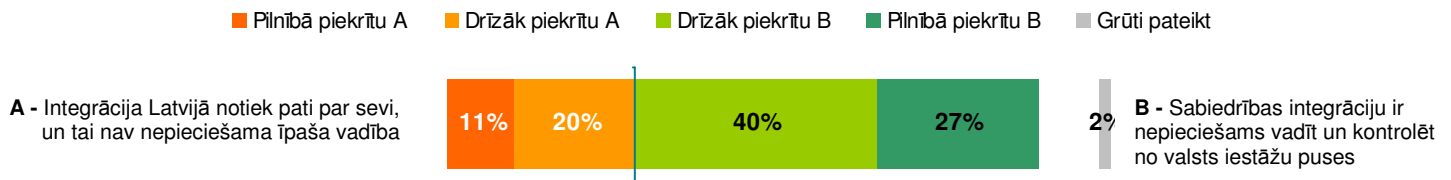
ATTIEKSME PRET SABIEDRĪBAS INTEGRĀCIJU

Jautāti par integrāciju, 67% aptaujāto rīdzinieku uzskata, ka „Sabiedrības integrāciju ir nepieciešams vadīt un kontrolēt no valsts iestāžu puses”, savukārt trešdaļa aptaujāto (31%) uzskata, ka „Integrācija Latvijā notiek pati par sevi, un tai nav nepieciešama īpaša vadība”.

Q21. Sabiedrībā valda dažādi uzskati par sociāli-politiskajiem jautājumiem.

Kāda ir Jūsu attieksme pret šādu spriedumu pāriem – Jūs pilnībā vai drīzāk atbalstāt spriedumu A, vai arī drīzāk vai pilnībā piekrītat spriedumam B.

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Sabiedrības integrāciju ir nepieciešams vadīt un kontrolēt no valsts iestāžu puses – šādi salīdzinoši biežāk uzskata 25 – 34 gadus vecie, latvieši un cilvēki ar zemiem ienākumiem (līdz 50 Ls uz vienu cilvēku ģimenē).

Integrācija Latvijā notiek pati par sevi, un tai nav nepieciešama īpaša vadība – šim apgalvojumam salīdzinoši biežāk piekrituši pašnodarbinātie (pats sev darba devējs).

ATSKAITE

LATVIEŠU VALODAS ZINĀŠANAS UN LIETOŠANA

Valodas lietošana

Pēc tautības latvieši ir 41% aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju, krievi – 43%, bet 16%–iem ir cita tautība.

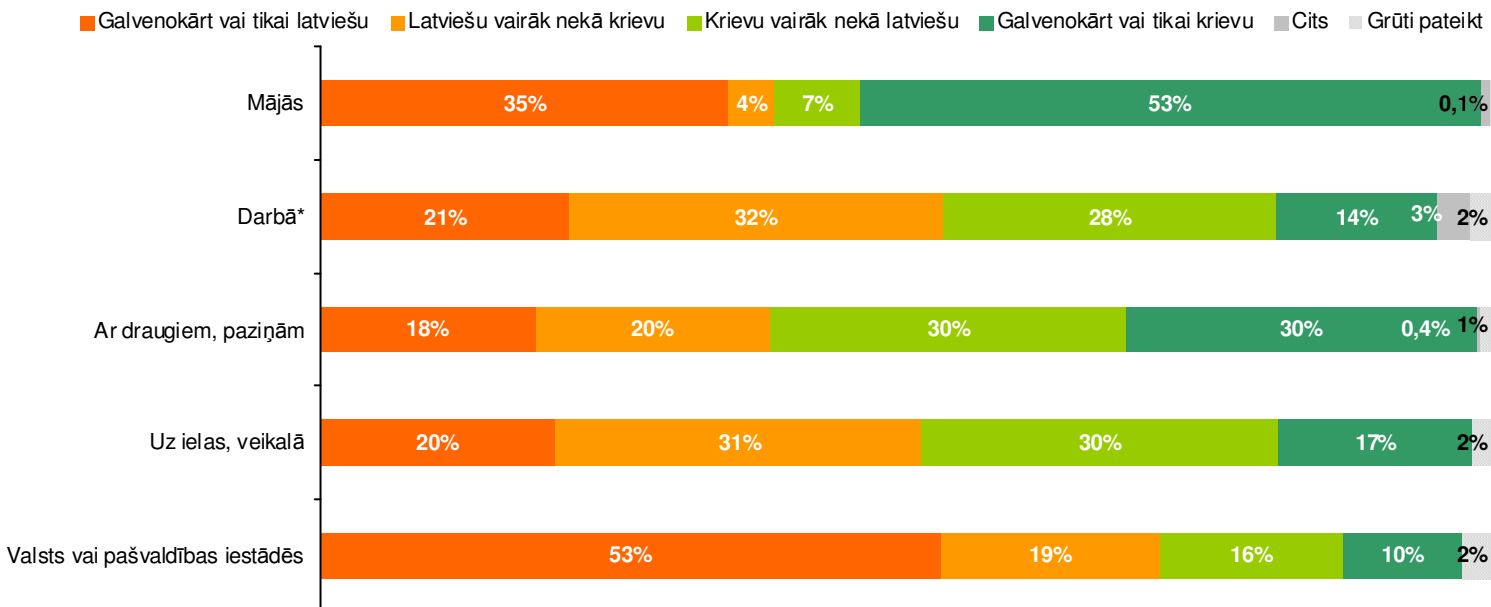
Aplūkosim, kādu valodu rīdzinieki lieto mājās, darbā, ar draugiem/paziņām, uz ielas/veikalā un valsts vai pašvaldības iestādēs.

Vairākums aptaujāto (72%) latviešu valodu („galvenokārt vai tikai latviešu” kā arī „latviešu vairāk nekā krievu”) izmanto valsts vai pašvaldības iestādēs. Puse aptaujāto (51%) latviski sarunājas uz ielas/veikalā, savukārt darbā latviešu valodu biežāk kā krievu lieto 53% strādājošie. Mājās pārsvarā latviešu valodā runā 39%, bet ar draugiem/paziņām – 38%.

33. Kādā valodā Jūs pārsvarā runājat ...?

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Piezīme: *Bāze: Visi strādājošie, n=488;

Mājās ir tā vieta, kurā cilvēki biežāk runā tikai vienā valodā (latviešu vai krievu). Citās situācijās – ar draugiem, darbā, uz ielas vai veikalā, saziņai bieži tiek izmantotas abas valodas. Savukārt valsts vai pašvaldību iestādēs, kurās saziņa noris valsts valodā, vairāk kā puse aptaujāto izmanto galvenokārt vai tikai latviešu valodu.

Mājās pārsvarā latviešu valodā sazinās 39% aptaujāto, bet krieviski – 60% aptaujāto rīdzinieku.

Analizējot aptaujātos pēc tautības redzam, ka 78% aptaujāto cilvēku, kuru tautība ir latvietis, mājās izmanto „galvenokārt vai tikai latviešu” valodu un 7% – „latviešu vairāk nekā krievu”. Savukārt krievu valodā („krievu vairāk nekā latviešu” un „galvenokārt vai tikai krievu”) mājās sarunājas 13% aptaujāto, kuri pēc tautības ir latvieši. Aptaujāto cittautiešu vidū mājās biežāk sarunājas krievu valodā 84%, savukārt 12% mājās sarunājas pārsvarā latviski.

LR pilsoņu vidū mājās galvenokārt latviešu valodā sarunājas 45% aptaujāto, bet 5% sarunājas „latviešu vairāk nekā krievu”. 7% aptaujāto LR pilsoņu mājās pārsvarā runā „krievu vairāk nekā latviešu”, bet 42% sarunājas

ATSKAITE

„galvenokārt vai tikai krievu” valodā. Savukārt nepilsoņu vidū absolūtais vairākums (88%) ģimenē pārsvarā sarunājas krievu valodā, bet 9% – „krievu vairāk nekā latviešu”.

Cilvēki, kuri mājās pārsvarā sarunājas latviešu valodā, salīdzinoši biežāk pēc tautības ir latvieši, LR pilsoņi, ar augstāko izglītību, vadītāji/vecākie speciālisti, ļaudis ar ienākumiem virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, katoļi, luterāņi vai cilvēki, kuri nepieder nevienai reliģiskajai konfesijai.

Cilvēki, kuri mājās pārsvarā sarunājas krievu valodā, salīdzinoši biežāk ir krievi vai cittautieši, nepilsoņi vai Krievijas Federācijas pilsoņi, 45 – 54 gadus veci, strādnieki, ļaudis, kuru ienākumi ir no 51 Ls līdz 150 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, pēc tautības – pareizticīgie.

Darbā pārsvarā latviešu valodā sazinās 53% aptaujāto, bet krieviski – 42% aptaujāto rīdzinieku, kuri strādā.

Strādājošo vidū galvenokārt vai tikai latviešu valodā darbā salīdzinoši biežāk sarunājas latvieši, ļaudis ar augstāko izglītību, cilvēki ar augstiem ienākumiem (virs 401 Ls uz vienu cilvēku ģimenē), kā arī luterāņi.

Strādājošo vidū galvenokārt vai tikai krievu valodā darbā salīdzinoši biežāk sarunājas krievi, nepilsoņi, strādnieki, neprecētie, kā arī pareizticīgie.

Ar draugiem/paziņām pārsvarā latviešu valodā sazinās 38% aptaujāto, bet krieviski – 60% aptaujāto rīdzinieku.

Salīdzinoši biežāk ar draugiem galvenokārt vai tikai latviešu valodā sazinās latvieši, LR pilsoņi, cilvēki ar augstāko izglītību, vadītāji/vecākie speciālisti, studenti/skolnieki, ļaudis ar augstiem ienākumiem (virs 401 Ls uz vienu cilvēku ģimenē), luterāņi vai cilvēki, kuri nepieder nevienai reliģiskajai konfesijai.

Salīdzinoši biežāk ar draugiem galvenokārt vai tikai krievu valodā sazinās krievi vai cittautieši, nepilsoņi, cilvēki ar vidējo izglītību, bezdarbnieki, ļaudis, kuru ienākumi ir no 51 Ls līdz 100 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, kā arī pareizticīgie.

Uz ielas, veikalā pārsvarā latviešu valodā sazinās 51% aptaujāto, bet krieviski – 47% aptaujāto rīdzinieku.

Salīdzinoši biežāk uz ielas/veikalā galvenokārt vai tikai latviešu valodā sazinās latvieši, LR pilsoņi, bet retāk – krievi vai cittautieši, kā arī nepilsoņi.

ATSKAITE

Valsts vai pašvaldības iestādēs pārsvarā latviešu valodā sazinās vairākums aptaujāto (72%), bet krieviski – 26% aptaujāto rīdzinieku.

Salīdzinoši biežāk valsts vai pašvaldības iestādēs galvenokārt vai tikai latviešu valodā sazinās latvieši, LR pilsoņi, gados jauni cilvēki (18 – 34 gadi), ļaudis ar augstāko izglītību, vadītāji/vecākie speciālisti, speciālisti/ierindas darbinieki un studenti/skolnieki, cilvēki ar ienākumiem virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, katoļi, luterāņi vai cilvēki, kuri nepieder nevienai reliģiskajai konfesijai.

Galvenokārt vai tikai krieviski salīdzinoši biežāk valsts iestādēs sarunājas vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadi), krievi, cittautieši, nepilsoņi, pensionāri, ļaudis ar ienākumiem 101 Ls – 150 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, kā arī pareizticīgie.

LR pilsoņi salīdzinoši biežāk saziņai mājās, darbā un valsts vai pašvaldības iestādēs izmanto galvenokārt latviešu valodu, savukārt ar draugiem/paziņām vai uz ielas/veikalā izmanto „galvenokārt vai tikai latviešu” valodu vai „latviešu vairāk nekā krievu”.

Nepilsoņiem situācija ir sekojoša – salīdzinoši biežāk saziņai mājās un darbā tiek izmantota krievu valoda, savukārt valsts vai pašvaldības iestādēs, ar draugiem/paziņām vai uz ielas/veikalā izmanto „krievu vairāk nekā latviešu” un „galvenokārt vai tikai krievu”.

Centra rajonā dzīvojošo vidū visa veida komunikācija salīdzinoši biežāk notiek latviešu valodā, bet Latgales priekšpilsētā komunikācija latviešu valodā mājās un ar draugiem/paziņām norit salīdzinoši retāk.

Vīrieši salīdzinoši biežāk nekā sievietes darbā pārsvarā runā „galvenokārt vai tikai krievu valodā”.

Komunikāciju latviešu valodā salīdzinoši biežāk izmanto cilvēki ar augstāko izglītību, vadītāji/vecākie speciālisti, kā arī cilvēki ar augstiem ienākumiem (virs 401 Ls uz vienu cilvēku ģimenē).

Valodu zināšanas

Latviešu un krievu valodas zināšanu novērtējumam izmantota pašnovērtējuma metode – aptaujātie paši vērtēja savas latviešu un krievu sarunvalodas zināšanas.

Kopumā puse (52%) aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju savu prasmi sarunāties latviešu valodā vērtē kā labu – „runāju brīvi”. Savukārt aptuveni ceturtdaļa (23%) atzīst, ka „ar nelielām grūtībām varu sarunāties par jebkuru jautājumu”. Katrs piektais aptaujātais (21%) „runā nedaudz, prot sarunāties tikai par vienkāršiem jautājumiem”, bet nepilni 5% aptaujāto rīdzinieku latviešu valodā „runāt neprot nemaz vai gandrīz nemaz”.

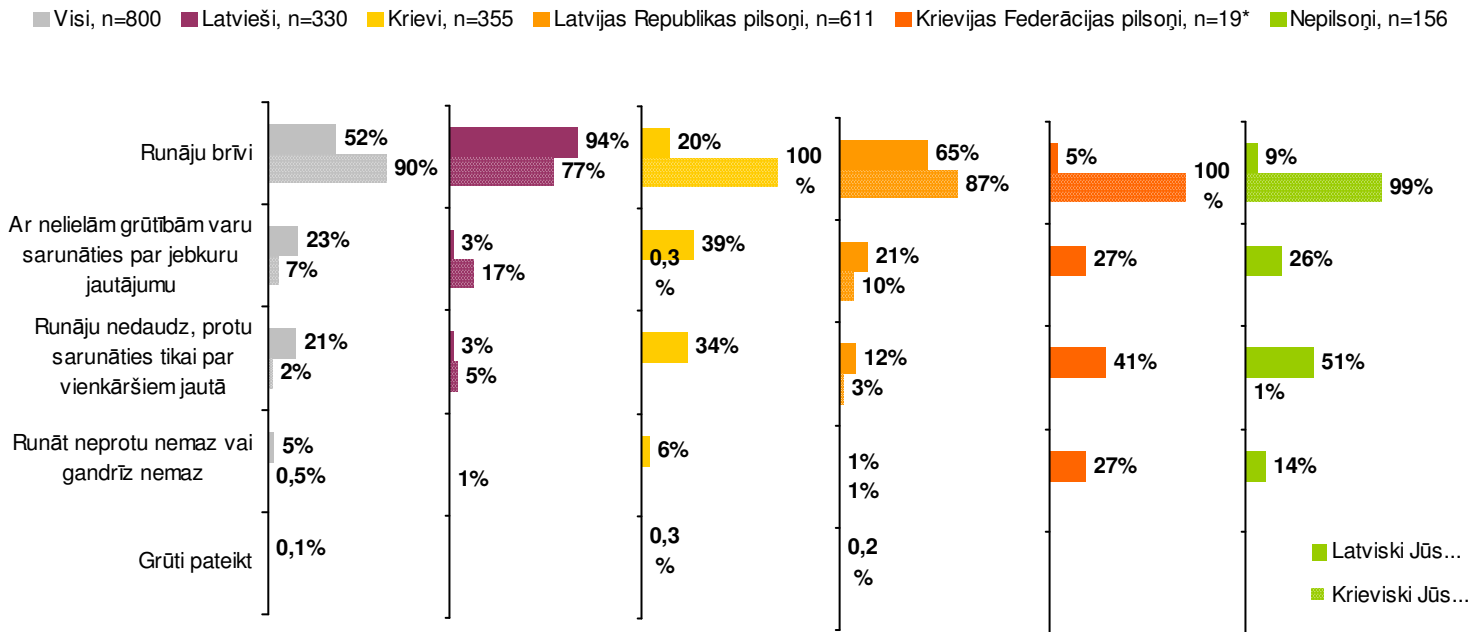
ATSKAITE

34. Kā Jūs novērtētu savu prasmi sarunāties latviešu un krievu valodās?

Q34.a. Latviski Jūs ... Q34.b. Krieviski Jūs ...

Bāze: Visi respondenti, 'n' skatīt grafikā;

Piezīme: * Mazs respondentu skaits, lai veiktu statistiski nozīmīgus secinājumus; Datiem ir ilustratīva nozīme

Savas krievu valodas zināšanas aptaujātie Rīgas pilsētas iedzīvotāji vērtē daudz labāk – 90% uzskata, ka krieviski runā brīvi, un 7% „ar nelielām grūtībām var sarunāties par jebkuru jautājumu”. 2% aptaujāto par sevi saka, ka krievu valodā „runāju nedaudz, protu sarunāties tikai par vienkāršiem jautājumiem”, savukārt tikai 4 cilvēki no 800 atzīst, ka krieviski „runāt neprotu nemaz vai gandrīz nemaz”.

Analizējot aptaujātos pēc to tautības redzam, ka latviešu vidū absolūtais vairākums (94%) latviski runā brīvi un vairums brīvi runā arī krieviski (77%). Krievu vidū 20% latviešu valodā runā brīvi, un 39% „ar nelielām grūtībām var sarunāties par jebkuru jautājumu”. Trešā daļa krievu (35%) atzīst, ka latviešu valodā „runā nedaudz, prot sarunāties tikai par vienkāršiem jautājumiem”, bet 6% runāt latviski neprot nemaz vai gandrīz nemaz.

Vairāk kā 3/5 aptaujāto LR pilsoņu (65%) latviski runā brīvi, un 21% LR pilsoņu latviešu valodā „ar nelielām grūtībām var sarunāties par jebkuru jautājumu”. Absolūtais vairākums (87%) LR pilsoņu brīvi runā arī krievu valodā un 10% LR pilsoņu krievu valodā „ar nelielām grūtībām var sarunāties par jebkuru jautājumu”.

Nepilsoņu un Krievijas Federācijas pilsoņu vidū latviešu valodas zināšanas/ prasme sarunāties latviešu valodā tiek vērtēta kā ļoti zema. Puse aptaujāto nepilsoņu (51%) savas latviešu valodas prasmes vērtē kā: „runāju nedaudz, protu sarunāties tikai par vienkāršiem jautājumiem” un tikai 9% aptaujāto nepilsoņu latviešu valodā runā brīvi. Ceturtā daļa nepilsoņu (26%) uzskata, ka „ar nelielām grūtībām var sarunāties par jebkuru jautājumu”, bet 14% aptaujāto nepilsoņu runāt latviski neprot nemaz vai gandrīz nemaz.

Toties savas krievu valodas zināšanas 99% aptaujāto nepilsoņu novērtē kā ļoti labas – „runāju brīvi”.

ATSKAITE

Aplūkosim to aptaujāto sociāli demogrāfisko profilu, kuri savas latviešu un krievu sarunvalodas zināšanas vērtē kā ļoti labas („runāju brīvi”).

Latviešu valodā salīdzinoši biežāk „runā brīvi” gados jauni cilvēki (18 – 34 gadus veci), latvieši, LR pilsoņi, cilvēki ar augstāko izglītību, studenti/skolnieki un vadītāji/vecākie speciālisti, ļaudis ar ienākumiem virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē.

Krievu valodā salīdzinoši biežāk „runā brīvi” krievi un cittautieši, nepilsoņi un Krievijas Federācijas pilsoņi, gados vecāki cilvēki (55 – 64 gadus veci), ļaudis, kuri dzīvo šķirti/ir atraitņi, pareizticīgie, kā arī cilvēki, kuri vidēji reizi mēnesī apmeklē baznīcu.

„Ar nelielām grūtībām latviešu valodā varu sarunāties par jebkuru jautājumu” – salīdzinoši biežāk šādi ir teikuši krievu tautības cilvēki. Savukārt „ar nelielām grūtībām krievu valodā varu sarunāties par jebkuru jautājumu” – salīdzinoši biežāk ir teikuši 25 – 34 gadus veci cilvēki, kā arī latvieši.

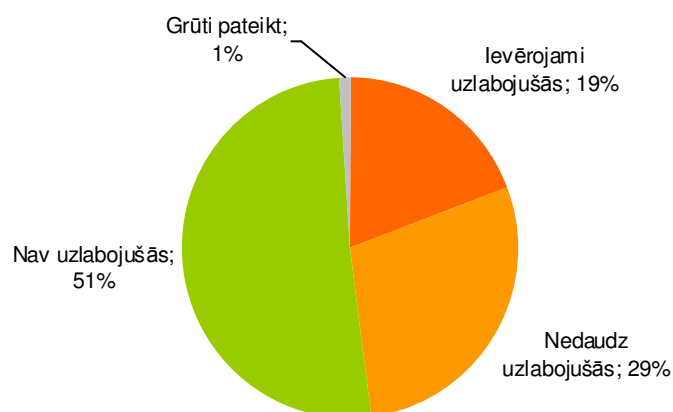
„Runāju nedaudz, protu sarunāties tikai par vienkāršiem jautājumiem” – salīdzinoši biežāk šādi savas latviešu valodas zināšanas ir vērtējuši 45 – 64 gadus veci cilvēki, krievi un cittautieši, nepilsoņi, strādnieki un pensionāri.

Latviešu valodas zināšanu izmaiņas

Aptaujātajiem, kuri pēc tautības nav latvieši, tika jautāts par viņu latviešu zināšanu uzlabošanos pēdējo 3 gadu laikā. Aptuveni piektā daļa aptaujāto (19%) atzīst, ka viņu latviešu valodas zināšanas ir ievērojami uzlabojušās. Nedaudz uzlabojušās tās ir 29% aptaujāto, savukārt puse vērtē, ka viņu latviešu valodas zināšanas pēdējo 3 gadu laikā nav uzlabojušās.

35. Vai Jūsu latviešu valodas zināšanas pēdējo 3 gadu laikā ir ...

Bāze: Respondenti, kuru tautība nav latvietis, n=470;

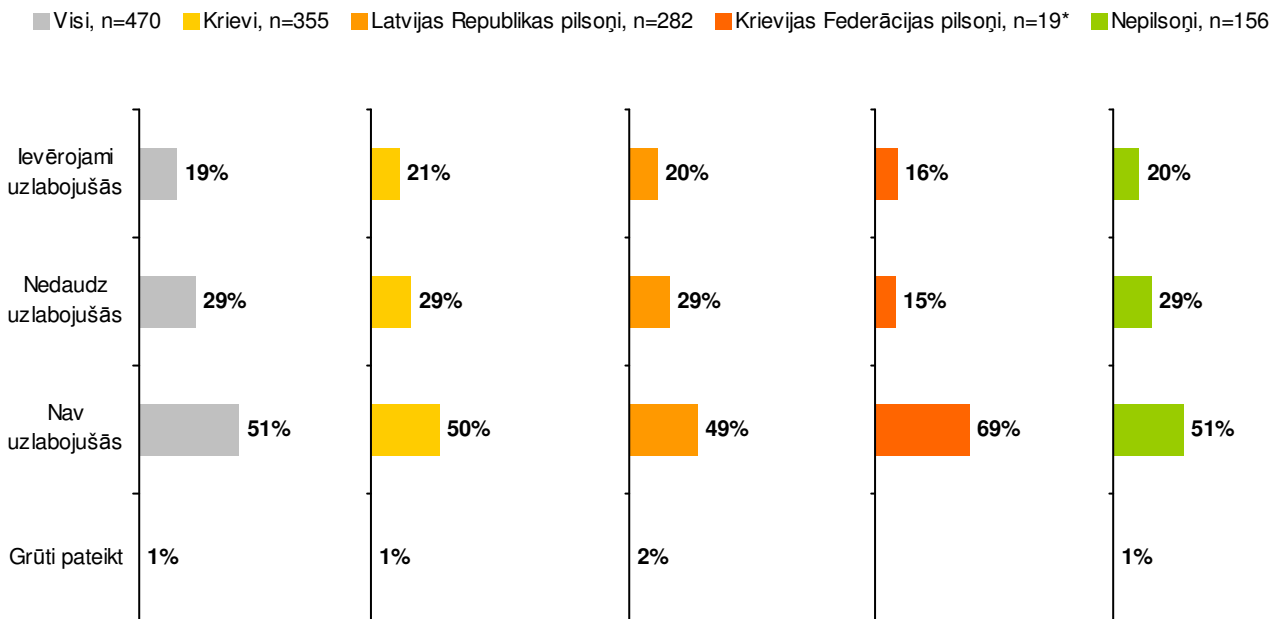
To cilvēku vidū, kuru latviešu valodas zināšanas ir ievērojami uzlabojušās, salīdzinoši vairāk ir jauniešu (18 – 24 gadi), savukārt nav uzlabojušās vecāka gadagājuma cilvēkiem (65 – 74 gadus veci), pensionāriem.

Nav novērojamas būtiskas atšķirības latviešu valodas zināšanu izmaiņās, analizējot aptaujātos pēc tautības vai pilsonības.

ATSKAITE

Bāze: Respondenti, kuru tautība nav latvietis, 'n' skatīt grafikā;

Piezīme: * Mazs respondentu skaits, lai veiktu statistiski nozīmīgus secinājumus; Datiem ir ilustratīva nozīme.

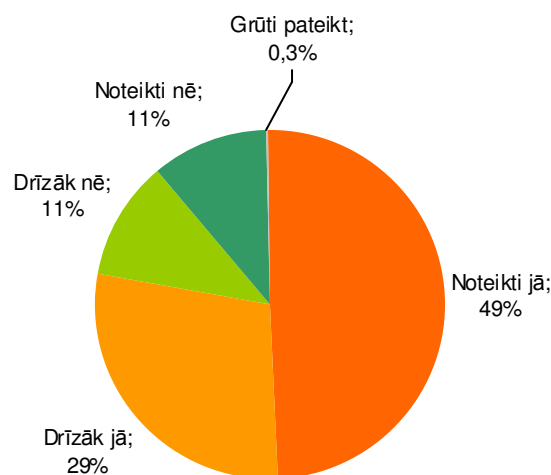

Latviešu valodas kursu izmantošana

Puse (49%) aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju, kuri brīvi nerunā latviski, atzīst, ka noteikti izmantotu iespēju uzlabot savas latviešu valodas zināšanas, ja Rīgas pašvaldība piedāvātu šādu iespēju (piem., latviešu valodas kursus) bez maksas, savukārt trešā daļa (29%) drīzāk izmantotu šādu iespēju.

Q36. Vai Jūs izmantotu iespēju uzlabot savas latviešu valodas zināšanas, ja Rīgas pašvaldība Jums piedāvātu šādu iespēju (piem., latviešu valodas kursus) bez maksas?

Bāze: Respondenti, kuri nerunā brīvi latviski, n=382;

ATSKAITE

Izteikuši vēlmi uzlabot savas latviešu valodas zināšanas salīdzinoši biežāk ir 35 – 44 gadus veci aptaujātie, kuri nerunā brīvi latviski, savukārt nav vēlmes uzlabot savas latviešu valodas zināšanas vecāka gadagājuma cilvēkiem (65 – 74 gadi), pensionāriem.

MIGRĀCIJA

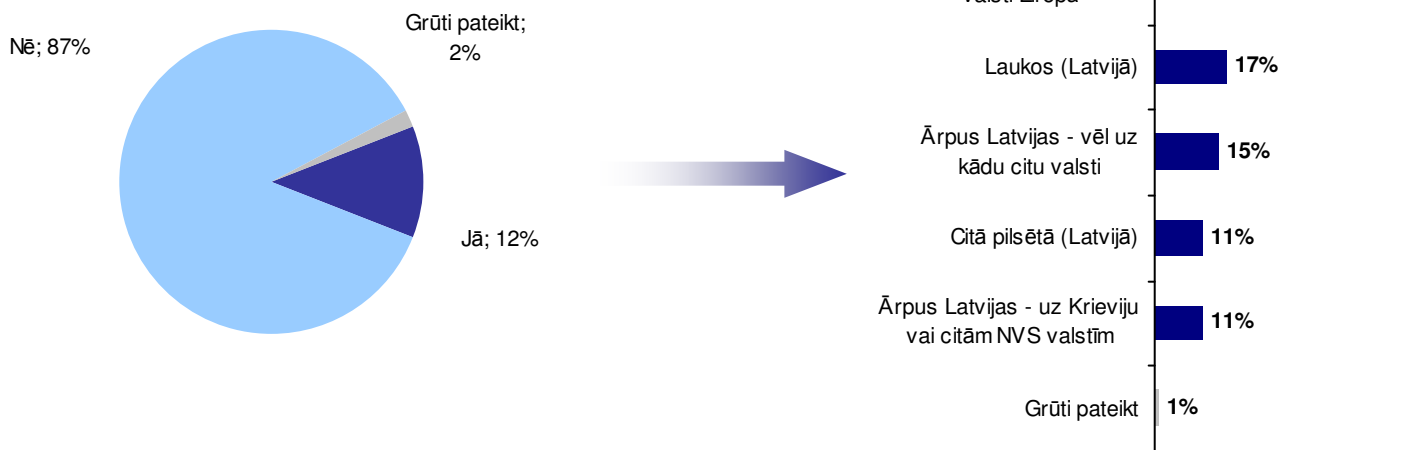
Absolūtais vairākums aptaujāto (87%) tuvākā gada laikā neplāno pārcelties no Rīgas uz dzīvi citur Latvijā vai ārpus tās. Tomēr 12% aptaujāto tuvākā gada laikā plāno pārcelties no Rīgas uz dzīvi citur Latvijā vai ārpus tās.

Vairākums cilvēku, kuri tuvākā gada laikā plāno pārcelties no Rīgas uz dzīvi citur, plāno doties ārpus Latvijas (71%), un 28% plāno migrēt Latvijas ietvaros.

Kā potenciālais galamērķis biežāk minēta kāda valsts Eiropā (45%), 17% plāno pārcelties uz laukiem (Latvijā), ārpus Latvijas vēl uz kādu citu valsti (ne Eiropu, Krieviju vai NVS) plāno pārcelties 15%, 11% – uz citu pilsētu Latvijā, 11% – uz Krieviju vai citām NVS valstīm.

Q28. Vai tuvākā gada laikā Jūs plānojat pārcelties no Rīgas uz dzīvi citur Latvijā vai ārpus tās?

Q29. Vai Jūs plānojat no Rīgas pārcelties uz dzīvi ...

Bāze: Visi respondenti, n=800

Bāze: Respondenti, kuri tuvākā gada laikā plāno pārcelties no Rīgas uz dzīvi citur Latvijā vai ārpus tās

Pārcelties no Rīgas uz dzīvi citur Latvijā vai ārpus tās salīdzinoši biežāk plāno jaunieši (18 – 24 gadus veci), retāk – vecāka gadagājuma cilvēki (55 – 74 gadus veci), nepilsoņi, kā arī pensionāri.

ATSKAITE

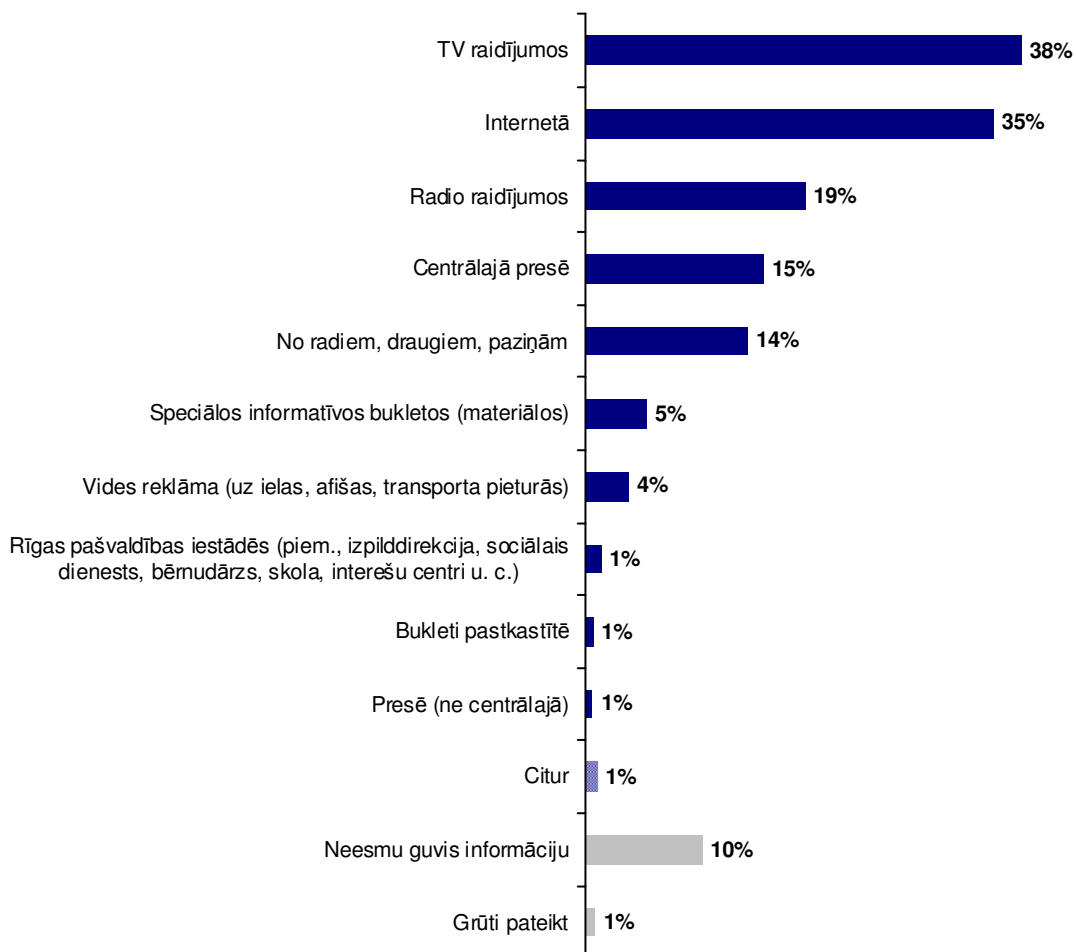
RĪGAS PILSĒTAS PAŠVALDĪBAS PIEDĀVĀTO IESPĒJU UN PAKALPOJUMU NOVĒRTĒJUMS

Informācijas ieguves veids

Par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem parasti informācija tiek iegūta TV raidījumos (38%) un internetā (35%). Aptuveni katrs piektais aptaujātais (19%) informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem gūst, klausoties radio (19%), savukārt 15% – no centrālās preses. Daļa aptaujāto (14%) šādu informāciju iegūst no radiem, draugiem, paziņām. Speciālie informatīvie bukleti (materiāli) kā informācijas avots kalpo 5% aptaujāto, savukārt no Rīgas pašvaldības iestādēm (piem., izpilddirekcija, sociālais dienests, bērnudārzs, skola, interešu centri u. c.) informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem parasti iegūst salīdzinoši ļoti mazs skaits aptaujāto (aptuveni 1%). Katrs desmitais aptaujātais atzīst, ka vispār nav guvis informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem.

Q5. Kādā veidā Jūs parasti gūstat informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem?

Bāze: Visi respondenti, n=800;

ATSKAITE

Informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem medijos (TV, radio, centrālajā presē) salīdzinoši biežāk iegūst vecāka gadagājuma cilvēki (55 – 74 gadus veci), kā arī pensionāri. Savukārt internetā šāda veida informāciju salīdzinoši biežāk iegūst latvieši, jauni cilvēki (18 – 34 gadus veci), neprecētie, cilvēki ar augstāko izglītību, vadītāji/vecākie speciālisti vai studenti/skolnieki, cilvēki ar augstiem ienākumiem (virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē), cilvēki, kuru ģimenē ir divi bērni vecumā līdz 15 gadiem, kā arī ļaudis, kuri nepieder nevienai konfesijai.

Aptaujātie, kuri informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem iegūst TV, salīdzinoši biežāk skatās Latvijas TV 7.kanālu un TV5, neklausās radio un nelieto internetu.

Aptaujātie, kuri informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem iegūst, klausoties radio, salīdzinoši biežāk klausās LR 1.programmu, LR 2.programmu un LR 4.programmu, salīdzinoši biežāk nelieto internetu.

Savukārt to cilvēku vidū, kuri informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem iegūst internetā, salīdzinoši biežāk lasa laikrakstu „Diena”, lasa laikrakstus/žurnālus tikai internetā, skatās TV3, klausās radio Skonto, radio SWH, Star FM un Super FM, lieto interneta portālus Delfi.lv, Tvnet.lv, Apollo.lv un Rus.delfi.lv.

Aptaujātie, kuri informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem iegūst centrālajā presē, salīdzinoši biežāk lasa laikrakstu „Diena”, „Čas”, „MK Latvija”, „Vesti segodņa”, „Neatkarīgā Rīta avīze”; skatās LTV 1.kanālu, klausās LR 1.programmu, salīdzinoši biežāk nelieto internetu.

Veids, kādā labprātāk saņemtu informāciju

Informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem aptaujātie rīdzinieki vislabprātāk saņemtu internetā (39%), trešdaļa (34%) – TV raidījumos, 16% – radio raidījumos un 13% – centrālajā presē. Aptaujātie rīdzinieki atbalsta speciālo informatīvo bukletu (materiālu) nepieciešamību: ja informāciju no bukletiem parasti iegūst 5% aptaujāto, tad vislabprātāk informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem no bukletiem saņemtu 12% aptaujāto.

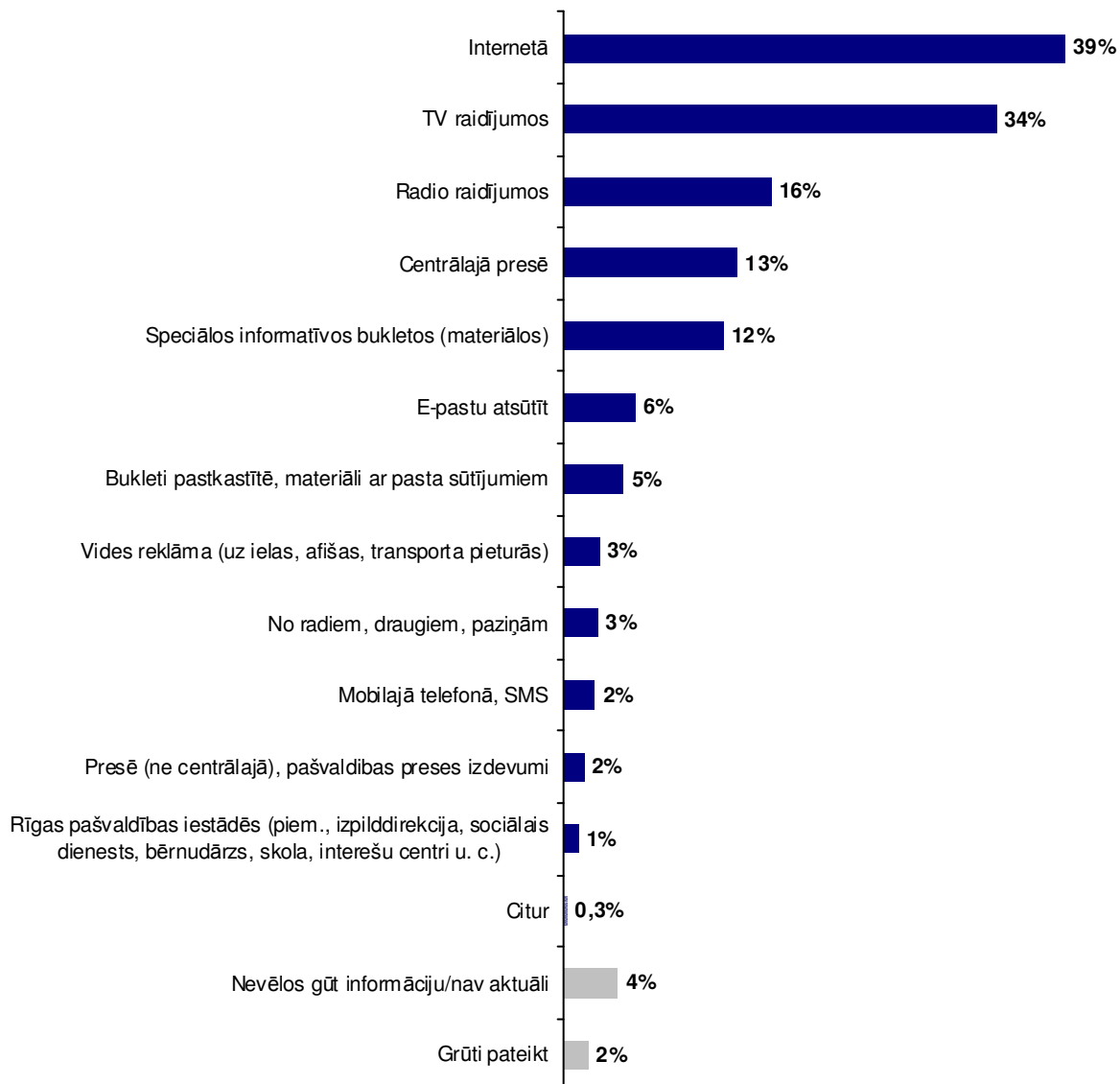
Ir arī daži inovatīvi veidi, kādos aptaujātie labprāt saņemtu informāciju, piem., uz e-pastu, Tsiņu mobilajā telefonā.

Salīdzinoši ļoti mazs skaits aptaujāto (4%) nevēlas gūt nekādu informāciju, jo Rīgas pašvaldības organizētie pasākumi vai piedāvātie pakalpojumi nešķiet aktuāli.

ATSKAITE

Q6. Kādā veidā Jūs vislabprātāk saņemtu informāciju par Rīgas pašvaldības organizētajiem pasākumiem vai piedāvātajiem pakalpojumiem?

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Internetā informāciju vēlētos iegūt salīdzinoši biežāk jauni cilvēki (18 – 34 gadus veci), neprecētie, cilvēki ar augstāko izglītību, vadītāji/vecākie speciālisti, pašnodarbinātie, kā arī studenti/skolnieki, ļaudis ar augstiem ienākumiem (virs 251 L uz vienu cilvēku ģimenē), cilvēki, kuri nepieder nevienai konfesijai, kā arī cilvēki, kuru ģimenē ir divi bērni vecumā līdz 15 gadiem.

Šie cilvēki salīdzinoši biežāk lasa laikrakstu „Diena”, lasa laikrakstus/žurnālus tikai internetā, skatās TV3, klausās radio Skonto, radio SWH, Star FM un Super FM, lieto interneta portālus Delfi.lv, Tvnet.lv, Apollo.lv un Rus.delfi.lv.

TV raidījumos informāciju salīdzinoši biežāk vēlētos iegūt vecāka gadagājuma cilvēki (55 – 74 gadus veci), nepilsoņi, pensionāri, Ziemeļu rajonā dzīvojošie, kā arī cilvēki, kuri dzīvo šķirti/ir atraitņi. Viņi biežāk lasa „MK Latvija”, „Subbota”, „Vesti”, „Vesti segodņa”, skatās TV5 un RenTV Baltija, salīdzinoši biežāk neklausās radio un nelieto internetu.

ATSKAITE

Radio raidījumos informāciju salīdzinoši biežāk vēlētos iegūt vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadus veci), pensionāri. Salīdzinoši biežāk viņi klausās LR 1. programmu un LR 4. programmu.

Centrālā prese informācijai par Rīgas pašvaldības organizētiem pasākumiem vai piedāvātiem pakalpojumiem vispiemērotākā salīdzinoši biežāk būtu 55 – 64 gadus veciem cilvēkiem, kā arī tiem, kas lasa presi krievu valodā („Vesti”, „Čas”, „Vesti segodņa”), skatās TV5 un salīdzinoši biežāk nelieto internetu.

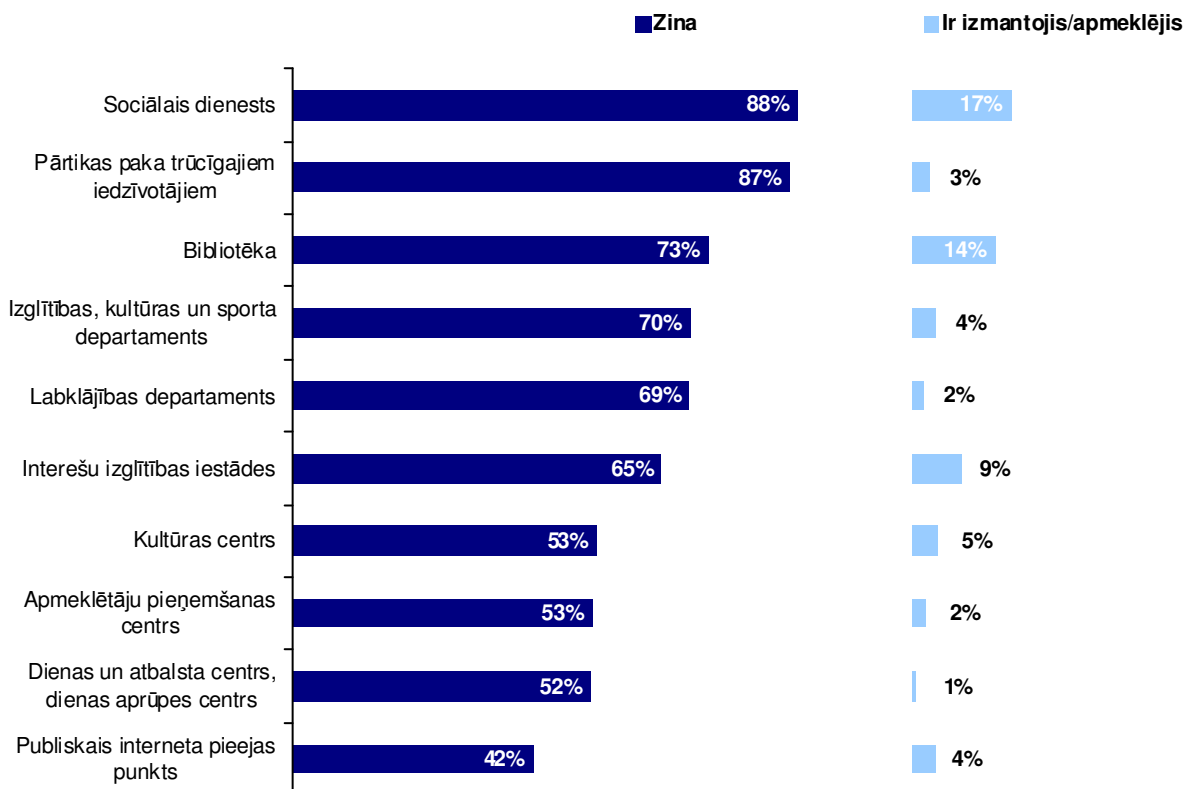
Pašvaldībā pieejamo pakalpojumu atpazīstamība un novērtējums

Kopumā aptaujātie rīdzinieki ir labi informēti par Rīgas pašvaldībā pieejamo palīdzību/pakalpojumiem. Absolūtais vairākums zina sociālo dienestu (88%) un to, ka ir iespējams saņemt pārtikas pakas trūcīgajiem iedzīvotājiem (87%). Ļaudis ir informēti arī par bibliotēkas pieejamību (73%) un zina Izglītības, kultūras un sporta departamentu (70%), kā arī Labklājības departamentu (69%).

Biežāk izmantotā Rīgas pašvaldībā pieejamā palīdzība/pakalpojumi ir sociālais dienests (to izmantojuši 17% aptaujāto rīdzinieku), kā arī bibliotēka (14%) un interešu izglītības iestādes (9%).

Q24. Vai Jūs zināt, ka Rīgas pašvaldībā ir pieejama šāda palīdzība/pakalpojumi ... ?

Q25. Vai pēdējo 6 mēnešu laikā Jūs esat izmantojis/apmeklējis ... ?

Salīdzinoši biežāk sociālo dienestu pēdējo 6 mēnešu laikā ir izmantojuši bezdarbnieki, mājsaimnieces, cilvēki ar ienākumiem līdz 100 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē, kā arī ļaudis, kuri dzīvo šķirti/ir atraisīti. Retāk sociālo dienestu ir apmeklējuši cilvēki ar augstākiem ienākumiem (virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē), kā arī cilvēki ar augstāko izglītību.

ATSKAITE

Par pārtikas pakām trūcīgajiem iedzīvotājiem salīdzinoši biežāk ir informēti Zemgales priekšpilsētā dzīvojošie, kā arī cilvēki, kuri dzīvo šķirti/ir atraitņi. Salīdzinoši retāk informēti par pārtikas pakām trūcīgajiem iedzīvotājiem ir cilvēki ar vidējo izglītību, kā arī pašnodarbinātie (pats sev darba devējs).

Informēti par iespējām izmantot bibliotēku salīdzinoši biežāk ir latvieši, bet retāk – krievu tautības cilvēki, ļaudis ar ienākumiem 51 Ls – 100 Ls uz vienu cilvēku ģimenē.

Bibliotēku salīdzinoši biežāk apmeklējuši pēdējo 6 mēnešu laikā ir jaunieši (18 – 24 gadus veci), studenti/skolnieki, neprecētie, kā arī pašnodarbinātie.

Retāk – vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadus veci), nepilsoņi, strādnieki, kā arī pensionāri.

Izglītības, kultūras un sporta departamentu salīdzinoši biežāk zina ļaudis ar augstāko izglītību, vadītāji/vecākie speciālisti, kā arī cilvēki ar ienākumiem 251 Ls – 400 Ls uz vienu cilvēku ģimenē.

Labklājības departamentu salīdzinoši biežāk zina ļaudis ar augstāko izglītību, luterāņi, cilvēki ar ienākumiem 151 Ls – 400 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, kā arī cilvēki, kuriem ģimenē ir divi bērni vecumā līdz 15 gadiem. Labklājības departamentu salīdzinoši retāk zina cilvēki ar vidējo izglītību, krievu tautības cilvēki, nepilsoņi, kā arī ļaudis ar zemiem ienākumiem (līdz 50 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē).

Par interešu izglītības iestādēm informēti ir ļaudis ar augstāko izglītību, kā arī latvieši, studenti/skolnieki, vadītāji/vecākie speciālisti, katoļi un luterāņi. Retāk interešu izglītības iestādes zina krievi, nepilsoņi, bezdarbnieki, kā arī pareizticīgie.

Interešu izglītības iestādes salīdzinoši biežāk pēdējo 6 mēnešu laikā ir apmeklējuši 35 – 44 gadus veci cilvēki, vadītāji/vecākie speciālisti, ļaudis, kuru mājsaimniecībā ir 4 cilvēki, kā arī 1 – 2 bērni. Salīdzinoši retāk interešu izglītības iestādes apmeklējuši cilvēki, kuri dzīvo vieni, kā arī ļaudis, kuriem nav bērnu.

Kultūras centrus salīdzinoši biežāk zina latvieši, bet salīdzinoši retāk – krievi un bezdarbnieki.

Apmeklētāju pieņemšanas centrus salīdzinoši biežāk zina vecāka gadagājuma ļaudis (65 – 74 gadus veci), pensionāri, cilvēki ar augstāko izglītību, kā arī tie, kuru mājsaimniecībā dzīvo divi cilvēki. Salīdzinoši retāk apmeklētāju pieņemšanas centrus zina jaunieši (18 – 24 gadi), studenti/skolnieki, cilvēki ar pamatizglītību vai sākumskolas izglītību, kā arī cilvēki ar zemiem ienākumiem (līdz 50 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē).

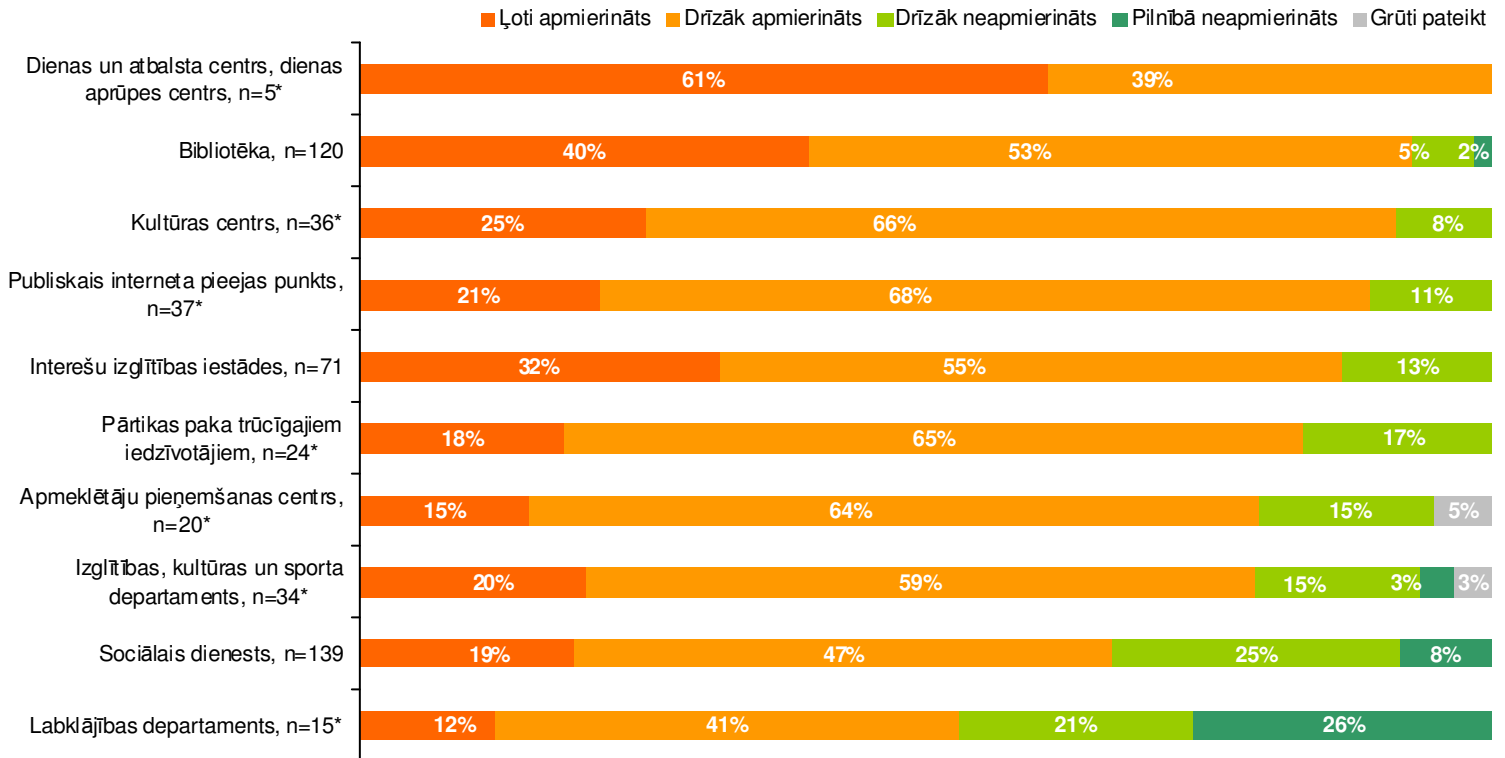
Par dienas un atbalsta centriem, dienas aprūpes centriem informēti salīdzinoši biežāk ir latvieši, Zemgales priekšpilsētā dzīvojošie, vadītāji/vecākie speciālisti, kā arī katoļi un luterāņi. Retāk dienas aprūpes centrus zina krievi un cittautieši, nepilsoņi, bezdarbnieki, kā arī pareizticīgie un cilvēki, kuru mājsaimniecībā dzīvo 3 cilvēki.

ATSKAITE

Q26. Un kā Jūs novērtētu savu apmierinātību ar ... (par katru pakalpojumu, kuru respondents ir izmantojis no Q25)? Ar (pakalpojums) pakalpojumu Jūs esat ļoti apmierināts, drīzāk apmierināts, drīzāk neapmierināts vai pilnībā neapmierināts?

Bāze: Respondenti, kuri izmanto konkrēto Rīgas pašvaldības palīdzību/pakalpojumu, 'n' skatīt grafikā;

Piezīme: * Mazs respondentu skaits, lai veiktu statistiski nozīmīgus secinājumus; Datiem ir ilustratīva nozīme

Kopumā aptaujātie rīdzinieki ir apmierināti ar pēdējo 6 mēnešu laikā izmantotajiem Rīgas pašvaldības pakalpojumiem.

Vairums (66%) aptaujāto rīdzinieku, kuri pēdējo 6 mēnešu laikā izmantoja sociālā dienesta pakalpojumus, ar saņemtajiem pakalpojumiem ir apmierināti. Ceturtā daļa (25%) ir drīzāk neapmierināta, bet 8% no tiem cilvēkiem, kuri pēdējo 6 mēnešu laikā izmantoja sociālā dienesta pakalpojumus, ir pilnībā neapmierināti ar sociālā dienesta pakalpojumiem.

Ar sociālo dienestu salīdzinoši biežāk apmierināti (ļoti apmierināti un drīzāk apmierināti) ir vecāka gadagājuma cilvēki (55 – 64 gadus veci). Ņemot vērā, ka citās analizējamajās apakšgrupās ir salīdzinoši mazs respondentu skaits, tad varam teikt, ka ir vērojama tendence – ar sociālo dienestu salīdzinoši biežāk apmierināti ir Zemgales priekšpilsētā uz Ziemeļu rajonā dzīvojošie, kā arī cilvēki, kuri dzīvo vieni.

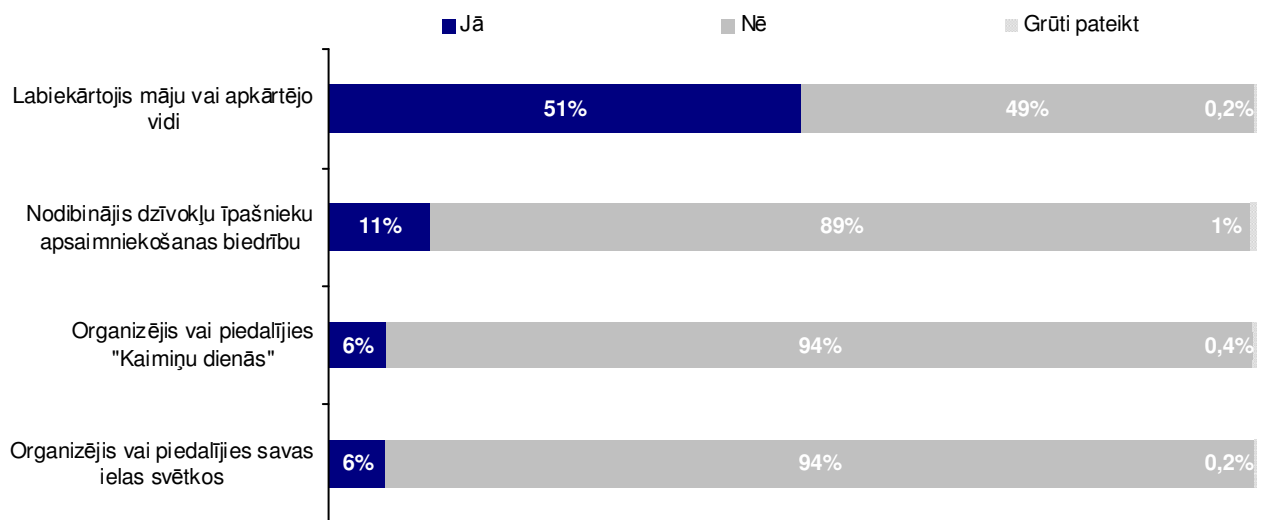
ATSKAITE

SABIEDRĪBAS, KOPIENAS (GRUPA, MĀJA, IELA, RAJONS) SADARBĪBA PROBLĒMU RISINĀŠANĀ

Lai mērītu kopienas (grupa, māja, iela, rajons) sadarbību problēmu risināšanā, aptaujātajiem tika vaicāts, kāda ir bijusi viņu sadarbība pēdējā gada laikā ar kaimiņiem no mājas vai ielas, kurā viņi dzīvo.

Puse aptaujāto rīdzinieku (51%) ir labiekārtojuši māju vai apkārtējo vidi. Aptuveni katrs desmitais (11%) ir nodibinājis dzīvokļu īpašnieku apsaimniekošanas biedrību, savukārt 6% ir organizējuši vai piedalījušies „Kaimiņu dienās” vai savas ielas svētkos.

Q32. Vai Jūs pēdējā gada laikā kopā ar kaimiņiem no mājas vai ielas, kurā dzīvojat, esat ...
Bāze: Visi respondenti, n=800;

Labiekārtojuši māju vai apkārtējo vidi salīdzinoši biežāk ir 55 – 64 gadus vecie, kā arī cilvēki, kuri apmeklē baznīcu vidēji reizi mēnesī.

Salīdzinoši retāk nodibinājuši dzīvokļu īpašnieku apsaimniekošanas biedrību ir cilvēki no Zemgales priekšpilsētas.

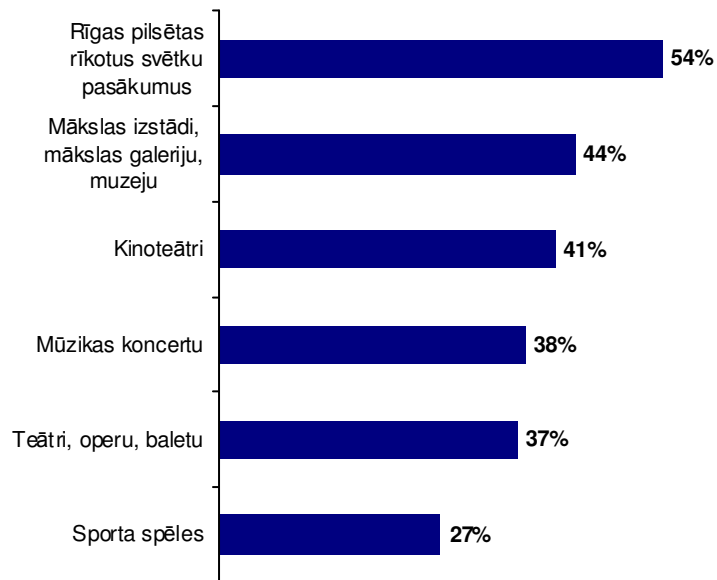
ATSKAITE

SABIEDRISKIE PASĀKUMI

Pēdējo 6 mēnešu laikā kultūras/izklaides jomā apmeklētākie ir bijuši Rīgas pilsētas rīkotie svētku pasākumi, kurus apmeklējusi nedaudz vairāk kā puse aptaujāto rīdzinieku (54%). 44% ir apmeklējuši kādu mākslas izstādi, mākslas galeriju, muzeju, savukārt 41% ir bijis uz kino. Mūzikas koncertus apmeklējuši 38% aptaujāto, savukārt baudīt teātri, baletu vai operu bijuši 37% aptaujāto, bet sporta spēles apmeklējusi mazāk kā trešā daļa aptaujāto (27%).

Q37. Vai Jūs personīgi pēdējo 6 mēnešu laikā esat apmeklējis ... ?

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Rīgas pilsētas rīkotos svētku pasākumus salīdzinoši biežāk pēdējo 6 mēnešu laikā ir apmeklējuši cilvēki, kuru ienākumi ir 251 Ls – 400 s uz vienu cilvēku ģimenē, savukārt retāk apmeklējuši vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadi), pensionāri, cilvēki ar pamatzglītību vai sākumskolas izglītību, cilvēki ar ienākumiem 101 Ls – 150 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, ļaudis, kuri nekad neapmeklē baznīcu.

Mākslas izstādes, mākslas galerijas, muzejus salīdzinoši biežāk iecienījuši cilvēki ar augstāko izglītību, Centra rajonā dzīvojošie, vadītāji/vecākie speciālisti, kā arī pašnodarbinātie, ļaudis ar augstiem ienākumiem (virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē), cilvēki, kuri nepieder nevienai konfesijai.

Kinoteātri pēdējo 6 mēnešu laikā apmeklējuši salīdzinoši biežāk jauni cilvēki (18 – 34 gadi), latvieši, neprecētie, cilvēki ar augstāko izglītību, Centra rajonā un Kurzemes rajonā dzīvojošie, vadītāji/vecākie speciālisti, kā arī pašnodarbinātie, speciālisti/ierindas darbinieki, studenti/skolnieki, ļaudis ar augstiem ienākumiem (virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē).

Mūzikas koncerti salīdzinoši biežāk piesaistījuši jaunu cilvēku interesi (18 – 24 gadi), latviešus, neprecētos, cilvēkus ar augstāko izglītību, Centra rajonā dzīvojošos, vadītājus/vecākos speciālistus, kā arī pašnodarbinātos, ļaudis ar augstiem ienākumiem (virs 401 Ls uz vienu cilvēku ģimenē), cilvēki, kuri nepieder nevienai konfesijai.

ATSKAITE

Uz teātri pēdējo 6 mēnešu laikā salīdzinoši biežāk ir gājuši latvieši, cilvēki ar augstāko izglītību, LR pilsoņi, Centra rajonā dzīvojošie, vadītāji/vecākie speciālisti, kā arī pašnodarbinātie, ļaudis ar augstiem ienākumiem (virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē), kā arī luterāņi un katoļi. Teātri salīdzinoši retāk apmeklējuši vīrieši, cilvēki ar vidējo, vidējo speciālo izglītību, krievi un cittautieši, nepilsoņi un Ziemeļu rajonā dzīvojošie, strādnieki un bezdarbnieki, cilvēki ar zemiem ienākumiem (līdz 100 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē), pareizticīgie.

Sporta spēles salīdzinoši biežāk pēdējo 6 mēnešu laikā apmeklējuši vīrieši, jauni cilvēki (18 – 34 gadi), neprecētie, vadītāji/vecākie speciālisti, kā arī pašnodarbinātie, studenti/skolnieki, ļaudis ar augstiem ienākumiem (virs 401 Ls uz vienu cilvēku ģimenē).

ATSKAITE

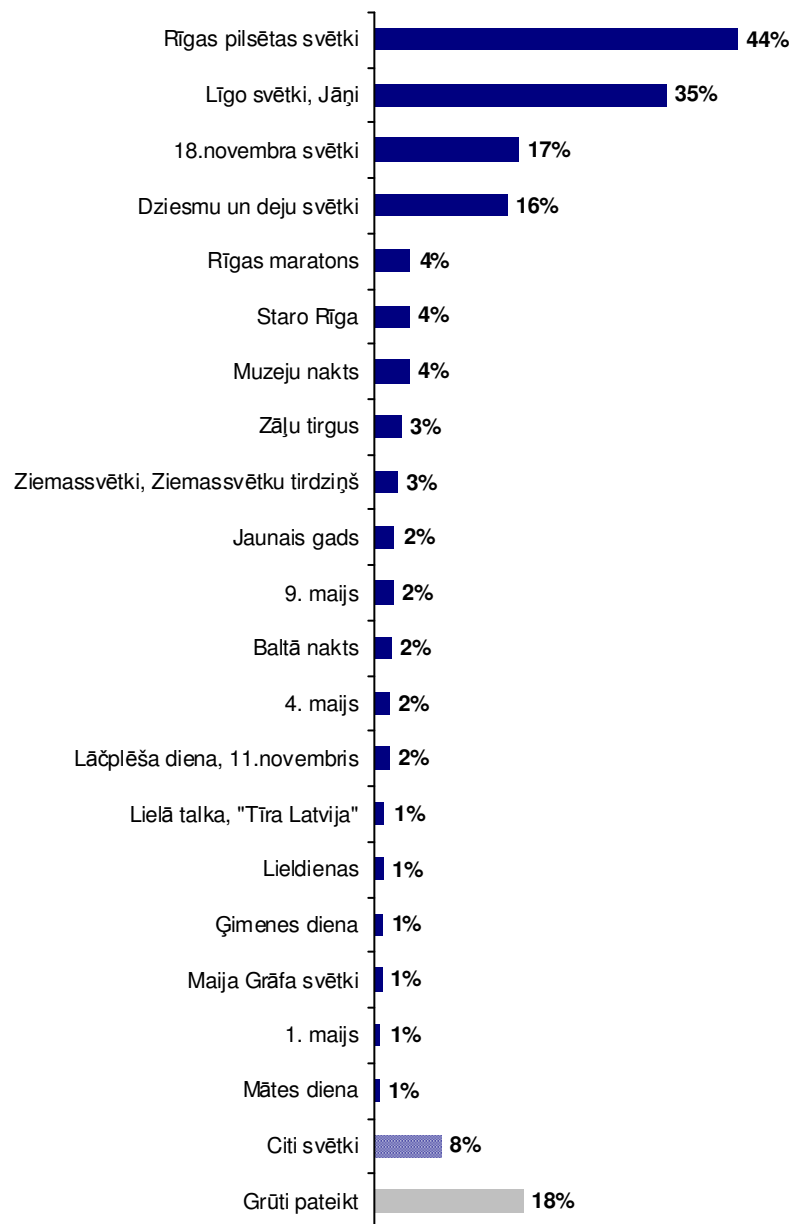
Informētība par Rīgas pilsētas organizētiem svētkiem vai pasākumiem

Aptaujātajiem Rīgas pilsētas iedzīvotājiem tika vaicāts, kādus Rīgas pilsētas organizētus svētkus vai pasākumus viņi zina kaut vai tikai pēc nosaukuma (tā saucamā spontānā atpazīstamība). 44% aptaujāto nāk prātā Rīgas pilsētas svētki, aptuveni trešdaļai (35%) – Līgo svētki/Jāņi, 17% nosauc 18.novembra svētkus, savukārt 16% – Dziesmu un deju svētkus. Mazāk kā 4% aptaujāto ir nosaukuši tādus pasākumus kā Rīgas Maratons, Staro Rīga, Muzeju nakts, Zāļu tirgus, Ziemassvētki/Ziemassvētku tirdziņš. Vēl citus pasākumus minējuši mazāk kā 2% aptaujāto. Gandrīz piektdaļa aptaujāto (18%) nespēj nosaukt nevienu Rīgas pilsētas organizētu pasākumu.

Spontānā atpazīstamība

Q39. Kādus Rīgas pilsētas organizētus svētkus vai pasākumus Jūs zināt kaut vai tikai pēc nosaukuma?

Bāze: Visi respondenti, n=800;

ATSKAITE

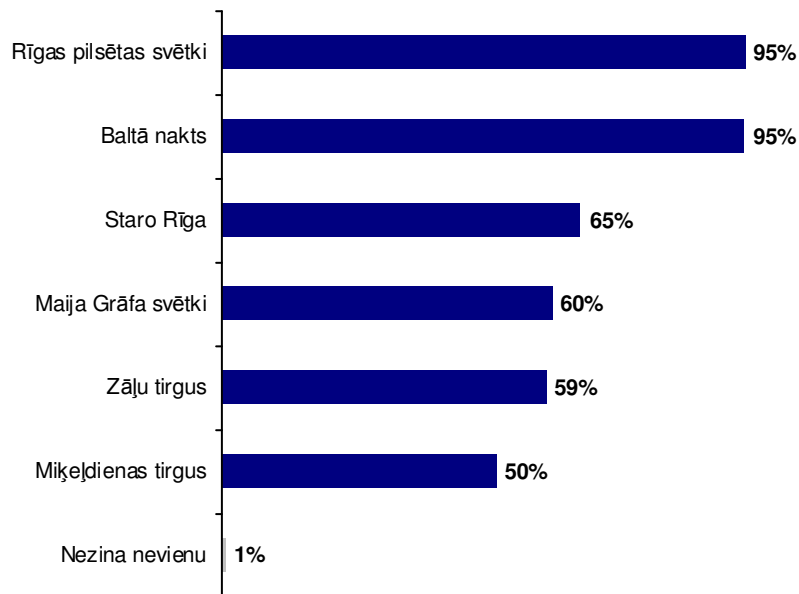
Lai noskaidrotu populārāko Rīgas pilsētas organizēto svētku/pasākumu kopējo atpazīstamību, tiem aptaujātajiem, kuri paši nenosauca tādus pasākumus kā Rīgas pilsētas svētki, Staro Rīga, Maija Grāfa svētki, Baltā nakts, Zāļu tirgus, Miķeļdienas tirgus un 18.novembra svētki, tika uzdots jautājums, vai viņi zina šos konkrētos Rīgas pilsētas organizētos svētkus vai pasākumus.

Saskaitot kopā spontāno un virzīto atpazīstamību, mēs iegūstam kopējo atpazīstamību. Rezultātā vairākums aptaujāto zina vai ir dzirdējuši par Rīgas pilsētas svētkiem (95%) un pasākumu „Baltā nakts” (95%). Vairums ir dzirdējuši par „Staro Rīga” (65%), un 60% – par „Maija Grāfa svētkiem”, 59% rīdzinieku ir dzirdējuši par Zāļu tirgu, un puse (50%) – par Miķeļdienas tirgu.

Kopējā atpazīstamība (spontānā + virzītā)

Q40. Tagad es Jums nosaukšu vēl vairākus Rīgas pilsētas organizētus pasākumus, un Jūs, lūdzu, pasakiet, vai tādus zināt, vai esat par tiem kaut vai tikai dzirdējis.

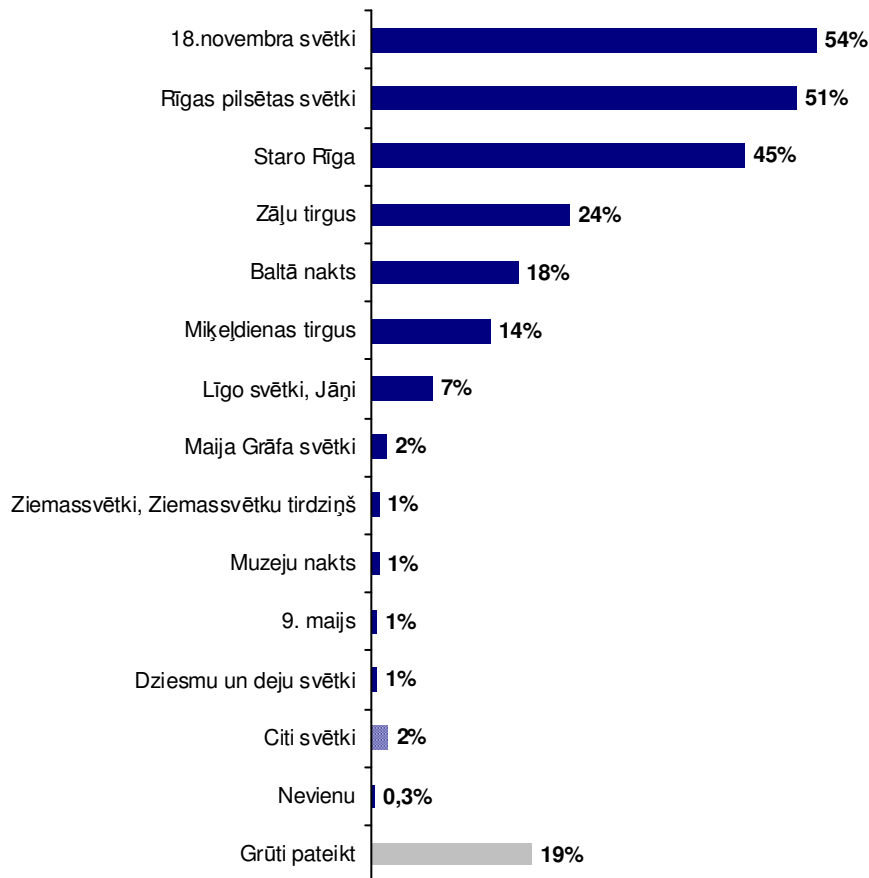
Bāze: Visi respondenti, n=800;

ATSKAITE

No apmeklētības viedokļa visvairāk aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju paši ir bijuši uz 18.novembra svinībām (54%) un Rīgas pilsētas svētkiem (51%). Staro Rīga ir apmeklējuši 45% aptaujāto, savukārt Zāļu tirgū pabijuši 24% rīdzinieku. Pasākumā Baltā nakts ir piedalījušies 18% aptaujāto, Miķeļdienas tirgū – 14%, bet Līgo svētkus/Jāņus pilsētā apmeklējuši 7% aptaujāto.

Q41. Un kurus no šiem pasākumiem Jūs pats personīgi esat apmeklējis pēdējā gada laikā?
 Bāze: Visi respondenti, n=800;

Svētku apmeklētāju sociāli demogrāfiskais raksturojums

Tagad aplūkosim katru no Rīgas pilsētas organizētajiem svētkiem/pasākumiem atsevišķi.

Viszināmākie, populārākie un vieni no apmeklētākajiem ir Rīgas pilsētas svētki. Rīgas pilsētas svētkos pēdējā gada laikā piedalījās 51% aptaujāto rīdzinieku. Šie svētki visbiežāk tiek asociēti ar Rīgas pilsētu, ir labi nosēdušies rīdzinieku atmiņā (jo svētkiem ir augsta spontānā un kopējā atpazīstamība).

Šos svētkus salīdzinoši biežāk ir apmeklējuši cilvēki ar ienākumu līmeni 251 Ls – 400 Ls uz vienu cilvēku ģimenē, kā arī ļaudis, kuru ģimenē ir četri cilvēki. Savukārt salīdzinoši retāk apmeklētāju vidū ir bijuši vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadi) un pensionāri.

ATSKAITE

18.novembra svētki ir vieni no visapmeklētākajiem – tajos piedalījusies vairāk kā puse aptaujāto (54%). Salīdzinoši biežāk tie ir bijuši jauni cilvēki (18 – 34 gadus veci), latvieši, vadītāji/vecākie speciālisti, studenti/skolnieki, luterāņi, ļaudis, kuru ģimenē ir četri cilvēki, kā arī cilvēki, kuru ģimenēs ir divi bērni līdz 15 gadu vecumam.

Salīdzinoši retāk 18.novembra svētkos piedalījušies vecāki cilvēki (45 – 54 un 65 – 74 gadus vecie), pensionāri, cittautībnieki, kā arī nepilsoņi.

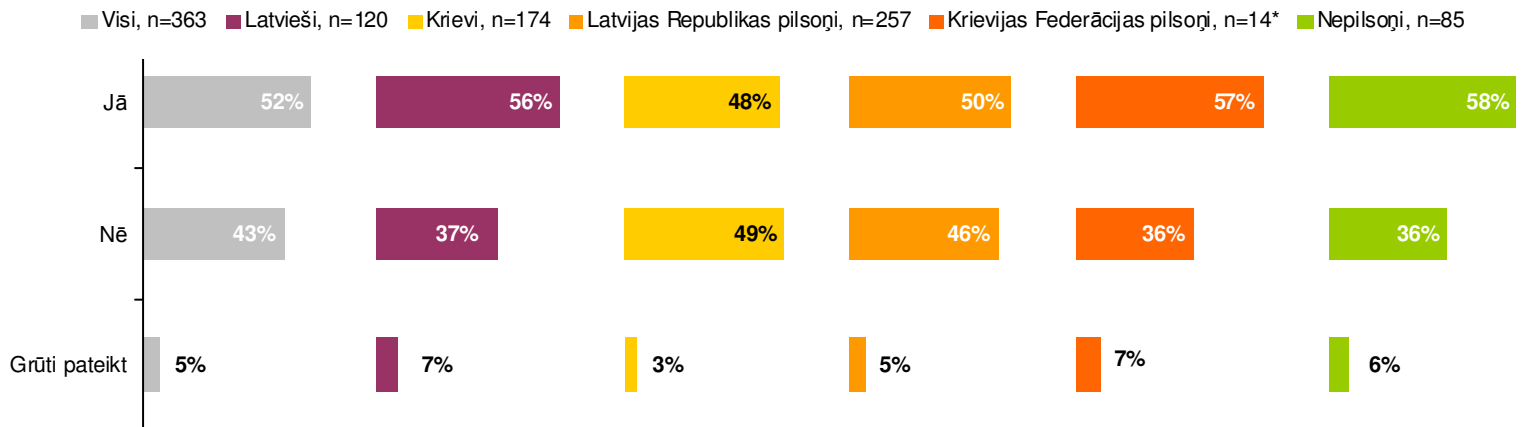
Puse aptaujāto (52%), kuri paši personīgi nav apmeklējuši 18.novembra svētkus, tos ir vērojuši televīzijā. Salīdzinoši biežāk 18.novembra svētkus televīzijā ir vērojuši vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadus vecie), pensionāri, cilvēki ar pamatizglītību vai sākumskolas izglītību, Ziemeļu rajonā dzīvojošie, pensionāri, kā arī pēc reliģiskās pārliecības – luterāņi.

18.novembra svētkos nepiedalījās un svētkus televīzijā neskatījās salīdzinoši biežāk 25 – 34 gadus veci cilvēki, speciālisti/ ierindas darbinieki, kā arī cilvēki, kuri nepieder nevienai reliģiskajai konfesijai.

Q42. Vai Jūs skatījāties 2009.gada 18.novembra svētku pārraidi televīzijā?

Bāze: Respondenti, kuri paši personīgi nav apmeklējuši 18.novembra svētkus, 'n' skatīt grafikā;

*Piezīme: * Mazs respondentu skaits, lai veiktu statistiski nozīmīgus secinājumus; Datiem ir ilustratīva nozīme*

Staro Rīga apmeklējuši 45%, un salīdzinoši biežāk apmeklētāju vidū bijuši latvieši, LR pilsoņi, jauni cilvēki (18 – 34 gadus veci), neprecētie, cilvēki ar augstāko izglītību, vadītāji/vecākie speciālisti, cilvēki ar augstiem ienākumiem (no 251 Ls mēnesī uz vienu cilvēku ģimenē), luterāņi.

Salīdzinoši retāk Staro Rīga ir apmeklējuši vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadus vecie), pensionāri, cilvēki ar pamatizglītību vai sākumskolas izglītību, krievi, cittautībnieki, nepilsoņi, strādnieki un pensionāri, kā arī pēc reliģiskās pārliecības – pareizticīgie.

Uz Zāļu tirgu salīdzinoši biežāk gājušas sievietes, vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadus veci), latvieši, cilvēki ar augstāko izglītību, Centra rajonā dzīvojošie, luterāņi, kā arī cilvēki, kuri dzīvo vieni.

Baltā nakts – tajā salīdzinoši biežāk piedalījušies latvieši, jaunieši (18 – 24 gadi), neprecētie, studenti/skolnieki, Centra rajonā dzīvojošie. Retāk – vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadi), pensionāri.

ATSKAITE

Kaut arī Maija Grāfa svētki regulāri notiek kopš 2001.gada, Maija Grāfa svētkiem ir salīdzinoši ļoti zema spontānā atpazīstamība – mazāk kā 1% (tikai 7 cilvēki no 800 paši spontāni nosauca šos svētkus), bet augsta virzītā atpazīstamība (60%). Savukārt apmeklētība – salīdzinoši maza (nepilni divi procenti).

Apmeklēto pasākumu skaits.

Kopumā kaut vienu Rīgas pilsētas organizētu pasākumu vai svētkus pēdējā gada laikā ir apmeklējis vairākums aptaujāto rīdzinieku (80%).

Ceturtdaļa aptaujāto Rīgas pilsētas iedzīvotāju (24%) ir bijuši uz vienu pasākumu, 27% – apmeklējuši divus Rīgas pilsētas organizētus pasākumus vai svētkus, bet 19% pēdējā gada laikā ir bijuši uz trīs pasākumiem. Četrus Rīgas pilsētas organizētus pasākumus vai svētkus pēdējā gada laikā ir apmeklējuši 17% aptaujāto, savukārt piecos un vairāk svētkos ir bijuši 13% aptaujāto rīdzinieku.

Svētku apmeklēšanas iemesli

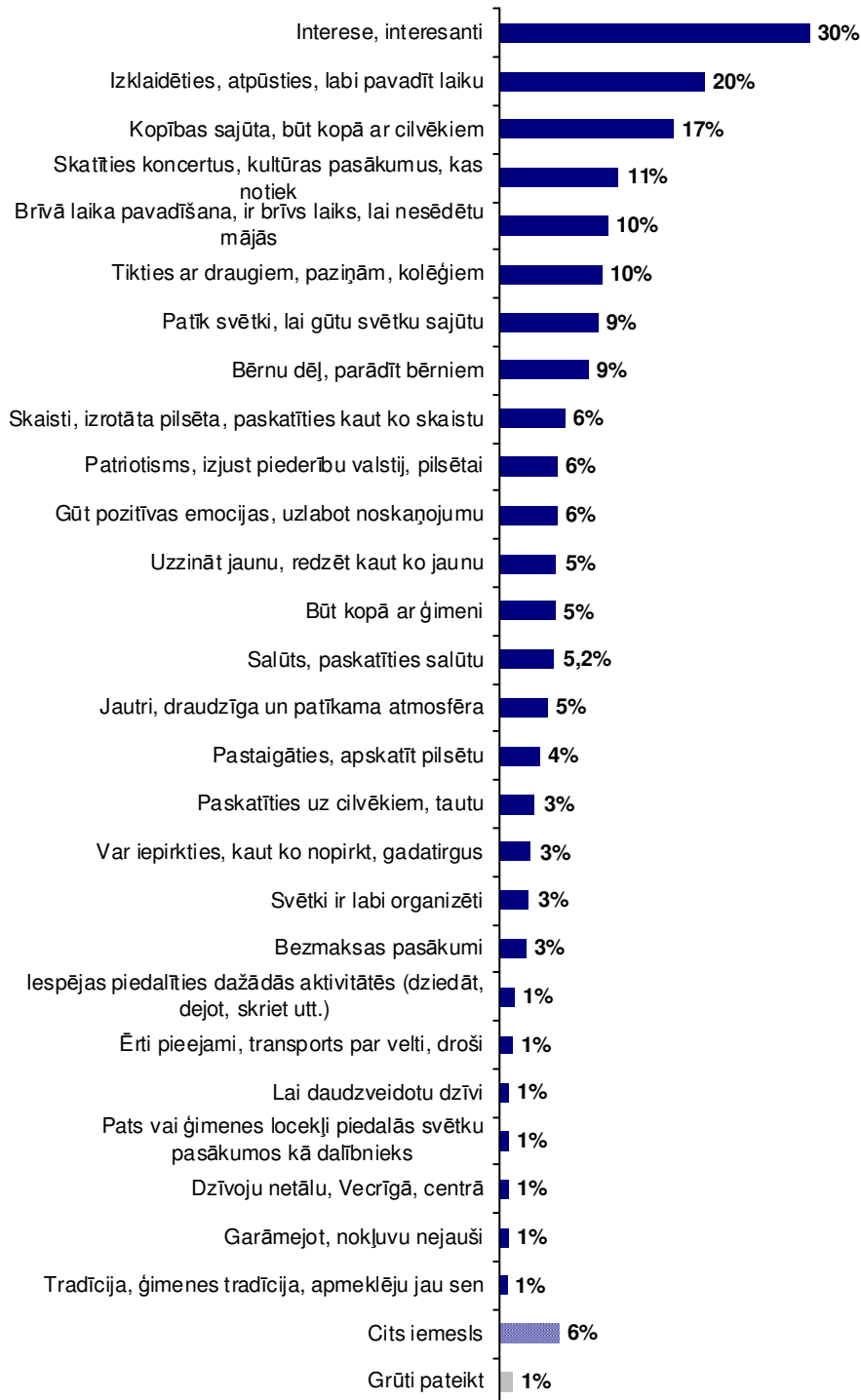
Galvenie iemesli, kāpēc aptaujātie apmeklē Rīgas pilsētas organizētus svētkus, ir interese/interesanti (30%), iespējas izklaidēties, atpūsties, labi pavadīt laiku (20%), kopības sajūta, būt kopā ar cilvēkiem (17%). Katrs desmitais aptaujātais (11%) dodas uz Rīgas pilsētas organizētiem svētkiem, lai skatītos koncertus, kultūras pasākumus, kas notiek. Daļai aptaujāto svētku apmeklēšana ir kā brīvā laika pavadīšana, lai nesēdētu mājās (10%), kā arī draugu, paziņu un kolēģu satikšana (10%).

Jaunieši (18 – 24 gadi), skolēni/studenti, kā arī neprecēti cilvēki salīdzinoši biežāk kā svētku apmeklēšanas iemeslus ir minējuši iespējas izklaidēties, atpūsties, labi pavadīt laiku un tikties ar draugiem, paziņām, kolēģiem. Savukārt svētkus parādīt bērniem salīdzinoši biežāk ir gājuši cilvēki vecumā no 35 – 44 gadiem, kā arī ļaudis, kuru ģimenēs ir bērni līdz 15 gadiem.

ATSKAITE

Q43.a. Kādi ir galvenie iemesli, kāpēc Jūs apmeklējat Rīgas pilsētas organizētus svētkus?

Bāze: Respondenti, kuri IR apmeklējuši kaut vienu Rīgas pilsētas organizētu pasākumu, n=647;

ATSKAITE

Savukārt tie aptaujātie, kuri ne reizi pēdējā gada laikā nav apmeklējuši Rīgas pilsētas organizētus svētkus, kā galvenos iemeslus min veselības problēmas (24%) un laika trūkumu (23%). 18% atklāj, ka iemesls, lai neapmeklētu svētkus, ir naudas trūkums, kā arī dārgais transports, lai nokļūtu svētkos. 17%—iem svētki nešķiet interesanti, nepatīk tādi pasākumi, bet 9% atzīst, ka viņiem nepatīk liela burzma, pārāk daudz cilvēku, slikta organizētība.

Q43.b. Kādi ir galvenie iemesli, kāpēc Jūs neesat apmeklējis Rīgas pilsētas organizētus svētkus pēdējā gada laikā?

Bāze: Respondenti, kuri NAV apmeklējuši ne vienu pasākumu Rīgas pilsētas organizētu, n=153;

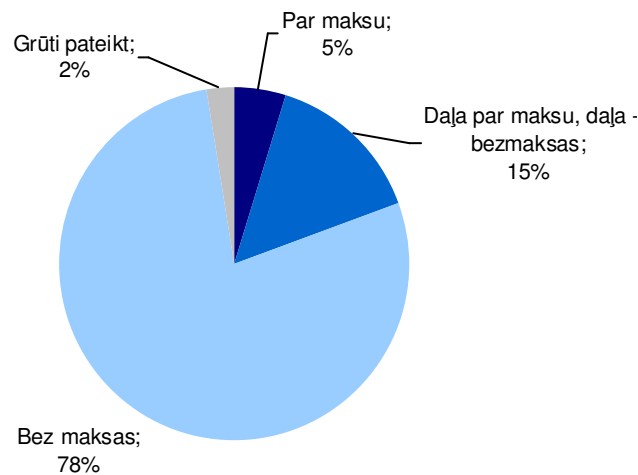

ATSKAITE

Maksa par Rīgas pilsētas organizētiem svētkiem

Vairākums aptaujāto (78%) zina, ka Rīgas pilsētas organizēti svētki vai citas kultūras aktivitātes ir bez maksas, 15% uzskata, ka daļa pasākumu ir par maksu, un daļa – bez maksas, savukārt 5% uzskata, ka Rīgas pilsētas organizēti svētki vai citas kultūras aktivitātes ir par maksu.

Q44. Jūsaprāt, vai Rīgas pilsētas organizēti svētki vai citas kultūras aktivitātes ir par maksu, vai bezmaksas?
Bāze: Visi respondenti, n=800;

To ļaužu vidū, kuri ir apmeklējuši kaut vienu Rīgas pilsētas organizētu svētku pasākumu, absolūtais vairākums (82%) uzskata, ka pasākumi ir bez maksas, 14% uzskata, ka daļa pasākumu ir par maksu, un daļa – bez maksas, savukārt 4% uzskata, ka Rīgas pilsētas organizēti svētki vai citas kultūras aktivitātes ir par maksu.

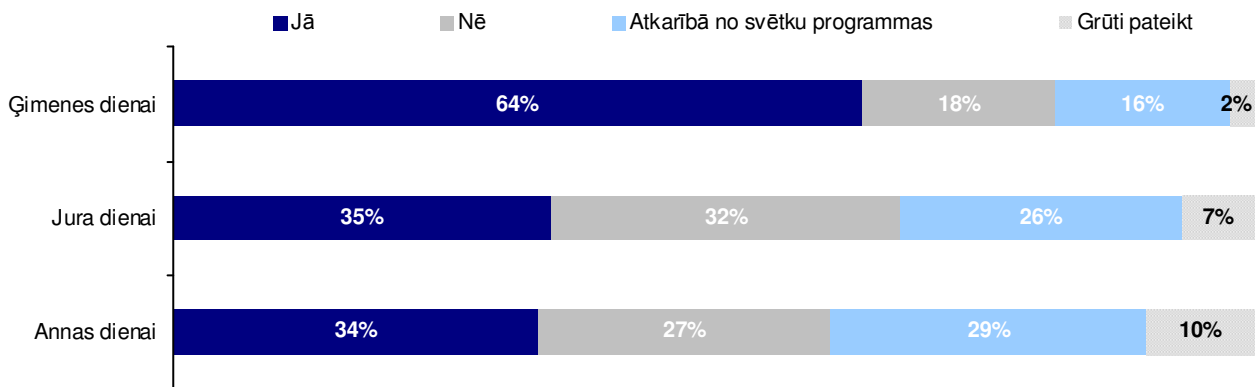
Ģimenes, Jura un Annas dienu potenciāls

Aptaujātie tika lūgti novērtēt trīs iespējamu, Rīgas pilsētai par godu organizētu svētku, potenciālu. Vispozitīvākā attieksme aptaujātajiem būtu pret Ģimenes dienu – tādu, ļoti iespējams, apmeklētu 64% aptaujāto. Attiecībā uz Jura un Annas dienu attieksme ir piesardzīgāka – trešdaļa domā, ka varētu apmeklēt šādus svētkus, savukārt trešdaļa apsvērtu domu apmeklēt svētkus, atkarībā no šo svētku programmas.

ATSKAITE

Q45. Vai Jūs apmeklētu svētkus, kurus organizētu Rīgas pilsēta par godu ...

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Attiecībā uz Ģimenes dienas potenciālo apmeklēšanu, salīdzinoši visbiežāk atbalstu pauduši 55 – 64 gadus vecie, cilvēki ar ģimenes ienākumiem 51 Ls – 100 Ls, bezdarbnieki, cilvēki, kuru ģimenē ir 3 un vairāk bērni vecumā līdz 15 gadiem, kā arī cilvēki, kuri biežāk apmeklē baznīcu (sākot no reizes nedēļā līdz reizei mēnesī). Mazāk ieinteresēti Ģimenes dienas apmeklēšanā ir vecāka gadagājuma cilvēki (65 – 74 gadi), kā arī pensionāri, cilvēki, kuri dzīvo šķirti/ir atraitņi, nekad neapmeklē baznīcu.

Jura diena salīdzinoši mazāk interesanta apmeklējumam šķiet vīriešiem, jauniem cilvēkiem (18 – 24 gadi), studenti/skolnieki, cittautiņnieki, kā arī Ziemeļu rajonā dzīvojošie.

Annas diena salīdzinoši mazāk interesanta apmeklējumam šķiet vīriešiem, jauniem cilvēkiem (18 – 24 gadi), kā arī studentiem/skolniekiem.

Atkarībā no svētku programmas, iešanu uz Annas vai Jura dienas svētkiem apsvērtu latvieši, 25 – 34 gadus vecie, ļaudis ar ienākumiem virs 251 Ls uz vienu cilvēku ģimenē.

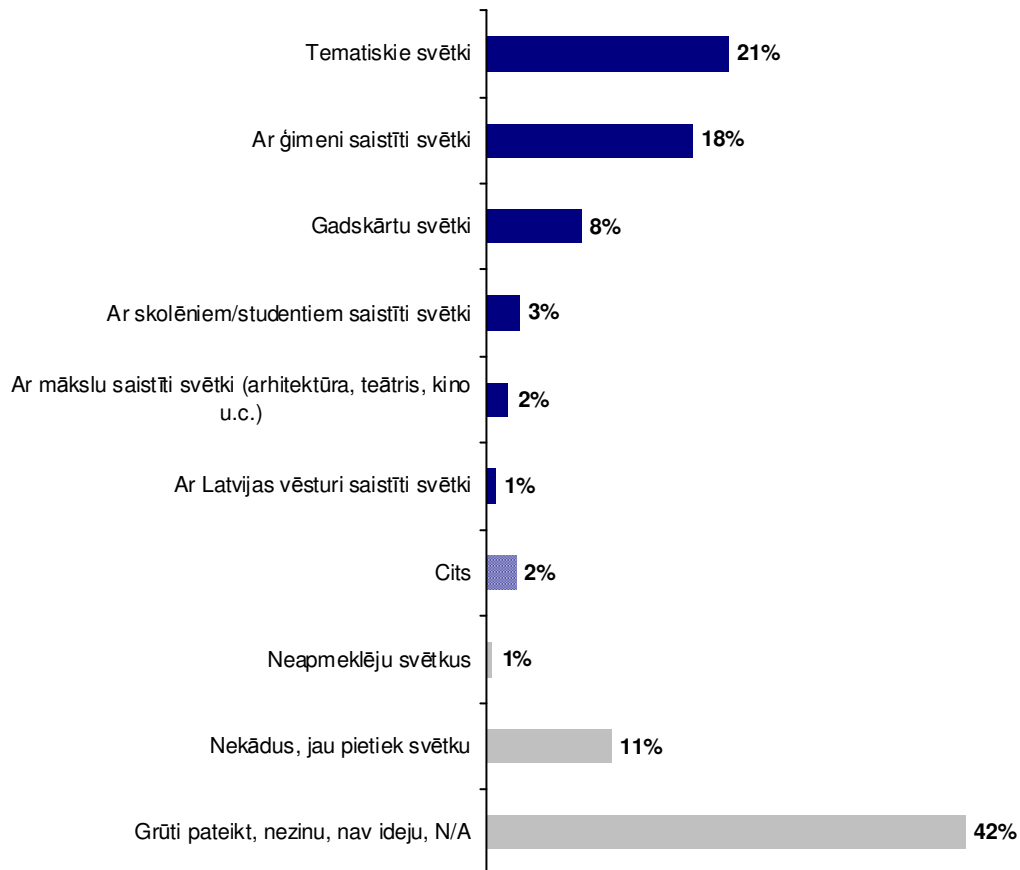
Idejas jaunu svētku organizēšanai

Aptaujātajiem vaicājām, kādus pilsētas mēroga svētkus viņi vēl ieteiktu organizēt Rīgas domei. Divām trešdaļām (42%) aptaujāto nav konkrētu ideju, kādus pilsētas mēroga svētkus vēl organizēt, savukārt 11% uzskata, ka pilsētai jau pietiek svētku, un jauni nav vajadzīgi. Savukārt aptaujātie, kuriem bija kādas idejas, biežāk ieteica organizēt dažādus tematiskos svētkus, svētkus, kas domāti visai ģimenei (bērniem, ģimenei, jauniešu svētki, senioru svētki, Tēva diena, Mātes diena), kā arī gadskārtu svētkus (Ziemassvētki, Jaunais gads, Līgo svētki/Jāņi, Pavasara, Vasaras un Rudens svētki, Ražas svētki, Lieldienas).

ATSKAITE

Q46. Kādus pilsētas mēroga svētkus Jūs vēl ieteiktu organizēt Rīgas domei?

Bāze: Visi respondenti, n=800;

Pie tematiskajiem svētkiem tiek minētas daudz un dažādas idejas, piemēram, Sporta svētki (piem., maratons, riteņbraukšana, futbols, hokejs u.c.), Zvejnieku, Jūras svētki, Jūras spēku parāde, burāšana/regate, Aviācijas diena, Balonu festivāls, Zemnieku, Alus, Maizes, Ziedu, Mīlestības, Valentīndienas, Dzīvniece, Parku svētki, Strūklaku svētki, Tiltu svētki, Priekšpilsētu/Mikrorajona, Draudzības svētki, Talka, Spodrības diena, Hokeja svētki, Cirkus u.c.

Salīdzinoši biežāk ar ģimeni saistītus svētkus Rīgas domei ieteiktu organizēt sievietes, kā arī cilvēki, kuriem ģimenē ir viens bērns vecumā līdz 15 gadiem.

Savukārt tematiskos svētkus biežāk ierosinājuši vīrieši, kā arī jauni cilvēki (18 – 24 gadus veci).

PIELIKUMS

REZULTĀTU PRECIZITĀTE

Pētījuma rezultātos vienmēr pastāv zināma statistiskās kļūdas varbūtība. Analizējot un interpretējot pētījumā iegūtos rezultātus, to vajadzētu ņemt vērā. Tās atšķirības, kuras iekļaujas statistiskās kļūdas robežās jeb ir mazākas par to, var uzskatīt par nenozīmīgām.

PĒTĪJUMA REZULTĀTU STATISTISKĀS KĻŪDAS NOTEIKŠANAS TABULA

(ar 95% varbūtību)

Atbilžu sadalījums %	Respondentu skaits (bāze) n =												
	50	75	100	150	200	300	400	500	600	800	1000	1200	1500
2 vai 98	4.0	3.2	2.8	2.3	2.0	1.6	1.4	1.3	1.1	1.0	0.9	0.8	0.7
4 vai 96	5.6	4.5	3.9	3.2	2.8	2.3	2.0	1.8	1.6	1.4	1.3	1.1	1.0
6 vai 94	6.8	5.5	4.8	3.9	3.4	2.8	2.4	2.1	2.0	1.7	1.5	1.4	1.2
8 vai 92	7.7	6.2	5.4	4.4	3.8	3.1	2.7	2.4	2.2	1.9	1.7	1.6	1.4
10 vai 90	8.5	6.9	6.0	4.9	4.3	3.5	3.0	2.7	2.5	2.1	1.9	1.7	1.5
12 vai 88	9.2	7.5	6.5	5.3	4.6	3.8	3.3	2.9	2.7	2.3	2.1	1.9	1.7
15 vai 85	10.1	8.2	7.1	5.9	5.1	4.1	3.6	3.2	2.9	2.5	2.3	2.1	1.8
20 vai 80	11.4	9.2	8.0	6.6	5.7	4.6	4.0	3.6	3.3	2.8	2.5	2.3	2.1
25 vai 75	12.3	10.0	8.7	7.1	6.1	5.0	4.3	3.9	3.6	3.0	2.8	2.5	2.2
30 vai 70	13.0	10.5	9.2	7.5	6.5	5.3	4.6	4.1	3.8	3.2	2.9	2.6	2.4
35 vai 65	13.5	11.0	9.5	7.8	6.8	5.5	4.8	4.3	3.9	3.3	3.1	2.8	2.5
40 vai 60	13.9	11.3	9.8	8.0	7.0	5.7	4.9	4.4	4.0	3.4	3.1	2.8	2.5
45 vai 55	14.1	11.4	9.9	8.1	7.0	5.8	5.0	4.5	4.1	3.5	3.2	2.9	2.6
50 vai 50	14.2	11.5	10.0	8.2	7.1	5.8	5.0	4.5	4.1	3.5	3.2	2.9	2.6

Lai noteiktu statistisko mērījuma kļūdu, nepieciešams zināt respondentu skaitu atbilstošajā apakšgrupā (tabulās apzīmēts ar "N") un rezultātu procentos. Izmantojot šos lielumus, tabulas attiecīgajā iedaļā var atrast statistiskās mērījuma kļūdas robežas +/- procentos ar 95%-tu varbūtību.

Piemēram, ja pētījuma rezultātā no visiem aptaujātajiem Rīgas pilsētas iedzīvotājiem (respondentu skaits n=800) tiek iegūta mērķa grupa 86.5%, kas ir minējuši, ka tuvākā gada laikā neplāno pārcelties no Rīgas uz dzīvi citur Latvijā vai ārpus tās, tad ar 95%-tu varbūtību mēs varam teikt, ka statistiskā mērījuma kļūda šeit ir +/-2.5% robežās. No tā izriet, ka mērķa grupa, kura tuvākā gada laikā neplāno pārcelties no Rīgas uz dzīvi citur Latvijā vai ārpus tās, ir no 84.0% līdz 89.0%.